பொதுமை வேட்டல்

ஆக்கியோர் :

திருவாளர் - திரு. வி. கலியாணசுந்தரனார்

இரண்டாம் பதிப்பு

சாது அச்சுக்கூடம்

இராயப்பேட்டை - சென்னை

1947

உரிமை
ஆக்கியோருடையது

விலை ரூ. 1-8-0

Printed at the Sadhu Press, Royapettah, Madras
P. I. C. No. M. S. 115 - C. 1000—10-10-47

முன்னுரை

இக்கால உலகம் எப்படி இருக்கிறது? எங்கணும் என்ன பேச்சு? விளக்கம் வேண்டுங்கொல்!

வீடுகளில் வேற்றுமை - ஊர்களிற் பிரிவு - நாடுகளிற் பிணக்கு - யாண்டும் உறுமல் - கறுவல்! இவையெல்லாம் உருண்டு திரண்டு உலகைப் போர்க்களமாக்கிவிட்டன. ஐந்து கண்டமும் போரிலே மூழ்கியுள்ளன. இந்நிலைமை எப்பொழு தேனும் நேர்ந்ததுண்டோ?

விலங்குச் சண்டையிலாதல் அறக்கடவுளுக்கு இட மிருக்கும். இக்கால மனிதச் சண்டையில் அறக்கடவுளுக்கு இடமுண்டோ? உலகம் விரிந்தது; பரந்தது; பெரியது; மிகப் பெரியது. பெரிய உலகில் அறக்கடவுள் தலைசாய்ப்ப தற்கு ஒரு சிறு இடமுமில்லை!

மன்பதை அலமருகிறது; நடுக்குறுகிறது; 'குண்டு குண்டு' என்று கூக்குரலிடுகிறது; அங்கும் இங்கும் ஓடு கிறது; அலைகிறது; மடிகிறது. இந்நிலையில 'புது உலகம்' அறிஞரால் பேசப்படுகிறது.

மன்பதை கேடுற்று அழிவதற்குக் காரணம் என்னை? ஒவ்வோர் உலகினர் ஒவ்வொன்று கூறுவர். அவற்றைத் திரட்டிப் பார்த்தால், அவை யாவும் ஒன்றில் அடங்குதல் காணலாம். அவ்வொன்று, மக்கள் கூட்டம் இயற்கை இறை யை மறந்து, 'தன்னலம்' என்னுஞ் செயற்கைப் பேய்க்கு இரையாயினமை என்று சுருங்கச் சொல்லலாம்.

மக்கள் கூட்டம் இயற்கை இறைவழி நின்று ஒழுகுதல் வேண்டும். அப்படி ஒழுகுகிறதா? ஒழுகியிருப்பின், உலகில் சாம்ராஜ்யமே முளைத்திராது; பொதுமை அறமே முகிழ்த் திருக்கும்.

சாம்ராஜ்ய முறை மாறவேண்டுமானால் மனிதரிடத் துள்ள குறைபாடுகள் நீங்குதல் வேண்டும்; சில குறைபாடு

களாதல் நீங்குதல் வேண்டும். இங்கே, சிறப்பாகக் குறிக்கத் தக்கது ஒன்று. அது, தன்னலத்துக்கு முதலாக உள்ள ஆசைப்பேய். ஆசைப்பேய் இப்பொழுது என்ன செய்கிறது? உயிர்களை அலைக்கிறது; உலகைப் பெரும் போர்க்களமாக்கியிருக்கிறது; அரக்கரும் அஞ்சும் நிணக்களமாக்கியிருக்கிறது. இப்போர், முடிவில் ஆசைப்பேயை ஓரளவிலாதல் அடக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை. ஆசைப்பேய் அடங்க அடங்க ஒருவிதப் புது உலகம் அவ்வவ்வளவில் அரும்பிக்கொண்டே போகும்.

புதுமை உலகம் யாண்டிருந்து பிறக்கும்? வெறும் பாழிலிருந்தா பிறக்கும்? பழமைத் தாயினிடமிருந்து புதுமைச் சேய் பிறக்கும். பழமை எது? இயற்கை இறைவழி. இவ்வழியினின்றும் இக்கால உலகம் வழுக்கி வீழ்ந்துள்ளது. வீழ்ச்சியைப் போக்கவே இயற்கை இறை விரைந்து நிற்கிறது. இஃது அருளுடைய இயற்கை இறையின் கடமை. ஆதலின், இயற்கை இறையின் அருளால் ஒருவிதச் செம்மைப் புது உலகம் அரும்பியே தீரும்.

இறை ஒன்றே. அதை அடையும் நெறியும் ஒன்றே. இறை நெறியே சத் மார்க்கம் என்பது.

சத் + மார்க்கம் = சன்மார்க்கம். சத் - இறை; அதை அடைதற்குரிய மார்க்கம் இயற்கை. இயற்கைவழி இறையை உணரல் வேண்டுமாதலின், அவ்வழி 'இயற்கை-இறைவழி' என்று சொல்லப்படுகிறது. இயற்கை - இறை வழியாவது சத்மார்க்கம் - சன்மார்க்கம்.

சன்மார்க்கம் உலகில் பல பெயர் பெற்றிருக்கிறது. பெயர்ப்பன்மையை நீக்கிப் பொருளை நோக்கினால் ஒருமையே புலனாகும். பெயர்ப் பன்மையில் மக்கள் மயக்குற்றமையால், அவர்கட்குப் பொதுமைப்பொருள் புலனாகாதொழிந்தது. அதனால் போராட்டம் மக்களிடைப் புகலாயிற்று.

பொதுமையே சமரசம் என்பது. சமரசமே சன்மார்க்கம். எங்கே சமரசம் உண்டோ அங்கே சன்மார்க்கம் உண்டு. எங்கே சன்மார்க்கம் இருக்குமோ அங்கே சமரசம்

இருக்கும். இரண்டுக்கும் தொடர்புண்மையால் சமரசம் சன்மார்க்கம் என்றும், சன்மார்க்கம் சமரசம் என்றும், இரண்டும் பொதுளச் சமரச சன்மார்க்கம் என்றும் வழங்கப் படுகின்றன. சுருங்கிய முறையில் சமரச சன்மார்க்கத்தை மார்க்கமென்றுங் கூறலாம். மார்க்கம் என்பதும், சன் மார்க்கம் என்பதும், சமரசம் என்பதும், சமரச சன்மார்க்கம் என்பதும் ஒன்றே.

சன்மார்க்கம் என்ன அறிவுறுத்துகிறது? ஈண்டைக்கு விரிவுரை வேண்டுவதில்லை. " 'சத்' என்னுஞ் செம்பொருள் யாண்டும் உள்ளது. அதை அடைய, 'மார்க்கம்' என்னும் இயற்கையுடன் இயைந்து வாழ்தல் வேண்டும் " என்று சன்மார்க்கம் அறிவுறுத்துகிறது. சன்மார்க்கத்தைப்பற்றிச் 'சன்மார்க்க போதம்' என்றொரு நூல் என்னால் யாக்கப்பட்டுள்ளது.

'சத்' என்னுஞ் செம்பொருள் யாண்டுமுள்ளது என்னுங் கொள்கை, மன்பதையில் ஆக்கம் பெறப்பெற, அதன்கண் சகோதரநேயம் ஓங்கி வளர்தல ஒருதலை. சகோதர நேயத்தின் முன் ஆசைப்பேய் இடம் பெறுமோ? இடம் பெறுதல் அரிது. ஆகவே, சன்மார்க்கம் ஆசைப் பேயை அடக்க வல்லது என்று சொல்வது மிகையாகாதென்க.

சன்மார்க்கம் இன்று தோன்றியதன்று; நேற்றுத் தோன்றியதன்று. அது தோன்றிய காலத்தை அறுதியிட்டுக் கூறுதல் இயலாது. சத் என்னுஞ் செம்பொருள உணர்வை மக்கள் என்று பெற்றார்களோ அன்றே சன்மார்க்கமும் அவர்களிடை விளங்கியிருக்கும். சத் அநாதி; சன்மார்க்கமும் அநாதி.

'யாதும் ஊரே யாவருங் கேளிர்' என்ற திருமொழி புறநானூற்றில் ஒரு மூலையில் ஒளிர்வது. இத்திருமொழியிலுள்ள பொதுமைச் செல்வம், முதல்முதல் என் உளளத்தைக் கவர்ந்தது. இப்பொதுமை, உலகின் நாலுபக்கங்களிலும் அவ்வப்போது தோன்றிய பெரியோர் வாயிலாகப் பல மொழியில் வெளிவந்த பொது மறைகளிலெல்லாம் மிளிர்தலை எனக்கு

விளங்கச் செய்தது. வேறு சில கூட்டுறவுகளும் பொதுமை உணர்வை என்பால் வளர்த்தன.

பொதுமை என்னுஞ் சமரசம் - சன்மார்க்கம் - உலகில் பல பெயர்களாக வழங்கப்படுகிறது. அவை: ஜைனம், பௌத்தம், சைவம், வைணவம், வேதாந்தம், கிறிஸ்துவம், இஸ்லாம் முதலியன. இந்நாளில் பொது நெறியை மாடம் பிளவட்ஸ்கி என்ற சமரச சன்மார்க்க ஞானியார் 'தியோசபி' என்றனர்.

பொதுமை நெறியைத் தமிழ்நாட்டில் தோன்றிய திருவள்ளுவர் 'நல்லாறு' என்றனர்; வேறு சிலர் 'திருநெறி' என்றனர்; திருமூலரும் தாயுமானாரும் 'சன்மார்க்கம்' என்றனர்; இராமலிங்க சுவாமிகள் 'ஷடாந்த சமரச சன்மார்க்கம்' என்றனர்.

மக்கள் சன்மார்க்கத்தினின்றும் வழுக்கி விழும்போதெல்லாம், பெரியோர் - தீர்க்க தரிசிகள் - நபிமார் - தோன்றிக் காலதேச வர்த்தமானத்திற்கேற்ற முறையில் சன்மார்க்கத்தை அறிவுறுத்திச் செல்வது வழக்கம. அதனால் அதையும் மாறுதலைப் புது உலக மலர்ச்சி என்று மக்கள் கொள்வதும் வழக்கம். மெய்யறிவு பெற்றவர்க்குப் பழமையும் புதுமையும் ஒன்றாகவே விளங்கும.

இந்நாளில் புது உலக மலர்ச்சி பேசப்படுகிறது. அப் புது உலகம் சமரச சன்மார்க்கத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டதா யிருத்தல்வேண்டும். சமரச சன்மார்க்கமே புது உலக ஆக்கத்துக்குரிய அவதாரமென்று யான் கருதுகிறேன். இவ்வேளையில் சமரச சன்மார்க்கத்தொண்டு ஆங்காங்கே நிகழப்பெறுதல் சிறப்பு.

பல துறையில் உழன்று பலவிதப் பணிசெய்த எளியேனுக்கு இற்றை ஞான்று சன்மார்க்கப் பணியிலே வேட்கை மீக்கூர்ந்து செல்கிறது. இதை ஆண்டவன் அருள் என்றே யான் கொள்கிறேன்.

சன்மார்க்கத் தொண்டுகள் பலதிறத்தன. அவற்றுள் ஒன்று நூற்றொண்டு. இத்தொண்டிலும் என்னைத் திருவருள்

உந்தியது. என்னால் இயற்றப்பெற்ற நூல்களிற் பெரும்பான்மையன சமரச சன்மார்க்கக் கொள்கைக்கு அரண்செய்வனவாம்.

பாட்டுத் தொண்டில் யான் பெரும் பொழுது போக்குவதில்லை. ஓய்ந்த நேரங்களில் மிகச் சிறு பொழுது யான் பாட்டுத் தொண்டில் தலைப்படுவதுண்டு. பொதுமைப் பாடல்கள் சில என்னால் யாக்கப்பட்டன. அவற்றைக் கொண்டது இந்நூல். நூலின் உள்ளுறைக்கேற்ப, 'பொதுமை வேட்டல்' என்னுந் தலைப்பு அணியப்பட்டது. தலைப்பு நூலின் உள்ளுறையை நன்கு விளங்கச்செய்யும். விளக்கம் வேண்டுவதில்லை.

பொதுமை வேட்டல் புது உலக மலர்ச்சிக்கு வேண்டற்பாலது. இப் 'பொதுமை வேட்டல்' அப்புது உலக ஆக்கத்துக்கு ஒரு மூலையிலாதல் ஓரளவிலாதல் துணை செய்யுமென்று நம்புகிறேன்.

மலர்க புது உலகம்; மலர்க பொதுவுலகம்; மலர்க அற உலகம்; வாழ்க மார்க்கம்; வாழ்க சங்கம்; வாழ்க தொண்டு.

இந்நூல், உலகப் போரிடை - போர் முழக்கம் சென்னை நகரைப் பலவழியிலும் கலங்கச்செய்த வேளையில் - காகிதப் பஞ்சம் நெருக்கிய நேரத்தில் வெளிவந்தது. பிழை பொறுக்க.

இராயப்பேட்டை,
10-1-1942

திருவாரூர் - வி. கலியாணசுந்தரன்

உள்ளுறை

		பக்கம்			பக்கம்
1.	தெய்வ நிச்சயம்	1	23.	முறையீடு	63
2.	தெய்வ முழக்கம்	4	24.	,,	66
3.	தனிமைத் தெய்வம்	7	25.	,,	69
4.	இயற்கைத் தெய்வம்	10	26.	,,	71
5.	இயற்கை நெறி	13	27.	,,	74
6.	இயற்கை வாழ்வு	16	28.	விண்ணப்பம்	77
7.	பெண்மை	19	29.	அருள் வைப்பு	80
8.	மனிதப் பிறவி	21	30.	குறை களைவு	83
9.	மானுடம்	24	31.	வழிபாடு	85
10.	மனிதம்	27	32.	வழிபாடும் கோயிலும்	88
11.	சன்மார்க்கம்	30	33.	திருக்கோயில்	91
12.	,,	34	34.	யோகம்	94
13.	சமரசம்	37	35.	யோகப் பயன்	97
14.	சமரச சன்மார்க்கம்	40	36.	யோக உடல்	100
15.	சன்மார்க்க வாழ்வு	43	37.	தியானம்	104
16.	குருமார்	46	38.	,,	107
17.	எண்மர்	49	39.	,,	110
18.	வாழ்த்து	51	40.	கருணைத் திறம்	113
19.	குருமார் ஒருமை	52	41.	அருளாட்சி	116
20.	குருநாதன்	55	42.	ஆனந்தம்	119
21.	மனம்	57	43.	வேண்டுதல்	122
22.	மனக்குரு	60	44.	போற்றி	125

பொதுமை வேட்டல்

1. தெய்வ நிச்சயம்

தெய்வமெனும் ஒருமொழியைச் செப்பக் கேட்டேன்
  செறிகலையில் மொழிப்பொருளைச் சேரக் கற்றேன்
மெய்யெனவே அதையுணர மேலுஞ் சென்றேன்
  மேதினியில் பலதுறைகள் மேவிப் பார்த்தேன்
பொய்யென்ற முடிவினுக்குப் போகுங் காலைப்
  புத்தமிர்தப் பெரியர்சிலர் போதங் கண்டேன்
உய்யுநெறி உழைப்பாலே உறுமென் றெண்ணி
  உனையுணரும் பணியேற்றேன் ஒருமைத் தேவே. க

அண்டமெலாம் இயங்கருமை ஆய்ந்து நோக்கின்
  அத்த! நின துண்மையிலே ஐயந் தோன்ற
எண்டிசையுங் கடந்திலங்கும் இறைவ! உன்னை
  எல்லையுறற பொருளளவில் எடுத்தல் நன்றே
கண்டநிலை கொண்டுநின தகண்டந் தேர்ந்தேன்
  கண்ணுக்குப் புலனகாக் கருத்துந் தேர்ந்தேன்
தொண்டினிலே ஈடுபட்டுத் தோயத் தோயத்
  துணைவருமென் றறிந்துவந்தேன் தூய ஒன்றே. உ

தத்துவமெல் லாங்கடந்த தனித்த ஒன்றே
  தடைஎல்லைக் கட்டில்லாத் தனிமைத் தேவே
தத்துவத்துள் உழன் றுழன்று தடவிப் பார்த்தும்
  தடைஎல்லைக் கட்டுள்ளே தடவிப் பார்த்தும்
சத்தியனே உனக்கின்மை சாற்ற லாமோ
  தடைகடக்கும் வழிநாடல் சால்பே யாகும்
பித்தருக்குங் குருடருக்கும் பிறங்கா எல்லாம்
  பேருலகில் இல்லையெனப் பேசல் நன்றே. ௩

க. கலையிலுள்ள மொழியின் பொருளை.

வாக்குமனங் கடந்துநிற்கும் வள்ளால் உன்னை
வாக்குடையேன் மனமுடையேன் வாழ்த்தல் எங்ஙன்
போக்குவர வில்லாத பொருளே உன்னைப்
போக்குடையேன் வரவுடையேன் போற்றல் எங்ஙன்
யாக்கையிலே புகுந்துள்ள யானென் செய்வேன்
யாதொன்று பற்றினதன் இயல்பாய் நிற்பேன்
தாக்குடையேன் சரணத்தால் சார வந்தேன்
தக்கவழி காட்டாயோ தனிமைத் தேவே. ௪

என்னறிவுக் கெட்டாத இறையே உன்னை
ஏத்துநெறி காணாமல் எண்ணி எண்ணிக்
கன்னெஞ்சும் புண்ணாகிக் கரையுங் காலை,
‘ கவலற்க ; இயற்கையுடல் கடவுட் குண்டு
நின்றொழுக ’ என்னுமொலி நெஞ்சிற் றோன்றி
நிறைமகிழ்ச்சி யூட்டியதும் நின்றன் அன்பே
நன்றுடையாய் இருநிலையாய் ஞான மூர்த்தி
நாயகனே அருட்பெருக்கு நவிலற் பாற்றே. ௫

எட்டாத ஒருநிலையை எண்ண வேண்டேன்
எனக்கினிய இயற்கைநிலை ஏன்று கொண்டேன்
முட்டாத வழிகண்டேன் முதல்வா வெய்ய
மூர்க்கநெறி இனியுழலேன் முன்னி முன்னிக்
கட்டாத வீட்டினிலே கருத்து வைத்தேன்
காணாத காட்சியெலாங் காண்பேன் சொல்ல
ஒட்டாத நிலையெல்லாம் உணர்வேன் எல்லாம்
உன்னருளே எனை ஆளும் உண்மைத் தேவே. ௬

இறையவனே இயற்கையுடல் என்றே கொண்டாய்
என்றோநீ அன்றியற்கை இரண்டும் ஒன்றே
முறைமுறையே பிரித்தெடுத்தல் முடியா தப்பா
மூத்தவரும் இம்முடிவே முழங்கிச் சென்றார்

---

௫. இருநிலை : எல்லாங்கடந்தநிலை ஒன்று ; இயற்கையை உடலாக் கொண்ட நிலை மற்றொன்று.

௬. ஏன்று - ஏற்று.

நிறைவாகி இயற்கையிலே நிலவுங் கோலம்
நெஞ்சினிலே பதிவாகி நிலைக்க, நோயும்
நரைமூப்பும் சாக்காடும் நாச மாக,
நலியாத இளமைநலம் நண்ணச் செய்யே. ௭

இயற்கைவழி நின்றொழுக இன்பந் தோன்ற
எவ்வுயிர்க்குந் தீங்குசெய்யா இரக்கங் கூடச்
செயற்கையிலே கருத்திருத்துஞ் சித்தஞ் சாகச்
சீவவதை நினையாத சிந்தை சேர
முயற்சியுயிர் ஈடேற மூல மாகி
முந்துதுணை புரிந்தருளும் முதல்வா நல்ல
பயிற்சிமிக வழிகாட்டிப் பண்பு செய்வாய்
பரங்கருணைப் பெருங்கடலே பான்மைத் தேவே. ௮

ஒன்றான இறையேஉன் இயற்கைக் கோலம்
ஓவியமாய்க் காவியமாய் உதவ வேண்டி
நன்றாகச் செய்தமைத்தார் ஞானச் செல்வர்
ஞாலத்தில் அந்நுட்பம் நாளும் நாளும்
பொன்றாது பொலிந்திவரின் புகழே யோங்கும்
பொன்றிவரின் சிற்பமெலாம் பொறியாம் கல்லாம்
கொன்றுடும் விலங்காகிக் குலைவர் மக்கள்
குறித்தருளாய் கலைவளரக் கோநில் கோவே. ௯

மலையாகிக் காடாகி வயலாய் ஆறாய்
மணல்வெளியாய்க் கடலாகி மதியாய் எல்லாய்க்
கலையாகி எஞ்ஞான்றுங் காட்சி நல்கும்
கருணையிலே நாடோறுங் கலந்து வாழ்ந்தும்
சலியாத உனக்கின்மை சாற்றல் நன்றோ
தரைநடந்தும் அதைமறப்போர் தலத்தி லுண்டு
தலையான வான்பொருளே தன்மை நீங்காச்
சத்தியமே நித்தியமே சாந்தத் தேவே. ௧௦

அ. பான்மை - குண முடைய.
கூ. பொலிந்து இவரின் (இவர்தல் - உயர்தல்). பொன்றிவரின்- அழிந்து வந்தால். பொறியாம்-வெறும் வரியாகும; வெறுங் கீறலாகும்.
கO. எல்லாய் - சூரியனைப்.

2. தெய்வ முழக்கம்

உலகமெலாங் கடந்துகடந் தொளிருமொரு தெய்வம்
உலகுதொறுங் கலந்துகலந் தோங்குவிக்குந் தெய்வம்
இலகுசரா சரமெல்லாம் இயக்கிநிற்குந் தெய்வம்
இன்பறிவாய் அன்பருளாய் என்றுமுள தெய்வம்
அலகிலொளி ஒலியாகி அகிலஞ்செய் தெய்வம்
அருங்கலையில் நடம்புரியும் ஆனந்தத் தெய்வம்
பலசமய ஒருமையிலே பயன்விளைக்குந் தெய்வம்[பாரே.
பழம்பொருட்கும் பழம்பொருளாம் பழந்தெய்வம்

அங்கிங்கென் னாதபடி எங்குமுள தெய்வம்
அளவைகளுக் கெட்டாத அகண்டிதமாந் தெய்வம்
பொங்கியற்கை உடற்குயிராய்ப் பொலிகின்ற தெய்வம்
பொழிந்தருளை உயிர்களுக்குப் புகலாகுந் தெய்வம்
தங்கியற்கை நெறியினிலே தாண்டவஞ்செய் தெய்வம்
சாகாத வரமளிக்குஞ் சால்புடைய தெய்வம்
புங்கவர்தம் நெஞ்சினிலே புகுந்திருக்குந் தெய்வம் [றே.
புதுப்பொருட்கும் புதுப்பொருளாம் புதுத்தெய்வம் போற்

மண்புனல்தீ வளிவெளியாய் மன்னிநிற்குந் தெய்வம்
மதிகதிராய் மன்னுயிராய் மகிழ்விக்குந் தெய்வம்
கண்முதலாம் உறுப்புயிர்க்குக் கதிக்கின்ற தெய்வம்
கருத்தினிலே கோயில்கொண்டு காக்கின்ற தெய்வம்
எண்ணெழுத்தாய் ஏழிசையாய் இசைப்பயனாந் தெய்வம்
எம்மறையுங் குருவழியே இயம்புகின்ற தெய்வம்
உண்மைஅறி வானந்த உருவான தெய்வம்
ஒருநெறியாம் பொதுமையிலே ஓங்குதெய்வ மொன்றே.

விண்ணுடு நீலஒளி விரிக்கின்ற தெய்வம் [வம்
வெண்கோளாய்ப் பிறகோளாய் மின்னுகின்ற தெய்
தண்ணாரும் மதியாகி நிலவுபொழி தெய்வம்
தனிச்சுடராய் வெயிலுமிழும் சத்துடைய தெய்வம்

---

௩. வளி - காற்று. வெளி - ஆகாசம்.

௪. கோள் - கிரகம்; கோள்களில் வெண்ணிறமுடையனவும், பிற நிறங்களுடையனவும் உண்டு.

மண்ணாகி மலையாகி மனங்கவருந் தெய்வம்
மரமாகிக் காடாகி வளர்பசுமைத் தெய்வம்
பண்ணாத பாட்டாறாய்ப் படர்ந்தோடுந் தெய்வம்
பரவையாய் அலைகொழிக்கும் பரதெய்வம் பாடே. ௪

நீரருந்து மாநிறத்தில் நிலவுகின்ற தெய்வம்
நிறைஅமைதி ஆனினத்தில் நிறுத்தியுள்ள தெய்வம்
காரமருங் குயில்குரலில் கலந்தினிக்குந் தெய்வம்
கானமயில் நடத்தினிலே காட்சியளி தெய்வம்
வாரமிகு பைங்கிளியாய் வாய்மலருந் தெய்வம்
வானப்புள் பாட்டொலியாய் வாழுகின்ற தெய்வம்
நாரலரில் வண்டிசையாய் நாதஞ்செய் தெய்வம்
நல்லரவாய்ப் படமெடுத்து நண்ணுதெய்வம் நாடே.

இயற்கைஅன்னை தனைக்கலந்தே இன்பளிக்குந்தெய்வம்
ஏகாந்த இனிமையிலே இயங்குகின்ற தெய்வம்
செயற்கையெலாம் ஒடுங்கிடத்தில் திகழுகின்றதெய்வம்
சிந்திக்கச் சிந்திக்கச் சிந்தனையாந் தெய்வம்
உயிர்க்கெல்லாம் உயிர்ப்பாகி ஊக்கம்விளை தெய்வம்
ஒழுக்கத்தில் உயர்ந்தோருக் கொழுங்கான தெய்வம்
பயிற்சியினால் மனங்குவிந்தால் பார்வையளி தெய்வம்
பாராதி அண்டமெலாம் பரவுதெய்வம் பாரே. சு

ஆதியின்றி அந்தமின்றி அறுதியற்ற தெய்வம்
அகலமொடு நீளமற்ற அளப்பரிய தெய்வம்
சாதிமதக் கட்டுகளில் சாராத தெய்வம்
சமயப்போர்ச் சாத்திரத்தின் சார்பில்லாத் தெய்வம்
நீதியிலே விளங்குகின்ற நின்மலமாந் தெய்வம்
நித்தியமாய்ச் சத்தியமாய் நிறைந்துள்ள தெய்வம்
சோதியெலாம் விளங்கும்அருட் சோதியெனுந்தெய்வம்
சுதந்திரத்தின் சுதந்திரமாஞ் சுத்ததெய்வம் சூழே. எ

ரு. வாரம் - அன்பு ; இசை; பாட்டு. வானப்புள் - வானம்பாடி.
சு. உயிர்ப்பு - பிராணன்.
எ. அறுதி - எல்லை.

அறிவினிலே உணர்வோருக் கறிவாகுந் தெய்வம்
அன்பினிலே தெளிவோருக் கன்பாகுந் தெய்வம்
அறியாமைச் செயற்கழுதால் அணைந்திரங்குந் தெய்வம்
அன்பிலர்க்கும் அன்பூட்ட ஆர்வங்கொள் தெய்வம்
செறிஉயிர்க்கு நலஞ்செயவே சீவிக்குந் தெய்வம்
சிந்தனையில் தேனெனவே தித்திக்குந் தெய்வம்
வெறிமலர்வாய்ப் பெண்ணொளியில விளங்குகின்ற தெய்வம
விண்ணுலகும் மண்ணுலகும் விளம்புதெய்வம மேவே. அ

அண்டமெலாம் அடுக்கடுக்கா அமையவைத்த தெய்வம்
அவைஇயங்க ஓயாமல் ஆற்றலளி தெய்வம்
பிண்டமெலாம் ஒழுங்குபெறப் பிறப்பிக்குந் தெய்வம்
பிறக்கும்உயிர் அத்தனைக்கும் பேரருள்செய் தெய்வம்
தண்டனையே அறியாத தயையுடைய தெய்வம்
தாயினிலும் பரிவுடைய தனிக்கருணைத் தெய்வம்
தொண்டர்படை உயிர்ப்பாகச் சூழுகின்ற தெய்வம்
சூதுபகை கொலையற்ற தூயதெய்வம் சொல்லே. கூ

கருவினிலே பிறவாது கருவளிக்குந் தெய்வம்
கரணமின்றி உயிர்களுக்குக் கரணம்அமை தெய்வம்
கருதுமன மின்றியெலாங் கருதுகின்ற தெய்வம்
கண்களின்றி எதையெதையுங் காண்கின்ற தெய்வம்
உருவின்றி எங்கெங்கும் உலவுகின்ற தெய்வம்
ஓதலின்றி மறையெல்லாம் ஓதுவிக்குந் தெய்வம்
குருவினுளத் திலங்கியுண்மை குறித்தருளுந் தெய்வம்
குறைவில்லா நிறைவான கோதில்தெய்வங் கூறே. க0

3. தனிமைத் தெய்வம்

மண்கடந்து புனல்கடந்து
    தீக்கடந்து வளிகடந்து
விண்கடந்து மதிகடந்து
    வெயில்கடந்து மற்றுமுள
ஒண்சுடரெல் லாங்கடந்தே
    ஒளிவழங்கும் பெரும்பிழம்பின்
கண்கடந்து நிற்குமொன்றே
    கருதுவதெவ் வாறுனையே. க

அண்டபகி ரண்டமெலாம்
    அடுக்கடுக்கா ஆய்ந்தாலும்
அண்டவெளு தகன்றகன்றே
    அப்பாலுக் கப்பாலாய்த்
துண்டஅணு வுக்கணுவாய்ச்
    சூழணுவுக் கிப்பாலாய்
மண்டியொளி ரகண்டிதமே
    வாழ்த்தலுனை எப்படியோ. உ

பெரிதுக்கும் பெரிதாகிச்
    சிறிதுக்குஞ் சிறிதாகும்
பெரியவனே சிறியவனே
    எனப்பேச்சும் பேச்செல்லாம்
அரியஉனை அறியும்வழி
    அறிவுறுத்துங் கருவிகளோ
தெரிவழியும் உண்டுகொலோ
    சிற்பரமே மெய்ப்பொருளே. ந

க. சுடர்கட்கெல்லாம் ஒளி வழங்குவது நிபுலை (Nebula). நிபுலைக்கும் ஒளிவழங்கும் பிழம்பு உண்டு. அதுவே 'பெரும் பிழம்பு' என்னப்பட்டது.

விழிகளுக்கு மெட்டவிலை
செவிகளுக்கு மெட்டவிலை
மொழிகளுக்கு மெட்டவிலை
முனைமனத்துக் கெட்டவிலை
செழிஉயிர்ப்புக் கெட்டவிலை
சிற்பரனே உனைநினைந்து
தொழுகைக்கு வழியறியேன்
தொழும்பனென்ன செய்வேனே. ௪

அளவையெலாம் உனையரற்றும்
அவையுன்னை அறிந்ததுண்டோ
உளமறைகள் உனைஉரைக்கும்
உன்னை அவை உணர்ந்ததுண்டோ
தெளிகலைகள் செப்புமுனைத்
தெரிந்தனவோ உன்னிருக்கை
முனைசிறியேன் உனைக்கண்டு
முன்னலெங்ஙன் முன்னவனே. ௫

உலகமெலாம் தோன்றிநின்றே
ஒடுங்குதற்கு நிலைக்களனாய்க்
கலைகளுமே பிறந்தொடுங்குங்
கருவாகி நின்றநிகழ்
ஒலிகடந்தும் ஆதார
ஒளிகடந்தும் மேலோங்கி
இலகுமிறை உனை ஏழை
எவ்வண்ணம் இறைஞ்சுவனே. ௬

அறிவேநீ என்றுன்னை
அகிலமறை முழங்கஎன்றன்
அறிவாலே ஆய்ந்தலைந்தேன்
அணுகிஎட்ட இயலவில்லை

---

௫. முன்னல் - தியானித்தல்.

அறிவாலும் உனையுணரல்
அரிதாதல் விளங்கியதே
அறிவரிய மெய்ப்பொருளே
அடையும்வழி உண்டுகொலோ. ௭

குறிகாணின் கும்பிடுவன்
குணம்விளங்கின் நினைந்திடுவன்
நெறிதோன்றின் நடந்திடுவன்
நிலம்பெற்றால் உழுதிடுவன்
உறைவடைந்தால் குடிபுகுவன்
ஊற்றெழுந்தால் குளித்திடுவன்
பொறிவாயி லில்லாத
பொருளேஎன் செய்குவனே. ௮

எப்பொருளும் நீயென்றும்
எங்கெங்கும் நீயென்றும்
செப்புமொழி கலப்புநிலை
சிறப்புறுநின் தனிமைநிலை
எப்படியில் முயன்றாலும்
எந்நிலைக்கும் எட்டவிலை
ஒப்பரிய மெய்யறிவே
ஒருவழியுங் காணேனே. ௯

தனிமைநிலை அடைவாகும்
தனிமுயற்சி தேவையிலை
எனவெழுந்த மெய்க்குரவர்
ஈரமொழி பற்றிநின்று
பனிமலையீர் வான்மலையீர்
பசும்பொழிலீர் கனைகடலீர்
இனிகுயிலீர் நடமயிலீர்
ஏழையுமை அடைந்தேனே. ௧௦

---

௮. உறைவு அடைந்தால் (உறைவு - தங்குதல் ; தங்குமிடம்).

4. இயற்கைத் தெய்வம்

எப்பொருட்கும் எட்டாத இயல்புடைய ஐயா
ஏழைஉயிர்க் கருள்புரிய இயற்கையுடல்கொண்டாய்
அப்பநின தருளுடைமை அளவெவரே உடையார்
அழகியற்கைவழியொன்றே அருள்வழியென் றுணர்ந்தேன்
தப்பறுக்க அவ்வழியே சாரவந்தேன் என்றும்
தயையுடையாய் பிழைபொறுத்துத் தண்மைவழங் காயோ
ஒப்புரவே உள்ளொளியே உண்மைநிலைப் பேறே
ஓதுகலை உணர்வினருக் குணர்வரிய ஒன்றே. ௧

உடலியற்கை உயிர்நீயாய் உதவுகின்ற அருளை
உன்னிஉன்னி உருகிநிற்க உளமொன்று போமோ
கடலுலகில் சாதிமதக் கட்டழிந்தால் நின்றன்
காட்சியளி இயற்கைநெறிக் கண்பெறலாம் நன்றே
கடபடமென் றுருட்டுவெறிக் கடுவாதத் தர்க்கம்
கருத்தற்ற கிரியைகளும் கட்சிகளும் போரும்
நடனமிடும் நெஞ்சறியா நாயகனே என்றும்
நாதாந்த மோனநிலை நண்பருணர் பொருளே. ௨

மண்ணுலகும் விண்ணுலகும் மற்றுலகுங் கோயில்
மதிகதிருங் கோளெல்லாம் மண்டிலமுங் கோயில்
கண்கவரும் கான்மலையுங் கடல்வயலுங் கோயில்
கருத்தொலியும் எழுத்துடனே கலைகளுமே கோயில்
எண்ணரிய எவ்வுடலும் எவ்வுயிருங் கோயில்
எந்தைநின்றன் கோயிலில்லா இடமுமுண்டோ ஐயா
தண்மைபெற என்னுளத்தைக் கோயில்செய்யத் தமியேன்
தவறிவிட்டேன் வான்சுடரே தயைபுரிவாய் இன்றே.

எங்குநிறை அகண்டிதமே எல்லையற்ற ஒன்றே
ஏழைமனம் எவ்வழியில் எண்ணுவதென் றிரங்கி
இங்கியற்கை உடல்கொண்டாய் எழிற்கருணைத் திறத்தை
எவ்வுளத்தால் எவ்வுரையால் எங்ஙனநான் புகழ்வேன்

---

௫. கருத்தும் ஒலியும் என்றபடி.

பொங்கியற்கைக் கூறுகளில் புந்திசெலல் வேண்டும்
புன்செயற்கை நெறியுழலும் புந்திகெடல் வேண்டும்
தங்குபிணி அறுக்கஎன் றுஞ் சாகாமை வேண்டும்
தண்டனையே புரியாத தயைநிறைந்த அரசே. ௪

ஓருருவும் ஒருபெயரும் ஒன்றுமிலா ஒன்றே
உனைநினைக்கும் வழியறியேன் ஊனஉளம உடையேன்
சீருருவ இயற்கையிலே சேர்ந்தினிக்கும் நிலையைச்
சிந்திக்க என்றுரைத்தார் செந்நெறியில் நின்றோர்
பாருருவம் முதலாய பகருருவம் நினைந்தேன்
படியுருவம அவையெல்லாம் பாட்டொலியாய் நேர்ந்தால்
ஏரொளியை உணர்ந்திடுவேன் எண்ணுமை தெளிவேன்
எதற்கும்நின தருள்வேணடும இறங்கி அருள் செய்யே. ரு

மலையினிலே சென்றிருந்தால் மாதேவ நின்றன்
மாணியற்கைக் கூறெல்லாம் மனஅமைதி செய்யும்
நிலையதனை என்னென்பேன் நேர்மைஅக விளக்கே
நிலமடியாய் வான்முடியாய் நீல்கடலுங் கானும் [ப்
பொலிவுடையாயப்போாவையுமாய்ப்பொறகதிாகள்விழியாய்
பொங்குருவத் தோற்றமெலாம் புந்திவிருந் தாகும்
கலையுரைக்குங் கற்பனையில் கண்மூடி வழக்கில்
கருத்திருத்திச் சாவோர்க்குக் கடவுளருள் செய்யே.

மலையிவர்ந்து பசுங்குடைக்கீழ் மனமொன்றி நோக்கின்
வனம்பெருக்கும் பசுமைவெள்ளம் வந்திழியுங்காட்சி
பலநதிகள் பாட்டணியாய்ப் பரந்தோடுங் காட்சி
பச்சைமணிக் குழைவெனவே பயிர்பரப்புங் காட்சி

ரு. உருவம் ஒலியின் பரிணாமம். ஒலி கடந்தது ஒளி. பலவகை உருவமெலாம் ஒலியாயின் ஒளியை உணர்தல் கூடும். ஒளி கடந்தது எல்லாம் வல்ல இறை. ஒலி - நாதம் ; நாதம் இசைவண்ணமாதலின் ‘ பாட்டொலியாய் ’ என்னப்பட்டது.

சு. பொறகதிர்கள் - சந்திர சூரியர்.

எ இவர்ந்து – ஏறி.

நிலமணல்கால் வெண்ணிலவு நிறைவழங்குங் காட்சி
நீள்கடலில் கட்டுவண்ண நீலநிறக் காட்சி
கலவையுற எய்தொருமைக் கவின்வனப்பு நினதாம்
கருணையமு துண்பதற்குக் கடவுளருள் செய்யே. எ

மணியருவி முழவொலியாய் வண்டிசைக்கும் பாட்டாய்
மயில்நடமாய் குயில்குரலாய் மலர்மணமாய் வந்தே
அணைமந்த மாருதமாய் ஐம்புலனில் ஒன்றி
அகஅமுதாய்ச் சுவைத்தினிக்கும் ஆனந்த மயமே
பிணிபுனலில் பொய்யிசையில் பேய்நடவெங் குரலில்
பெயர்மணத்தில் பொறிகாற்றில் பெற்றியிழந் தெரிந்து
திணியுலகம் நரகாச்சே தெளிவுபெற இறையே
தெய்வநிலை இயற்கைவழித் திருவருள்செய் இன்றே.

காலையிலே கடல்முளைக்கும் கனலுருண்டைப் பிழம்பே
கதிர்மூழ்கி உயிர்ப்புண்டு கவலைபிணி போக
மாலையிலே கிளர்ந்தெழும்பும் மணிக்கலச அமுதே
வழிந்துபொழி நிலவுமழை வளமைவிளை வாகச்
சோலைமல ரெனவானில் சூழ்விளக்கு நிரையே
துலங்குநகை மகிழ்வாலே தொடர்புலன்க ளொன்ற
ஓலமிடும் என்னிருளை ஒழித்தருளாய் ஒளியே
ஒளிக்கெல்லாம் ஒளிவழங்கும் ஒளிவண்ண மலையே.

எ. கால் - உமிழும் ; கக்கும் ; பொழியும். மணல்காலும் வெண்ணிலவு (நிலவு - தண்மை ஒளி).

அ. பிணிபுனல் - பிணிபட்ட நீர் ; குழாய் ஜலம். பொய் இசை - இயந்திரம் பாடும் இசை, இயற்கை இன்பம் அற்றது. பேய் நட வெங்குரல் - ரேடியோ. பெயர் மணம் - செயற்கை வாசனை ; மணம் என்னும் பெயருடையது ; மணம் என்னும் இயற்கைப் பொருளற்றது ; செண்ட் முதலியன. பொறிகாற்று - செயற்கை விசிறிக் காற்று ; மின்சார விசிறிக்காற்று.

கூ. கனல் உருண்டைப் பிழம்பு - சூரியன். உயிர்ப்பு - பிராணன் (ஓஜோன்). மணிக்கலசம் - சந்திரன்

மங்கையர்கள் சூழலிலே மருவுகின்ற மதியே
வளர்தெய்வ மனக்குழவி மழலையொழு கமுதே
பொங்கிவரும் வேனிலிடைப் புகுந்தளிக்கும் விருந்தே
பூந்துணர்கள் ஏந்துகரப் பொழில்பொழியு மணமே
பங்கயத்துப் பாணரினம் பரிந்தனுப்பும் பண்ணே
பரநாதப் பாக்கலையில் பள்ளிகொண்ட அறிவே
புங்கவருண் மலர்பிலிற்றும் புதியசுவைத் தேனே
பொலிவியற்கை வடிவிறையே புந்திஎழுந் தருளே.

---

5. இயற்கை நெறி

இயற்கையின் னெறியே இறைவனின் னெறியென்
றிசைத்தனர் குரவர்க ளெல்லாம்
பயிறசியி லதுவே பண்பென விளங்கும்
பான்மையைத் தெளிந்தனன் அரசே
செயற்கையின் நெறியால் தீமையே விளைதல்
தெரிந்தனன் தெரிந்ததைத் தடுக்கும்
முயற்சியி லிறங்க முனைந்தனன் முதலே
முழுத்துணை அருளுதி விரைந்தே. க

இயற்கையே கோயில் இயற்கையே வாழ்வு
இயற்கையே யாவுமென் றறிந்தே
இயற்கைநன் னெறியில் இயைந்துநின் றொழுக
ஏந்தலே கொண்டனன் உறுதி
செயற்கைவெந் நகரச் சிக்குறு வாழ்வு
சிதைப்பதைத் தெய்வமே உணர்வாய்
அயர்ச்சியில் அழுந்தும் அடியனென் செய்வேன்
ஆதரித் தாண்டருள் செய்யே. உ

க0. வேனிலிடை புகுந்து அளிக்கும் விருந்து - தென்றற் காற்று. துணாகள் - கொத்துக்கள். பங்கயத்துப பாணர் இனம்-வண்டுக்கூட்டம். நாதம் இருவகை: ஒன்று மாயாநாதம்; மற்றொன்று அதுகடந்த தூய பரநாதம். பிலிற்றும் - சொரியும்; கொபபளிக்கும்.

பசுந்தலை யாட்டி மலர்க்கர நீட்டிப்
பரிவுடன் அழைமர மின்றி
விசும்புயர் கோப்பு வெளிறுகள் நின்றென்
விண்புடை விரிபொழில் போர்த்துத்
தசும்பொளி காலுந் தழைக்குடில் வீடாம்
சாந்தமே வேண்டுவன் இயற்கை
வசம்பொலிந் துயிர்க்கு வளஞ்செயு மழகு
வள்ளலே அருள்பொழி மழையே.

உலகினி லிருந்தே உடலினை யோம்பி
உத்தமப் பெண்ணுடன் வாழப்
பலகலை இயற்கைப் பண்புகள் விளங்கப்
பரவருள் நிலைதெளி வாக
அலகிலா ஒளியே அவைகளைத் துறத்தல்
அன்பிலாச் செய்கையென் றுணரத்
திலகமே இயற்கைச் செல்வமே செய்த
திருவருட் டுணைமற வேனே.

நாடெலாம் வளர நல்குர வொழிய
ஞானமா நெறியெலாந் தழைக்க
ஆடவர் மகளிர் அன்பினில் திளைக்கும்
அறநெறி ஓங்குதல் வேண்டும்
வீடென ஒருவர் ஒருவரை விடுத்து
வெறுப்பது வேதனை வேண்டா
தேடரும் பொருளே தெய்வமே இயற்கைச்
செல்வமே திருவருள் செய்யே.

இந்நல் லுலகம் இயந்திரப் பேயால்
இனிமையை எரிப்பதால் மைந்தர்
சுந்தர மிழந்தார் தொல்லையில் படிந்தார்
துயர்வினை நோயினை மணந்தார்

---

௩. வெளிறுகள் - வெறுங் கட்டடங்கள் ; பயனில்லாதன.

சிந்தனை யற்றார் செயற்கையில் வீழ்ந்தார்
தெய்வமே செய்வதொன் றறியார்
எந்தநாள் உய்வர் எந்தையே இயற்கை
எழினெறி காப்பதுன் கடனே. ௬

பிறவியில் வாழ்வில் பேற்றினில் பொருளில்
பெட்புறு சமத்துவம் நிறைந்தால்
தறையினிற் பிணக்கும் சண்டையுஞ் சாய்ந்து
சாந்தமே நிலவுமென் றறிந்து
முறைமுறை தொண்டு முன்னியே ஆற்ற
மூர்த்தியே முடிவிலா முதலே
கறையிலா இயற்கைக் காட்சியே அன்பால்
கடையனுக் குதவிய தருளே. ௭

காலையி லெழுந்து கடன்களை முடித்துக்
காற்றிலுங் கதிரிலுங் குளித்துச்
சோலையி லுலவிச் சுரக்குநீ ராடித்
தொழுதுனைச் சிந்தனை செய்து
சீலமும் நலமும் சேருண வருந்திச்
சீர்தொழில் பிறர்க்கென ஆற்ற
மேலவர் கொண்ட வேர்நெறி யோங்க
வேண்டுவன் கருணைசெய் இறையே. ௮

மலைகடல் போந்து மகிழ்ச்சியில் திளைத்து
மனத்தமு துண்ணலும் நல்ல
கலைகளில் நுழைந்தக் காட்சியைக் கண்டு
கருத்தினி லுண்ணலும் என்றும்
அலைதரு புலன்கள் அமைதியிற் படிவித்
தருணெறிக் கரண்செயல் தெளியத்
தலையடி யில்லாத் தனிமுதற் பொருளே
தற்பரா நிகழ்த்திய தருளே. ௯

மலைகடல் காடு மதிகதிர் முதலா
மன்னிய இயற்கையின் கூறு
பலபல வாறு நலங்கரு தாது
பரிந்துயிர்க் குதவுதல் காட்டி

உலகினில் ஒருவர் மற்றவர்க் குதவ
உறைவதே இயற்கையென் றுணர்த்த
இலகொளி விளக்கே இழிநெறி யுழலும்
ஏழையை எடுத்தருள் இறையே. ௧௦

---

6. இயற்கை வாழ்வு

ஆணுடன் பெண்ணும் பெண்ணுடன் ஆணும்
அமர்ந்துறை செந்நெறி வாழ
வீணிலே ஒருவர் ஒருவரை விலக்கி
வெறுத்தழி வெந்நெறி வீழத்
தாணுவே இயற்கைத் தாயுடன் பிரியாத்
தந்தையே உயிரொளி பெற்று
மாணுற உலக வாழ்வினை வைத்த
மன்னனே அருள்புரி இன்னே. ௧

அன்புநீ யன்றோ அன்பினை யடைய
அன்புசேர் நெறியதே வேண்டும்
கன்னியை மணந்து கான்முளை ஈன்றால்
கடலெனப் பெருகுநல் லன்பே
அன்னவள் தன்னை அகன்றுநீத் துறைந்தால்
அடைந்திடும் அன்பெனும் ஊற்றே
அன்பழி துறவு அழிதலே வேண்டும்
அன்பினில் விளைந்தஆ ரமுதே. ௨

பொழிலெனப் பொலியும் பொன்னொளிப் பெண்ணைப்
பொறுமையை அன்னையை அன்பை
இழிவெனக் கருதி ஏசுவோ ரிங்கே
எங்கிருந் துதித்தனர் அந்தோ !
பழியினைச் சுமக்கும் பாவரே யாவர்
பகுத்தறி வவர்பெறச் செய்யே
வழிவழி இயற்கை வாணியை மணந்து
மாநிலம் வளர்த்தருள் பதியே. ௩

மண்ணினைப் பொன்னை மங்கையைத் துறந்தால்
மாநெறி கூடுமென் றுரைத்தல்
கண்ணிலார் கூற்றுங் கடவுளே எங்கும்
கலந்தநீ மூவிடங் கரவோ
எண்ணமே மாயை இயற்கையின் உயிரே
ஈசனே வெறுப்புறு துறவாம்
புண்ணெறி எரிவால் புகுந்தநோய் போதும்
போலியை ஒழித்தருள் செய்யே. ௪

தாய்மையின் ஒளியே தனிமுத லெங்கும்
தங்குறு நின்னொளி யுணர்த்தும்
தூய்மையாந் திறவு துணைபுரி தாயைத்
தூற்றலும் பழித்தலும் அறமோ
பேய்மனச் சிறியர் பேச்செலாம் ஒழிக்கப்
பெரியனே திருவுளங் கொள்க
வாய்மையே வளர வள்ளலே கருணை
வருவழி வேண்டுவன் முறையே. ௫

மங்கையை மாயா மலமெனச் சில்லோர்
மருட்சியால் சொற்றனர், மாயை
எங்குள தென்றே எண்ணின ராயின்
ஏங்குவர் தம்முள மென்றே
தங்கிடந் தேர்ந்து சாய்த்திடின் மங்கை
தற்பர நின்னொளி யாடும்
பொங்கிட மென்று போற்றுவர் தெளிந்த
புந்தியிற் பொலிதரு பொருளே. ௬

எங்கணு முள்ள இறைவனே உன்னை
எப்படிக் காணுத லென்று
சங்கையே கொண்டு சாதனஞ் செய்தும்
சார்நிலை பெறுவதோ இல்லை

---

௫. இறையொளி உணர்த்துதற்குத் தனிமுதலாயிருப்பதும் திறவாயிருப்பதும் தாய்மையின் ஒளியேயாகும்.

௬. மாயையுள்ள இடம் மனம். மாயை தங்குமிடம் மனம் என்று தேர்ந்து, அதனைத் தங்காவாறு சாய்த்தால், மங்கையினிடம் தெய்வ ஒளி வீசும் என்றபடி.

நங்கையை மணந்து நன்னெறி நின்றால்
ஞானமும் தியாகமும் அன்பும்
துங்கமும் தோன்றித் தொடர்வழி காட்டும்
தூயனே துணைபுரி யாயே. எ

தேமொழிப் பெண்கள் சேரிடச் சூழல்
தெய்விகப் பூம்பொழிற் காட்சி
ஏமுற வழங்கும் இனிமையை, மாயை
என்றெண எம்மனம் எழுமே
தோமுள மனத்தர் சொல்லிய உரையால்
தொல்லையே விளைந்தது போதும்
சேமுறும் இயற்கைச் செந்நெறி வளரச்
செல்வமே திருவருள் செய்யே. அ

மூத்தியென் றெண்ணி முகமெலாஞ் சிவக்க
மூச்சினை அடக்கியே வந்தோர்
சத்திழந் தீரல் சவலையுற் றிறந்த
சரித்திரம் பலபல என்னே
பத்தியை வளர்க்கும் பாவையை மணந்து
பரநலம் பேணியே வாழும்
சத்திய மார்க்கந் தழைத்தினி தோங்கத்
தற்பர தயைபுரிந் தருளே. கூ

மாசிலா வீணை மாலையின் மதியம்
மலர்மணஞ் சொரிபொழில் நன்று
வீசிடு தென்றல் வீங்கிள வேனில்
வெறிமலர் வண்டறை பொய்கைத்
தேசெலாம் பொலியுந் தெய்விகப் பெண்ணே
சிற்பர தற்பர மாயை
நேசமே! இயற்கை நெறியினைத் தூர்க்கும்
நீசத்தைக் களைந்தருள் செய்யே. க௦

அ. தேன் + மொழி = தேமொழி.

க௦. 'மாசில் வீணையும் மாலை மதியமும், வீசு தென்றலும் வீங்கிள வேனிலும், மூசு வண்டறை பொய்கையும் போன்றதே, ஈச னெந்தை இணையடி நீழலே'—அப்பர்.

7. பெண்மை

தாய்மையுறை பெண்ணுலகம்
தயவுடைய பெண்ணுலகம்
வாய்மைவளர் பெண்ணுலகம்
வண்மைமலர் பெண்ணுலகம்
தூய்மைவழிச் சிறந்தோங்கத்
தொல்லியற்கை வடிவான
ஆய்பொருளே அருள்புரியாய்
அகிலமெலாம் ஒளிபெறவே. க

பெண்ணிலவு பொழிந்தெங்கும்
பெருநலங்கள் புரிந்துவரும்
வண்மைநிலை அறியாதார்
வரைந்துவிட்டார் சிறுமொழிகள்
உண்மையிலா மொழியெல்லாம்
ஒடுங்கஅருள் செய்யாயோ
தண்ணியற்கைத் தாய்வடிவாய்த்
தனிக்கருணை பொழிமுகிலே. உ

பெண்ணொளியால் நலம்பெற்றும்
பேசுவதோ சிறுமைமொழி
கண்ணொளியை இழித்துரைத்தல்
கயமையன்றிப் பிறிதென்னே
பெண்பெருமை உலகமெலாம்
பிறங்கிநின்றால் உளங்குளிரும்
மண்முதலாம் வடிவாகி
மகிழியற்கைப் பெருமானே. ௩

சிறுபுல்லில் பெண்ணுண்மை
செடிகொடியில் பெண்ணுண்மை
பிறவுலகில் பெண்ணுண்மை
பிறங்கவைத்த பரம்பொருளே

துறவென்னும் ஒருகவடு
　　தோன்றியதும் அறமேயோ
கறவையிலா மலட்டாவால்
　　கலக்கமின்றிப் பிறிதென்னே. ௪

வெம்மையென்றுந் தண்மையென்றும்
　　மிளிரவைத்தாய் இயற்கையிலே
வெம்மையின்றித் தண்மையுண்டோ
　　தண்மையின்றி வெம்மையுண்டோ
வெம்மையிலே தனித்துநின்றால்
　　விளையன்பு நீறுமே
வெம்மையொடு தண்மையுமாய்
　　விளங்குமொரு பரம்பொருளே. ௫

வெங்கதிருந் தண்மதியும்
　　விளங்கவைத்தாய் அண்டமதில்
இங்குலகில் வலமிடத்தில்
　　இருகலைகள் விளங்கவைத்தாய்
பொங்காண்மை பெண்மையுடன்
　　பொலிஅறமே வளர்ந்தோங்கப்
புங்கமெனத் தனித்துறைதல்
　　பொருந்தறமோ பெருமானே. ௬

பெண்மையெனுந் தண்மைபொழி
　　பெரும்பசுமைக் கொடிசூழ்ந்தால்
வண்மையருள் அன்புகனி
　　வளராண்மை மரமாகும்
உண்மையறம் உலகமெலாம்
　　உயரஅருள் புரியாயோ
பெண்மையுடன் ஆண்மையுமாய்ப்
　　பிறங்கியற்கைப் பெருமானே. ௭

---

௪. கவடு - கிளை.

௬. இருகலைகள் - சூரியகலை, சந்திரகலை. அண்டத்தில் சூரிய சந்திரர் இருப்பதுபோலப் பிண்டத்திலும் சூரிய சந்திரர் உண்டு என்றபடி.

நங்கையிடம் பெருமானே
நடம்புரியும் அழகொளியை
இங்கருந்தின் எங்குநினை
எளிதிலுணர் நிலைகூடும்
மங்கையினை மாயையென்று
மதிசுருங்கத் தனித்துறைந்தால்
எங்குமுள நினதுண்மை
எவ்வாறு விளங்குவதே. அ

புற்பூண்டு செடிகொடிகள்
புழுப்பறவை விலங்கினங்கள்
அற்புடனே கலந்துகலந்
தவனிவளர் நெறியோம்பச்
சிற்பரனே மனிதரிடைச்
சிறுதுறவு புகுந்தியற்கை
பொற்புநெறி அழிப்பதென்னே
பொலிவிலதை ஒழித்தருளே. கூ

தனியுறைவால் மனக்கோளும்
தன்னலமும் பெருகலுமாம்
பனிமொழியா ருடன்வாழ்ந்தால்
பரிவன்பும் பரநலமாம்
மனிதவுயிர் கலப்பாலே
மலரஉல கருளினையால்
கனிவுடையாய் திருநோக்குக்
கலையாமற் காத்தருளே. க0

8. மனிதப் பிறவி

எங்கிருந் திங்கு வந்தேன்
எப்படி என்றென் றெண்ணிச்
சங்கையில் மூழ்கி நின்றேன்
சத்திய ஞான நூலும்

க0. மனக்கோள் - மனத்தில் தோன்றும் தீமைகள் ; பாவங்கள்.

புங்கவர் கூட்டுங் கூற்றும்
புந்தியில் தெளிவு நல்கப்
பொங்கொளி ! அருள்சு ரந்தாய்
பொன்னடி போற்றி போற்றி. க

செறிவறி யாமை யாலே
சிந்தனை இழந்த ஆவிக்
கறிவினை விளக்கி யாள
யாக்கைகள் பலவுந் தந்தாய்
குறியினை உணரா தந்தோ
குணப்பெருங் குன்றே கெட்டேன்
பொறியிலேன் அருளல் வேண்டும்
பொன்னடி போற்றி போற்றி. உ

புல்லினில் புழுவில் நிற்கப்
புள்ளினில் விலங்கில் நிற்கச்
சொல்லரும் மனுவில் நிற்கத்
தூயனே கருணை செய்தாய்
நல்லருள் மறந்து கெட்டேன்
நானெனுஞ் செருக்கில் வீழ்ந்தேன்
செல்வமே பொறுத்தல் வேண்டும்
சேவடி போற்றி போற்றி. ௩

மானுடப் பிறவி தந்த
மாண்பினைத் தேரு திங்குக்
கானுறை விலங்காய்க் கெட்டேன்
கழிந்தது காலம் வீணில்
ஊனுடை சுருங்கும் வேளை
உதிருமே உரங்க ளெல்லாம்
தேனுறு மலர்வண் டாக்கத்
தெய்வமே உளங்கொள் ளாயோ. ௪

க. புங்கவர் சேர்க்கையும் அவர்தம் மொழிகளும் என்றபடி.

௩. மனுவில் - மனிதப் பிறவியில்.

பொறிபுலன் நன்கு பூத்த
    பொன்னுடல் எனக்குத் தந்தாய்
அறிவிலேன் அதனைத் தேய்த்தேன்
    ஆணவச் செயல்க ளாலே
நெறியிலே நின்றே னில்லை
    நித்தனே முதுமை நேரம்
சிறியனேன் தளர்ந்து வந்தேன்
    சிந்தனை சிறிது கொள்ளே. ரு

கோடையின் அலகை என்னக்
    கொக்கரித் தலறிக் கூவி
மேடையிற் பேசிப் பேசி
    மெலிந்ததை அறிவா யன்றே
ஓடையும் வற்றிப் போச்சே
    ஒருவரும் வருவ தில்லை
வாடையில் வீழா வண்ணம்
    வானுடல் அருள்வாய் ஐயா. சு

பிணியுடை யாக்கை வேண்டேன்
    பிறந்திறந் துழலல் வேண்டேன்
அணிபெறப் புதுக்கும் ஆற்றல்
    அடியனேற் குண்டு கொல்லோ
பணிக்கென உடலை வேண்டும்
    பான்மையை உணர்வாய் நீயே
மணியொளி மேனி நல்காய்
    மதமெலாம் போற்றுந் தேவே. எ

மூக்கினைப் பிடிக்குங் கூட்டம்
    மூச்சினை ஈர்க்குங் கூட்டம்
தேக்கிய இடங்க ளெல்லாம்
    சென்றுசென் றலுத்தேன் எந்தாய்
யாக்கையை ஓம்ப வல்ல
    அமிழ்தம்நின் அருளே என்ற
வாக்கியம் தெளிந்து வந்தேன்
    வள்ளலே கருணை செய்யே. அ

பரிதியின் ஒளிகாற் றாகிப்
படர்புனல் கீரை யாகிப்
புரிகனி மணிபாட் டுன்னல்
போதமாம் அமிழ்தம் உண்டால்
நரைதிரை மூப்பு நீங்கி
நல்லுடல் பெறுதல் கூடும்
அரிதினை எளிமை யாக்கும்
அத்தனே அருள்செய் வாயே. ௯

உடம்பினைக் கோயில் கொண்ட
உத்தமன் நீயே என்று
திடம்பெறத் தெளியச் செய்த
திருவருள் மறவேன் எங்கும்
நடம்புரி கருணை எண்ணி
நண்ணினேன் பணிகள் ஆற்ற
உடம்பினை ஓம்பி வாழ
உன்துணை வேண்டும் வேந்தே. ௧௦

9. மானுடம்

என்னுயிரைப் பொன்னாக்க
எவ்வெவ்வுடல் தந்தனையோ
அன்னையினுந் தயவுடைய
ஐயாவே யானறியேன்
நன்மையுற மனிதவுடல்
நல்கியருள் புரிந்துள்ளாய்
துன்னுபயன் அடைவதற்குன்
துணைவேண்டும் அருளரசே. ௧

---

௯. மணி - நெல் முதலிய தானிய மணிகள். உன்னல் - தியானம்.

எச்சிலையாய்க் கிடந்தேனோ
எம்மலையாய் நின்றேனோ
எச்செடியாய் வளர்ந்தேனோ
எப்புழுவாய் ஊர்ந்தேனோ
எச்சரபம் ஆனேனோ
எப்புள்ளாய்ப் பறந்தேனோ
எச்சுதையாய்ப் பாய்ந்தேனோ
இறைவனொன்றும் அறியேனே. உ

எடுத்தவுடல் எத்தனையோ
அத்தனையும் உளஉணரேன்
உடுத்தவுடல் இந்நாளில்
உயர்ந்ததெனப் பெரியோர்கள்
விடுத்தமொழி பலபலவே
விழித்தவழி நடவாது
மடுத்துவரின் வெறுமொழியை
வள்ளாலென் விளைபயனே. ௩

மானுடமே வந்ததென்று
மகிழ்ந்துவிட லறியாமை
'வானுடலோ ஊனுடலம்
மயிர்ப்பாலம் தம்பி' எனத்
தேனுடலர் எச்சரிக்கை
செய்துள்ள திறமுணர்ந்து
மானமுடன் வந்தடைந்தேன்
மறைபொருளே அருளுதியே. ௪

மக்களிடை மாண்புறும்
மாசுமுறும் நிலையுண்டு
சிக்கலுறுங் காரணமோ
சிறுவிளக்கப் பகுத்தறிவே

உ. சிலை - கல். சுதை - குணமில்லாப் பசு; உதைகாறபசு.

௪. தேனுடலர் - சிதசர்; "......நாயுடலகத்தே - குரம்பை கொண் டின்தேன் பாய்த்தி நிரம்பிய...கருணைவான் தேன் கலக்க.." —மணிவாசகர் (திருவண்டப்பகுதி).

புக்கபகுத் தறிவாலே
புண்ணியநின் னடிபற்றித்
தக்கவழி காணவந்தேன்
தமியேனைக் காத்தருளே. ருரு

பகுத்தறிவு விளங்காத
பிறவியினும், வழிநடக்கும்
பகுத்தறிவுப் பிறவிக்கே
பாடுகளுண் டென்றறிஞர்
உகுத்தஉரை உளங்கொண்டே
உனதடியில் குறிவைத்தேன்
புகுந்தபிழை எவ்வளவோ
பொறுத்தருளாய் புண்ணியனே. சு

மக்களுளம் பகைசீற்றம்
பேய்மைகணம் ஒருபாலே
தக்கஅரு ளன்பழகு
தெய்வகணம் ஒருபாலே
நெக்குறுவெந் நிலையுணர்ந்து
தெய்வகண மயமாக்கப்
புக்கவருள் எனைச்சேர்த்தால்
புனித! நலம் பெறுவேனே. எ

மானுடத்தின் பயன்நாடி
மனத்துறுபேய்க் கணஞ்சாய்க்கத்
தானெடுக்கத் தெய்வகணங்
கால்கொள்ளப் பணிபுரிய
வானிடத்தும் மண்ணிடத்தும்
மற்றிடத்தும் அருளாட்சிக்
கோனடத்தும் பெருமானே
கோதிலடி வேண்டுவனே. அ

சு. உகுத்த உரை - அருளிய மொழிகள்.

எ. புக்கவருள் - புகுந்தவருள்; அடியவருள்.

மன்பதைநின் னருணெறியில்
மனஞ்செலுத்தின் வளர்ச்சியுறும்
கன்மவிதி முதலாய
கண்மூடி வழக்குகளை
உன்னிவரின் எவ்வண்ணம்
உண்மைவழி வளர்ச்சியுறும்
அன்பரசே இன்புருவே
அருளுலகை அளியாயோ. ௯

பிறவிநலம் பிறவுலகப்
பேறென்று சொல்வருளர்
அறநிலயந் துறவாமல்
ஆருயிர்க ளிடைவாழ்ந்து
திறமையுடன் பணிசெய்தல்
செல்வமெனத் தெளிவடைய
இறையவனே உளங்கொண்டாய்
ஏதமெலாம் பொறுத்தருளே. ௧௦

---

10. மனிதம்

எத்தனையோ உடலளித்தே இம்மனித உடலை
ஈந்துள்ளாய் ஈடேற இறையவனே இதுவே
உத்தமமாம் என்றறவோர் உரைத்தமொழி பலவே
உரைஓதும் அளவினின்றல் உறுபயனே விளையா
பத்திமைநன் னெறிநடக்கை பண்புசெயும் வாழ்வைப்
பாழ்நடக்கை வாழ்வழித்துப் படுகுழியில் தள்ளும்
இத்தனையும் நின்னியதி மானுடத்தின் நிலைமை
ஏந்துமயிர்ப் பாலமென ஏழைதெளிந் தேனே. ௧

---

௧௦. அறநிலயம் - தர்மம் வளருமிடம்; இல்வாழ்க்கை.

மக்களுடல் தாங்குவதால் மட்டுநலன் விளையா
மயிர்ப்பாலம் நடக்கையிலே மதிவிழிப்பு வேண்டும்
மிக்கவிழிப் புடன்நடந்தால் விழுமியதே மனிதம்
விழிப்பின்றி நடந்துவிடின் வீழ்ச்சியதே என்று
பக்குவரெல் லாருமிகப் பரிந்துரைத்தும் நல்ல
பகுத்தறிவு மலர்பிறப்பின் பண்புகெட லென்னே
புக்கபகுத தறிவாலே புனிதமொடு புரையும் [அரசே.
புரிஉரிமை உண்மையினால் பொறுப்புணர்த்தாய்

மக்களின உடலமைப்பில் மருவவைத்த நுண்மை
மற்றஇன உடலமைப்பில் மருவவைத்தா யில்லை
ஒக்கஅது திகழுமிடம் உள்ளமல ருள்ளே [டும்
ஒளிர்நுண்மை விளக்கமுற உழைப்பெடுத்தல் வேண்
புக்கதென உழைப்பிலையேல் பொலிந்துமிளி ராது
பொலியாத படிவிடுப்பின் புகழ்பிறவி விலங்காம்
எக்கணமும் அமைதியிலே இருமுயற்சி செய்வோர்
ஈசனின தொளிகாண்பர் எங்குமுள இறையே. ௩

எங்குமுளன் இறைவனென இயம்புவதா லென்ன
இந்நூலை அந்நூலை எடுப்பதனா லென்ன
அங்கெனவும் இங்கெனவும் அலைவதனா லென்ன
அசத்துலகை அசத்தாகக் காண்பதனா லென்ன
தங்குலகைச் சத்தாகக் காண்பதுவே அறிவு
தகுந்தவழி காண்முயற்சி தலைப்படுத லறிவு
பொங்குமுள மலருளதைப் பொறியாக்கிப் பார்த்தால்
பொலிதருமே ஒளிஇறையே புனிதமுற அருளே. ௪

உ. பகுத்தறிவு மலர் பிறப்பு - மனிதப் பிறவி. புரை - குற்றம்; தீமை. மனிதப பிறவியில் பகுத்தறிவிருத்தலால், அது நன்மையுடன் தீமையும் புரியும உரிமையுடையதாகிறது. நன்மையே புரியும் பொறுபபுக்குத் திருவருள் துணையும் வேண்டுமெ என்றபடி.

௩. அது - நுண்மை. உள்ள மலர் உள்ளே - இதயகமலத்தினுள்ளே.

௪. பொறி - ஞானப்பொறி; சிதாகாச இயந்திரம்.

உள்ளமல ருள்ளநுண்மை ஊடுருவிப் பாயும்
ஒளிக்கருவிக் கதிராலும் உணரலிய லாதே
உள்ளொளியர் யோகியர்கள் உரைத்தவெலாங் கூடம்
உலகவற்றைப் பலவழியில் உருத்திரித்த தையா
கள்ளர்பலர் இடைநுழைந்து கரவுகளைக் காட்டிக்
கடையவரை ஏமாற்றிக் காசுபறிக் கின்றார்
கொள்ளுநெறி இயற்கையென்று குருவாயில் சொற்ற
குணவழியே நிற்கஅருள் குறைவில்லா நிறைவே. ௫

அன்பியற்கை நெறிக்குரிய அறத்துறைகள் பலவே
அச்சாணி அகவொழுக்கம் அதன்விளைவாம் எல்லாம்
துன்பினிற்சென் றுழலபுலன்கள் இயற்கையிலே தோய்ந்தால்
தொல்லைஅலை மனம்விரைந்து சூழும்உரு ஒன்றை
என்புருக்கு முறையிலெண்ணி எண்ணியொளிறின் ஒடுங்கும்
எப்பயனுங் கருதாது பணிசெயவும் தூண்டும்
மன்மலர்நுண் பொலியுமெங்கும் நின்மயமே தோன்றும்
மானுடத்தின் மாண்பெனனே வள்ளாலின் கொடையே.

நெஞ்சமல ருள்திகழும் நிதிகாண நீங்கா
நீதிவளர் நிட்காமம் நிறைந்தபணி வேண்டும்
நஞ்சனைய காமியமோ 'நான்நானே' பெருக்கும்
'நானல்' எங்கெங்கும் ஞானநிலை என்னும்
வெஞ்சினமும் வஞ்சனையும் வேர்விடுத்து வளர்ந்து
வெடிகுண்டாய் அமர்க்களமாய் வெறும்பிணமாய் அழுகும்,
துஞ்சிடவோ மானுடத்தைத் தோற்றுவித்தாய் இறையே
தொண்டர்படை சூழ்ந்துலகைத் தூய்மைசெய அருளே. ௭

கண்மூக்கு சாண்வயிறு கைகாலோ மனிதம்
கட்டுநரம் பெலும்புநிணம் தோலுடுப்போ மனிதம்
வெண்வாக்கு வீண்நினைக்கும் வெறுமனமோ மனிதம்
வேடிக்கை தாள்படிப்பு விளம்பரமோ மனிதம்

---

௫. ஒளிக்கருவிக் கதிர் - எக்ஸ்ரே. கூடம் - இரகசியம்.

௬. நுண் - நுண்மை.

௮. வெண் வாக்கு - வெற்றுரை. வேடிக்கையும் பத்திரிகைப் படிப்பும் விளம்பரமுமோ.

மண்ணுக்கிக் களியாட்டில் மயங்குவதோ மனிதம்
வனவிலங்காய் உண்டுறங்கி வாழ்வதுவோ மனிதம்
உண்ணுக்கிப் பணிபுரிந்தே ஒளிபெறுதல் மனிதம்
உனையுணர்த்தும் மனிதமதை ஓம்பஅருள் அரசே. அ

உலகுடலம் புறக்கர்ணம் உட்கரணம் ஏனே
ஓங்குமலை காடுவயல் ஓதவெளி ஏனே
கலைகளுடன் ஓவியங்கள் காவியங்கள் ஏனே
கதைநடனம் இசையரங்கம் காட்சிநிலை ஏனே
பலமதமும் கோயில்களும் பள்ளிகளும் ஏனே
பரஞானம் சத்தியமும் பத்திமையும் ஏனே
கலகமிடும் விலங்காகிக் கழிவதற்கோ மக்கள்
கருணைகொழி தண்கடலே காசினிபார்த் தருளே. கூ

அரிதாய பிறவியெனக் கருளரசே ஈந்தாய்
அதைநெறியிற் பயன்படுத்தா அறியாமை எனதே
உரிதாய அகமலருள் உன்னைஉண ராதே
உற்றபிறப் பரும்பயனின் உறுதிஇழந் தேனே
கரிதாய செயல்புரிந்தேன் கடவுளைனை மறந்தேன்
கடையவரிற் கடையவனுய்க் கழிவுபட லானேன்
பெரிதாய பிழைபுரிந்தேன் பொறுத்தருளல் வேண்டும்
பிள்ளைகுறை கண்டுதள்ளும் பெற்றவளும்உண்டோ.

---

11. சன்மார்க்கம்

சன்மார்க்கம் தோன்றியநாள் சாற்றுதற்கோ இல்லை
சான்றுகளும் கருவிகளும் சாத்திரமும் இல்லை
பன்மார்கக் காலமெலாம் பகர்கின்றார் புலவோர்
பார்ததறியார் அவைபிறந்த பதமறியார் ஐயா

கூ. ஓதம் - கடல்.

க௦. கரிதாய - பாவமான.

க. பதம் - இடம்.

சன்மார்க்க வேரினின்றுந் தழைத்தவகை தெளிந்தால்
தனித்தோற்றம் இல்லையென்பர் சரித்திரத்துக் கெட்டா
உன்மார்க்கம் சன்மார்க்கம் உனக்குண்டோ தோற்றம்
ஒடுக்கமொடு தொடக்கமிலா உண்மையெனும் பொருளே.

மாறாத சத்தாகி மருவுகின்ற அறிவே
மார்க்கமெலாஞ் சன்மார்க்க மலரென்று தேர்ந்தோர்
சீறாத சிந்தையிலே தெளிதேறல் இன்பே
சித்தர்வழிச் சன்மார்க்கம் செறியவைத்த இறையே
வேறான கருத்துடையார் வேரறியா வெறியர்
விதவிதமா மார்க்கமென்று வீண்வாதஞ் செய்வர்
தேறாத அவர்வினையால் செகங்கெடுத லாச்சே
தீமையெரி பரவிவரல் திருவருளுக் கழகோ. உ

காண்கின்ற பலதீவு கால்கொளிடம் ஒன்றே
காராவும் வெண்ணாவும் கறக்கும்பால் ஒன்றே
பாண்மொழிகள் பலஒலிக்கப் படியும்பொருள் ஒன்றே
பன்னிறத்து விளக்குநிரை படருமின்னல் ஒன்றே
பூண்தொடையல் புகுந்தகயி றொன்றேஆ மாறு
புகல்மதங்கள் உயிராகப் பொலியுஞ்சன் மார்க்கம்
மாண்புறும்அம் மார்க்கமென்றன் மனமபதியச் செய்தாய
மதக்கழுது விடுத்ததென்னை மாதேவா அருளே. ரு

மதங்களெலாஞ் சன்மார்க்க அடிகொண்டே மலரும்
மாண்புணர அருள்புரிந்த மன்னவனே வாழி
மதங்களென்றே அடியிலுள மார்க்கம்மறந் தாலோ
வாதப்பேய் தலைவிரிக்கும் மக்கள்நிலை திரியும்

உ. சித்தர் - சித்தை உணர்ந்து தெளிந்து சித்தாக விளங்குவோர்.

ரு. உலகில் பலவேறு மொழிகள் பேசப்படினும், மனத்தில் படியும் அவற்றின் பொருள் ஒன்றே. புனல், தீர்த்தம், பானி, வாட்டர் இவை பல மொழிகள். இவற்றின் பொருள் ஒன்றே. ஒரு மின்னொளி, பலநிறக் கண்ணாடி மூடிகளில் பலவித நிறமாகத் தோன்றுகிறது. தொடையல் - மாலை. கழுது - பேய்.

இதஞ்செய்யும் அடிமார்க்கம் இழுந்தமதம் நஞ்சாய்
 எஞ்ஞான்றும் இகல்பெருக்கும் இன்னாமைவிளைக்கும்
அதஞ்செய்யும் துன்மார்க்க அலகையெலாம் அழிய
 அன்புவிளை சன்மார்க்கம் ஆக்கமுற அருளே. ௪

சாதிமதம் மரபுமதம் சார்புமதம் சாகச்
 சமயமதம் வழக்குமதம் சழக்குமதம் சாய
வாதமதம் பேதமதம் வட்டிமதம் வீழ
 மடங்கள்மதம் கோயில்மதம் மாயமதம் மாயச்
சூதுமதம் வேடமதம் சூழ்ச்சிமதம் குலையத்
 தொன்மைஅறம அன்பழிகருந் துயாமதஙகள் தொலைய
ஆதிமுடி வில்லாத அருட்சோதி தேவே
 அகிலமெலாஞ் சன்மார்க்கம் ஆர்த்தெழச்செய் யரசே.

இறையவனே சன்மார்க்கம் உன்னருளால்வளர்த்தோர்
 எழில்மௌனி சனத்குமரன இளஙகணணன அருகன்
அறமுரைத்த புத்தனுயர் ஆப்பிரகாம் மோசே
 அன்பேசு வள்ளுவனார் நபிநால்வர் ஆழ்வார்
மறைமூலர் தாயுமானார் மாதுபிள வெட்ஸ்கி
 மதிஇராம கிருஷ்ணருடன் இராமலிங்கர் முதலோர்
நிறைநின்ற திருக்கூட்டம் நீங்காத ஒளியே
 நின்மலனே சன்மார்க்க நிதிவளரச் செய்யே. ௬

மொழியாலும் நிறத்தாலும் நாட்டாலும் மற்ற
 முறையாலும் பிரிஉலகை முழுஒருமைப் படுத்தும்
வழியாதென் றறிஞர்பலர் வகைவகையே ஆய்ந்து
 வகுத்தனர்பல் சட்டதிட்டம் வாழ்வுபெற வில்லை
பழியேதும் அறியாத சன்மார்க்கம் ஒன்றே
 பாழ்பிரிவு நினைவறுத்துப் பரிந்தொருமை கூட்டும்
அழியாத அன்புடைய அப்பாஅம் மார்க்கம்
 அவனியெலாம் பரவிநிற்க அருள்புரிவா யின்னே. ௭

---

௬. மௌனி - தட்சணாமூர்த்தி.

இறையென்றும் இயற்கையென்றுஞ் சிலஅறிஞர் பிரித்தே
இயற்கையினைத் துறந்துதனி இறைவஉனைப் பற்றல்
அறமொன்றும் ஆத்திகமென் றறிவுறுத்த லழகோ
அறிவேஉன் திருவுடலம் அழகியற்கை யன்றோ
உறவொல்லும் இயற்கைவிடல் உன்னைவிட லன்றோ
ஒளிஇயற்கை உன்னிருக்கை என்றுதெளி வடைதல்
சிறையில்லாச் சன்மார்க்கச் சேர்க்கையென உணரச்
செய்தஉன்றன் அருள்மறவேன் சித்தருள விளக்கே.

பாரினிலே கலையென்று கொலைக்கலையே இந்நாள்
பரவிநஞ்சம் உமிழ்ந்துவரல் பரம்பொருளே அறி
போரினிலே விஞ்ஞானம் புரிகின்ற ஆடல் [வாய்
புலைமறமே அச்சோவென் றலமரலை அறிவாய்
வேரிழந்த அரக்கர்கலை மீண்டுமெழல் நன்றோ
வீரமென ஈரமிலா வினைபெருக்க லழகோ
சீரிழந்த உலகுய்யச் சிறப்பர!சன் மார்க்கச்
செல்வ!அருள் மழைபொழியாய் சிறுபிழைகள் பொறுத்தே.

மண்ணெல்லாஞ் சன்மார்க்க மலராட்சி வேண்டும்
மார்க்கமெலாஞ் சன்மார்க்க மணங்கமழல்வேண்டும்
கண்ணெல்லாஞ் சன்மார்க்கக் காட்சியுறல் வேண்டும்
காதெல்லாஞ் சன்மார்க்கக் கேள்விநுழை வேண்டும்
பெண்ணெல்லாஞ் சன்மார்க்கப் பிள்ளைபெறல் வேண்டும்
பேச்செல்லாஞ் சன்மார்க்கப் பேச்சாதல் வேண்டும்
பண்ணெல்லாஞ் சன்மார்க்கப்பாட்டிலெழல் வேண்டும்
பரம்பொருளே சன்மார்க்கப் பணிசெயவேண் டுவனே.

அ. உறவு ஒல்லும் - அன்பு பொருந்தும்.

க. விஞ்ஞானம் - சையன்ஸ்.

12. சன்மார்க்கம்

பிள்ளைவிளை யாட்டினிலும்
பின்னைவிளை யாட்டினிலும்
பள்ளிவிளை யாட்டினிலும்
படிந்துழன்ற சிந்தையிலே
கள்ளமழி சன்மார்க்கம்
கருவிழுந்த தறியேன்யான்
வள்ளலுன தருட்பெருக்கை
வகுத்துரைப்ப தெவ்வாறே. க

சாதிமதக் குழிநரகச்
சாக்கடையில் விழுந்தேற்கும்
ஆதிநெறிச் சன்மார்க்க
அருட்கரையை உணர்வித்த
நீதிஇறை! நின்கருணை
நிறைதெளிய வல்லேனோ
சோதிமுடி அடியில்லாச்
சொலற்கரிய சுகப்பொருளே. உ

பன்மார்க்க அடியாகிப்
பண்புவளர் சன்மார்க்கம்
உன்மார்க்கம் ஒருமார்க்கம்
உயர்மார்க்கம் வேறில்லை
தொன்மார்க்கம் என்னுளத்தில்
துலங்கவைத்த மெய்ப்பொருளே
துன்மார்க்கம் சாயஇங்குத்
துணைசெய்ய அருள்பொழியே. ங

சன்மார்க்க மரந்தாங்கும்
பன்மார்க்கக் கிளைகளிலே
நன்கார்ந்தே எம்மார்க்கம்
நடந்தாலுஞ் சன்மார்க்கம்,

என்மார்க்கம் உன்மார்க்கம்
என்றுசமர் விளைப்பவரே
துன்மார்க்கர் தாய்மறந்த
துகளரவர்க் கருளிறையே. ௪

மார்க்கமெலாம் ஊடுருவி
மருவிநிற்குஞ் சன்மார்க்கம்
பார்க்கமுடி யாதவரே
பலசமய அமர்விளைப்பர்
சேர்க்கையினுல் நஞ்சுலகில்
தேக்கிவரல் நீஅறிவாய்
ஆர்க்கஅவர்க் கருள்பதியே
அதுவுமுன்றன் கடனன்றே. ௫

சன்மார்க்கம் கல்வியிலே
சன்மார்க்கம் காதலிலே
சன்மார்க்கம் வாழ்க்கையிலே
சன்மார்க்கம் பொருளினிலே
சன்மார்க்கம் ஊரினிலே
தழைத்துவரின் உலகமெலாம்
சன்மார்க்க மயமாகும்
சார்பரசேன் தனிப்பொருளே. ௬

சிக்கோடு மதவாதச்
சேற்றிருந்த எனையெடுத்தே
எக்கோயில் கண்டாலும்
இறைநிலையம் என்றுதொழப்
புக்கோடு நெஞ்சளித்துப்
புதுப்பித்த பெருந்தகையே
தக்கோனே சன்மார்க்கம்
தழைக்களங்கும் அருள்புரியே. ௭

௪. துகளர் - அற்பர் ; குற்றமுடையோர்.

அவனியிலே கிறித்துவரிஸ்
லாமியரும் பௌத்தர்களும்
சைவர்களும் வைணவரும்
ஜைனர்களும் சார்புடைய
எவரெவரும் பலபெயரால்
ஏத்துமிறை ஒருநீயே
தவறணைதல் ஆணவத்தால்,
சன்மார்க்க ஒளிகாலே. அ

மண்ணீறு தாடிசடை
மழிமொட்டை பட்டைஇடை
வெண்ணீளம் காவிஅங்கி
வேடங்கள் பொருளானல்
கண்ணீள மில்லாதார்
காழ்ப்பிகலில் பயன்படுத்திப்
புண்ணீள மாக்கிடுவர்
சன்மார்க்கம் புகுத்திறையே. கூ

சாதிமத நிறநாட்டின்
சண்டையெலாம் ஒழிந்தழிய
மேதினியில் காலநிலை
மேவுவணம் சான்றோர்கள்
ஓதியபன் முறையுண்டே
உயிர் அவற்றுள் சன்மார்க்கக்
காதலிவர் மணநிகழ்ச்சி,
கடவுளதை ஓம்புகவே. க0

கூ. இடை பட்டை - இடையில் அணியும் பட்டை. வெண் நீளம் - வெள்ளிய நீண்ட அங்கி. வேடங்களே பொருளானல். கண்ணீளம் இல்லாதார் - பரந்த நோக்கில்லாதவர். வேடங்கள் புறக்கோலம். அவை அறிகுறிகளே; முதன்மைப் பொருளல்ல. பொருளல்லாத அவற்றையே முதன்மையாகக் கொள்வோர் பரந்த நோக்கிழந்து, அவற்றை (புறவேடங்களை) வைஷம்மியத்துக்கும் பகைமைக்கும் பயன்படுத்துவர் என்றபடி.

க0. காதல் இவர் - காதல் வளரும்; காதல் ஓங்கும்.

13. சமரசம்

சாதியும் மரபுங் கொண்ட
சந்ததி வழியே வந்தேன்
சாதியும் மரபுந் தேய்க்குஞ்
சமரசக் கருவி யானேன்
நீதியே நெஞ்சில் மாற்றம்
நிகழ்ந்தமை என்னே என்னே
ஆதிநின் அருளின் ஆடல்
அற்புதம் அறிவார் யாரே. க

சத்தியம் சைவ மென்னுஞ்
சால்புறு மரபில் வந்தேன்
நித்தியச் சமய மெல்லாம்
நிறைசம ரசமாக் கண்டேன்
உத்தம அருள்செய் மாற்றம்
உணர்வினுக் கெட்ட வில்லை
அத்தனே இரும்பைப் பொன்று
ஆக்கிய பெருமை என்னே. உ

வாதமே தூண்டும் நூல்கள்
வகைவகை பயின்றேன் ஆய்ந்தேன்
பேதமே படிய வில்லை
பெருஞ்சம ரசமே நாளும்
போதமா ஓங்கப் பெற்றேன்
பொன்னருள் செய்யும் வேலை
நீதனேன் அறிவேன் கொல்லோ
நித்தனே வாழி வாழி. ந

அரசியல் நிலையை ஆய்ந்தேன்
அத்துறை படிந்தும் பார்த்தேன்
கரவினைக் கண்டு கொள்ளக்
கடவுளே கருணை செய்தாய்

கரவர சிருளைப் போக்கச்
சமரச பானு தேவை
பரமனே உலகைக் காக்கப்
பரிந்தருள் அதனை இன்றே. ௪

செல்வனே சிறந்து வாழச்
சிறுமையில் ஏழை வீழப்
புல்கர சாட்சி மாறப்
புனிதமாஞ் சமர சத்தை
நல்கவே வேண்டு மென்று
ஞாலமே கேட்டல் காணாய்
பல்கவே உயிர்க ளெங்கும்
பரமனே அருள்செய் யாயோ. ௫

சமரசம் பொருளி லூற்றால்
சாந்தமே ஆட்சி செய்யும்
அமரரும் மண்ணில் வாழ
ஆசைகொண் டலைவ ரையா
சமரினைத் தூண்டும் ஆட்சி
சாய்த்தது போதும் போதும்
சமரச மார்க்கம் ஓங்கச்
சத்தனே சிந்தை செய்யே. ௬

சமரச மார்க்கம் பல்கின்
தரைபிடி அமர்கள் நேரா
அமரெழுப் பாசை மாயும்
அரும்பசி பிணிநோய் நீங்கும்
குமரரின் வாழ்க்கை இன்பாம்
குணம்வளர் கலைகள் பொங்கும்
அமைஅரு ளாட்சி ஓங்கும்
அப்பனே கடைக்கண் நோக்கே. ௭

---

௫. புல்கு - மருவும் ; அணையும் ; நடைபெறும். பல்கவே - பெருகவே ; மிகவே.

அண்டையன் பசியால் வாட
அணங்கொடு மாடி வாழ்தல்
மண்டையன் குற்ற மன்று
மன்னிடும் ஆட்சிக் குற்றம்
தண்டனைக் கர்மம் என்னல்
தயைவிலார் கூற்றே அப்பா
எண்டிசை சமர சத்தை
இன்புடன் நுகரச் செய்யே. ௮

உலகினில் துன்பம் நீங்க
உண்டனை நஞ்சை, அன்பே
சிலுவையில் நின்று செந்நீர்
சிந்தினை, அரசை நீத்து
விலகினை, மாடு மேய்க்க
விரும்பினை, அடியும் தாங்கி
இலகினை, சமர சத்தை
எண்ணினால் துயரம் போமே. ௯

சாதியும் மதமுஞ் சாய
சண்டையும் மிடியும் மாய
நீதியும் நிறையும் மல்க
நித்தமும் வழிபா டோங்க
ஆதியே காதல் மன்றல்,
ஆட்சியில் பொதுமை தேவை
சோதியே சமர சத்தால்
சூழ்தரும் கடைக்கண் நோக்கே. ௧௦

௯. நஞ்சை உண்டவனும், சிலுவையில் நின்றவனும், அரசை நீத்து விலகினவனும், மாடுமேய்த்தவனும், அடிதாங்கினவனும் ஒருவனே. ஒருவனே எல்லாம் என்னுஞ் சமரசத்தை எண்ணினால் துயரம்போம் என்றபடி.

௧௦. நிறை - ஒழுக்கம். காதல் மன்றலும் (மணமும்), ஆட்சியில் பொதுமையும் தேவை.

14. சமரச சன்மார்க்கம்

மார்க்கம் ஒன்றே சன்மார்க்கம்
மலரச் செய்யும் சமரசமே
யார்க்கும் உரிய அதுவளர்ந்தால்
ஆக்கம் உறுமே உலகியல்கள்
மூர்க்கம் அழியும் பன்மார்க்க
மூடக் குறும்பு மாண்டொழியும்
பார்க்கப் பொதுமைச் சன்மார்க்கம்
பரமா அருளாய் அருளாயே. ௧

சாதி ஆசை மதஆசை
தரையின் ஆசை படிநெஞ்சம்
நீதி ஆசை நின்னாசை
நினையும் நிலையில் இல்லையே
ஆதி சோதி அருட்சோதி
அறிவுக் கறிவாம் மெய்ச்சோதி
ஓதி ஒழுகின் சன்மார்க்கம்
உறலாம் நல்ல நினைவினையே. ௨

காத லொழுங்கில் சமரசமே
கண்டால் உறலாம் சன்மார்க்கம்
ஓதல் உணவில் சமரசமே
உற்றால் பெறலாம் சன்மார்க்கம்
வீதி உலவில் சமரசமே
விளங்கின் இலகுஞ் சன்மார்க்கம்
ஆதி எங்குஞ் சன்மார்க்கம்
அடைய அருளாய் அருளாயே. ௩

சாதி மதத்தில் சமரசமே
சார்ந்தால் சேரும் சன்மார்க்கம்
நீதி அரசில் சமரசமே
நிறைந்தால் நிலவும் சன்மார்க்கம்

௪. நீதியிலும் அரசிலும்.

வாதப் பொருளில் சமரசமே
 வாய்ந்தால் வளரும் சன்மார்க்கம்
சோதி! எங்குஞ் சன்மார்க்கம்
 சூழ அருளாய் அருளாயே. ௪

ஒளியுங் காற்றும் மலையாறும்
 ஓங்கு மரமும் நீல்கடலும்
தளிமக் கலையும் சன்மார்க்கம்
 தழைக்கத் துணையாய்த் திகழ்நுட்பம்
தெளியும் உள்ளம் நின்கோயில்
 செறியும் இயற்கை வடிவான
வெளியே அளியே சன்மார்க்கம்
 விரிந்து பரவ அருளுதியே. ௫

பரிதி எழுந்து மறையொழுங்கும்
 மதியம் தேய்ந்து வளரொழுங்கும்
பருவம் மாறி வருமொழுங்கும்
 பார்த்துப் பார்த்துப் பழகிநிதம்
கருவில் நெஞ்சில் உணவுறக்கில்
 காக்கின் ஒழுங்கு சன்மார்க்கம்
மருவும் வாழ்வி லொழுங்குபெற
 மருந்தே தேவை உன் துணையே. ௬

நெஞ்சி லெண்ணம் ஒழுங்கானால்
 நிரலே எல்லாம் ஒழுங்காகும்
அஞ்சு மடங்கி ஒழுங்காகும்
 அங்கம் கரணம் ஒழுங்காகும்
விஞ்சு ஒழுங்கில் சன்மார்க்கம்
 விளங்கி நிலவும் ஒழுங்கினிலே
தஞ்ச மாகத் தற்பரமே
 தயவே வேண்டும் தனித்துணையே. ௭

௫. தளிமம் - அழகு.

௭. அஞ்சும் - ஐந்து புலனும்.

மலையில் பிறந்த சன்மார்க்கம்
வனத்தில் வளர்ந்த சன்மார்க்கம்
கலையில் அமைந்த சன்மார்க்கம்
காணும் காணும் நாடுகளில்
கொலையைக் கலையாக் குறிக்கொண்டு
குண்டு தாங்கும் நாடுகளில்
நிலவுங் கொல்லோ சன்மார்க்கம்
நிலைமை எண்ணாய் இறையோனே. அ

எங்கும் உள்ள இறையோனே
எல்லா உயிருள் இருப்போனே
பொங்கும் அன்பு மக்களிடைப்
பொருந்தா திகல்போர் எழுவதென்னை
தங்குஞ் சுத்த சன்மார்க்கம்
தழுவா தொழியின் அன்பெழுமோ
துங்க உலகம் பரிணமிக்கத்
துணைசெய் அரசே மெய்ப்பொருளே. கூ

புல்லாங் குழலில் இசைமுழக்கிப்
போதி நிழலில் தவங்கிடந்து
கல்லா லடியில் பேசாது
கல்லாம் மலையில் மறைபேசி
எல்லா ருங்கொள் சமரசசன்
மார்க்க மிசைத்தே உரிமையளி
செல்வா சிறியர் பிழைபொறுக்குந்
தேவா வாழி அருள்வாழி. க0

க0. கல்லாம் மலையில் மறை பேசினவர் கிறிஸ்து.

15. சன்மார்க்க வாழ்வு

சமரசசன் மார்க்கமென்று தரைவெறுக்கும் வாழ்வு
　சார்ந்ததிடை. நாளினிலே சனிபிடித்த தன்றே
அமைஉலகம் ஆண்டவநின் அருட்பெருகநின் கொடையே
　அதைவெறுத்தல் அறமாமோ ஆணைவழி யாமோ
சுமையெனநின் கொடைவெறுப்போர் சோம்பரவர் பிறர்க்குச்
　சுமையாகி இடர்விளைக்குந் தொல்லையரே யாவர்
சமரசசன் மார்க்கஉண்மை தரணியிலே விளங்கித்
　தழைத்தோங்க அருள்புரியாய் தயையுடையஅரசே.

நிலநான்கு வகைபிரிய நிரனிரலே உரிய
　நெடுமரம்புள் விலங்குமக்கள் நின்றுகிளர் அன்பில்
உலமான்ற குறிஞ்சிமுல்லை மருதநெய்தல் ஒன்றி
　ஒழுக்கமுறக் காதலெழ உடையவஏன் செய்தாய்
நலமூன்றுஞ் சன்மார்க்க நாட்டமிக அன்றோ
　நண்ணியற்கை வாழ்வொறுத்தல் ஞானமெனல் நன்றோ
புலநோன்பு கெட்டொழியும் பொறிகளலை சாடும்
　புனிதம்வளர் காதல்நெறி புவிபெருக அருளே. உ

பெண்பனையும் ஆண்பனையும் பேசிநிற்குங் காட்சி
　பெண்கொடியும் ஆண்கொடியும் பின்னிவளை காட்சி
வண்டுளறச் சுரும்பிசைத்து மயங்கிவருங் காட்சி
　வாரணஞ்செம் பேடையிடம் மனஞ்செலுத்துங் காட்சி
திண்ணெருமை நாகுடனே சேர்ந்துதிரி காட்சி
　செவ்வெருது பசுவருகே சிரித்தணையுங் காட்சி
பண்மொழியின் அமிழ்துண்டு பத்தன்செலுங் காட்சி
　பண்பளிக்குஞ் சன்மார்க்கக் காட்சியன்றோ பரமே.

உ. உலம் ஆன்ற - திரட்சி அமைந்த. நலம் - ஊன்றும். (இயற்கை வாழ்வை ஒறுத்தால்) புலநோன்பு கெட்டொழியும்; பொறிகளில் அலைசாடும்.

ங. பண்மொழி - பண்மொழியுடைய பத்தினி; காதலி.

சன்மார்க்கம்இயற்கை இறை! நின்னெறியென் றறியார்
தவழிளமை வளமையினைத் தழற்கனலில் தீப்போர்
துன்மார்க்க வினையியற்றித் தொலைவரவர் சொன்ன
துகளுரைகள் துறைகளெலாம் தொல்லுலகை அரித்துப்
பன்மார்க்கப் பகைவிளைத்துப் பாழ்செயலை அறிவாய்
பாரெல்லாம் பாவஎரி பரவிவரல் அழகோ
சன்மார்க்கம் நல்லியற்கை வாழ்வென்னும் உண்மை
தரணியிலே வேரூன்றத் தயைபுரியாய் ஐயா. ச

இயற்கையிலே நீஇருந்தே இன்பளிக்கும் அன்பை
இனிதுணர்ந்தால் காதல்நெறி இயல்விளங்கும் அப்பா
செயற்கையிலே புலன்கெடுத்துச் சிந்தைகொலை புரிந்தால்
சிற்பரனே உன்னருளின் சிறப்பையுறல் எங்ஙன்
பயிற்சியிலே சன்மார்க்கம் இயற்கையரணென்னும்
பாடம்பெற லாமென்று பயின்றவரே சொற்றார்
முயற்சியிலே மன்பதையில் மூர்க்கமெழ லாச்சு
முழு இயற்கை வாழ்க்கையெழ முன்னவனே முன்னே.

காதலுணர் வோங்கிநின்றால் கறைகள்படி யாவே
காசினியே அன்பாகிக் கருணையொளி வீசும்
காதலினைக் காமமெனல் கண்ணில்லா மடமை
காதலொரு மகனொருத்தி ஓருயிராய் ஒன்றல்,
நீதியிழந் தொருவன்பல மனைகொள்ளல் காமம்,
நீசமிகு காமத்தால் நிலமெல்லாம் தீயாம்
காதலிலே காதல்கொளல் சன்மார்க்க மென்னும்
கருத்தளித்த இறையவனே காலடிகள் போற்றி. சு

ஆடல்நெறி பாடல்நெறி அன்பறிவு நெறிகள்
அனைத்துமுள நெறிகளெலாம் அறிவுறுத்துங் காதல்
நாடகமும் காவியமும் ஓவியமும் மற்றும்
ஞானம்வளர் கலைகளெலாம் நன்குபுகழ் காதல்
பீடுறுசன் மார்க்கநின்ற பெரியருக்கும் ஞானப்
பித்தருக்கும் பத்தருக்கும் பேறளித்த காதல்
ஈடிலருள் மாதருள்நின் இறைமையளி காதல்
எவ்வீடும் எழஅருளாய் இயற்கைஇன்ப இறையே.

காதலுறு இடம்நினது கருணைபொலி வீடாம்
  காதலுறா இடம்நினது கருணையற்ற நரகாம்
காதநெறி சன்மார்க்கம் காட்டுவித்தல் கண்டே
  கலைவரைந்தார் அறிஞரெலாம் காட்டாக ஐயா
காதலருள் மாதருள்நின் காட்சிபெறல் ஞானம்
  காணாது மாயையென்று கருதல்அவ ஞானம்
காதலினைக் காமமென்று கருத்தழிக்கும் அமைப்பின்
  கால்சாய்ந்தால் உலகுய்யும் கடவுளருள் செய்யே. அ

மகனொருவன் மகளொருத்தி மணக்குமுறை உலகில்
  வளர்ந்துவரின் சன்மார்க்க வாழ்வினுக்குத் துணையா
அகமடங்கி ஒருமைஎய்த ஐயஉனை நினைக்கும் [ம்
  அன்புவழி எளிதாகும் அறவொழுக்கம் இயல்பாம்
இகலமைந்த கரணங்கள் இனியனவாய் மாறும்
  எவ்வுயிர்க்குந் தண்மைசெயும் இரக்கநிலை கூடும்
தகவுடைய நடுநிலைமை சாருமென்று விளங்கத்
  தயைபுரிந்த அப்பாவே தாளிணைகள் வாழி. சு

எங்குமுள உனைக்காண எவ்வளவோ முயற்சி
  இவ்வுலகில் நிகழ்வதனை எவ்வுரையால் சொல்வேன்
நங்கையரில் உன்னொளிகாண் ஞானம்வரல் போதும்
  நாதஉனை எங்குங்காண் ஞானமெளி தாகும்
சங்கையிலாச் சன்மார்க்க வாழ்வுபெற லாகும்
  தன்னலத்தை அழிபணிசெய் சார்புவரு மென்றே
இங்குளத்தில் தெளிவெழுந்த தெப்படியோ அறியேன்
  எல்லாமுன் னருளென்றே ஏழையடைந்தேனே. கo

16. குருமார்

அளவுகடந் தோங்கண்ட அறிவே நீங்கா
அழகியற்கைக் கோயிலமர் அன்பே ஞான
ஒளியுடைய குருமாரின் உளத்தே மற்றும்
ஒருகோயில் கொண்டருளும் ஒன்றே நல்ல
வளமடைய உயிர்கட்கு மார்க்கங் கண்ட
வான்கருணை வள்ளால்நீ வாழி வாழி
தெளிவுபெற வழிபாட்டிற் சிந்தை வைத்த
திருக்கூட்டம் நாடோறுஞ் செழிக்கச் செய்யே. க

கண்ணாவுங் கைகாலுங் கருது நெஞ்சம்
கரணவுறுப் பொன்றில்லாக் கடவுளே நீ
கண்ணாதி உறுப்புடைய குருமாருள்ளக்
கமலத்துள் வீற்றிருக்குங் கருணை என்னே
மண்ணார விண்ணார வயங்கி மேலும்
மருவுகின்ற மணிவிளக்கே மக்கள் கூட்டம்
கண்காண நாவாழ்த்தக் கைகள் போற்றக்
கருத்தொன்ற வழங்குமருட் காட்சி வாழி. உ

எங்கெங்கும் நீங்காமல் இருந்தே எல்லாம்
இயக்கிறையே எங்கெங்கும் பால்நெய் போலும்
தங்கவுடல் குருமாருள் தயிர்நெய் போலும்
தங்கும்வகை உணரவுநின் தயவு வேண்டும்
அங்கமிலா ஆண்டவனே அங்கந் தாங்கும்
அருட்குருமார் உளத்தொளியாய் அமர்ந்தும் அன்பு
பொங்குவழி பாட்டேற்கும் புனிதத் தேவே
பொன்னடிஎன் மனம்பூக்கப் பொருந்தச் செய்யே.

கோதிலவர் வழிபாட்டைக் கொள்வோர் யாவர்
குருமாரோ அவருளத்திற் குலவும் நீயோ
சோதனையும் வேண்டுங்கொல் சோதி நீயே
தொல்லுலகில் முறைபற்றிக் குருமார் நீயென்

க. இறைவனுக்கு ' இயற்கை முதலிய கோயில்களுண்டு. அவற்றுள் ஒன்று குருமாரின் உள்ளமெனுங் கோயில். இதனால் ' மற்றும் ஒருகோயில் ' என்னப்பட்டது.

ச. கோதிலவர் - குற்றமற்றவா ; அன்பர் ; அடியவா.

றேதுநரும் உளரானார் உறவால் ஐயா
ஒருகுணமுங் குறிதொழிலும் ஊரும் பேரும்
ஆதிநடு முடிவுமிலா அறிவே அன்பர்
ஆழநினை பொருளாகி அருளுந் தேவே. ௪

பளிங்கனைய குருமாரைப் பலரென் றெண்ணாப்
பண்புணரச் செய்தபரம் பரமே அன்னார்
உளங்கனிய வீற்றிருக்கும் ஒளியே ஒன்றே
ஒன்றேநீ இரண்டல்ல என்னும் உண்மை
விளங்கியபின் பலருணர்வு விளைவ தெங்கே
விதம்விதமே குருமாரென் றுணர்தல் விட்டுக்
களங்கமிலாக் குருநாதன் என்று கொள்ளுங்
கருத்தளித்த கற்பகமே கருணைத் தேவே. ௫

குருநாதன் வரலாற்றுக் குறிப்பே இல்லான்
குறிபருமை யல்லாத கோதில் நுண்ணி
பருஞாலம் நெறிதவறும் பருவ மெல்லாம்
பரிந்தெடுத்த கோலங்கள் பலவே நல்ல
ஒருநாதன் பலமாராய் ஓதப் பட்டான்
ஊர்பலவும் மொழிபலவும் உறைந்து பேசித்
திருஞான நெறிவிளங்கச் செய்தான் என்று
சிறுமனத்தைத் தெளிவித்த சித்தே வாழி. ௬

குருநாதன் இறைநீயோ தனியோ என்றென்
குறுமதியும் ஆய்ந்தாய்ந்து குலைந்த பின்னை
ஒருநாளும் ஆய்வாலே உண்மை தேறல்
உறாதென்றும் குருஅடியில் ஒன்றின் உண்மை
ஒருவாத சிந்தனையில் ஒளிரும் என்றும்
உறுதியிலா என்னுளத்தும் உணர்த்தி னாய்கொல்
கருவாதை தீர்ப்பதென்ற கருணை போலும்
கற்பனையெல் லாங்கடந்த கற்புத் தேவே. ௭

குருமாரிவ் வுலகணைந்து குறித்த மார்க்கம்
குவலயத்தில் பலமதமாய்க் கொழிக்கும் இன்பம்
பருகாதார் பன்மார்க்கப் படுகர் வீழ்ந்து
பழிபாவம் பரப்புகின்றார் பரமே உன்னைக்
கருதாத நெஞ்சினரே கருணை இல்லார்
கற்பகமே வெறிமதங்கள் காய்ந்து சாய
ஒருநாத உன்மார்க்கம் ஓங்கச் செய்யாய்
உயர்நாதங் கடந்தொளிரும் ஒருமைத் தேவே. அ

தனித்தனியில் ஒவ்வொரிதழ் சார்ந்து சார்ந்து
தண்மலராய்க் காட்சியளி தன்மை போலத்
தனித்தனியே குருநாதன் என்று கூறுந்
தனியாட்சி சேர்ந்தக்கால் குருமா ரென்ற
இனத்தாட்சி எழுந்ததென இறையில் தேறும்
எளிவகையும் இங்குலவ இனிதே செய்தாய்
மனித்தருக்குக் குருநாதன் வழியே நல்ல
வாழ்வளிக்கும் வாயொளியே மாண்புத் தேவே. கூ

பொன்வணத்தார் அருள்மனத்தார் பிணிமூப் பில்லார்
பொன்றலிலார் அறம்வளர்க்கப் பூண்பர் யாக்கை
மன்னியற்கை ஏவல்புரி வரமே பெற்றோர்
மலைமறைப்பர் கடல்பிரிப்பர் மற்றுஞ் செய்வர்
உன்னரிய ஒலிமறையின் உண்மை சொல்வர்
ஒருவர்பல ராவர்பலர் ஒருவ ராவர்
பன்னுகுரு மாரென்று பாவி நெஞ்சில்
படிவித்தாய் எப்படியோ பரமா வாழி. கo

அ. படுகர் – பள்ளம்.

கூ. இறையில் - எளிதில்.

கo. மறை, வரிவடிவங் கடந்து நாத மயமாயிருத்தலான், அஃது 'ஒலிமறை' என்னப்பட்டது. நாதமயமாயுள்ள மறை, பலமொழிகளில் குருநாதன் வாயிலாக இறங்கி வரிவடிவம் பெறும்.

17. எண்மர்

கோதிலறம் வளர்க்கஇங்குக் குருமார் கொண்ட
கோலங்கள் தொகைகாணக் கூர்ந்து பார்த்தேன்
சோதனையில் தொகையொன் றுந் தோன்ற வில்லை
தொடர்ந்துள்ள எண்மர்தொகை தோன்று மாறும்
பேதமிலை அவருள்ளொன் றுணரு மாறும்
பேயுளமின் னொளிபிறங்கச் செய்த தென்ன
சோதிநின தருள்போலும் தோற்ற மின்றித்
துணைசெய்யும் இயல்புடைய சுடரே போற்றி. க

1. மகம்மது நபி

அரபிய நாட்டிற் றோன்றி ஆண்டவன் ஒருவன் என்னு
மரபினை வாழச் செய்த மகம்மது நபியே போற்றி [ம்
தரையினில் பொதுமை மல்கிச் சகோதர நேயம் ஓங்கக்
கரவிலா மறையைத் தந்த கருணையே போற்றி போற்றி.

2. இயற்கை அன்னை

உருவமிலா இறைவனுக்கும் உடலளித்து நீல்வானக்
கருமுடியும் தரையடியும் கடலுடையும் மலையருவி [ல்
மருவணியும் புனைந்துகதிர் மலர்விழியால் இசைவடிவா
அருளுயிரகக் குப் பொதி இயற்கை அன்னை திருவடிபோற்றி. உ

3 கிறிஸ்து

உலகம் உய்ய ஒளிவீசி
உதித்த தெய்வச் சேய்போற்றி
மலையி லெழுந்து மாசில்லா
மறையைப் பொழிந்த மழைபோற்றி
சிலுவை அறைந்தா ரிடத்தும்அருள்
செய்த பொறுமை நிலைபோற்றி
அலகில் பாவர் கொழுகொம்பாம்
அன்பு கிறிஸ்து அடிபோற்றி. ௩

உ. கதிர் - சூரிய சந்திரர்; இயற்கை அன்னையின் இரண்டு விழிகள்.

4. அருகர்

கொல்லும் ஆட்சி குணங்கெதறு வேளையில்
கொல்லா நல்லறங் கூறி வளர்த்தவன்
அல்லல் தீர்த்தருள் ஆதி அருகனே
மல்லல் மிக்க மலரடி போற்றியே. ரு

5. புத்தர்

சீலமெலாம் ஒருருவாய்த் திரண்டெழுந்தா
லெனஉதித்த செல்வம்! போற்றி
கோலமிகு மனைவிடுத்துக் கொடுங்காட்டில்
தவங்கிடந்த குணமே போற்றி
மாலரசின் அடியிருந்து மயக்கமற
அறமுரைத்த மணியே போற்றி
சாலறத்துக் குழுவிளங்கச் சங்கம்வளர்
புத்தகுரு! சரணம் போற்றி. சா

6. கண்ணன்

போரார்களம் பொலிதேரினில் பொருதப்புகு வீரன்
வாரார்சிலை வளையாதவண் மயக்குற்றமை கண்டு
நாரார்பயன் கருதாஅற ஞானந்தரு கண்ணா
தாரார்மணி வண்ணாஅணி தாண்மாமலர் போற்றி. எ

7. குமரன்

ஆற்ற இளமை அழகா குமரா
ஏற்ற அயில்வேல் இறைவா முருகா
ஊற்று மலையி லுலவுங் குகனே
போற்றி அடிதாள் புகலே குருவே. அ

ரு. தெறு - அழிக்கும். கொல்லா நல்அறம் - அஹிம்ஸா தர்மம்.

எ. வீரன - அர்ச்சுனன். அவண - அங்கு. பயன்கருதா அறம - நிஷ்காமிய கருமம்.

8. மோனமூர்த்தி

மூன்று புரமெரித்த முக்கண்ணு கல்லாலின்
கான்று மொளியடியில் கைகாட்டி முத்திரையால்
சான்ற அறநுட்பம் சாற்ருமல் சாற்றுமொரு
தோன்றலாம் மோனகுரு தூயதிருத் தாள்போற்றி. கூ

18. வாழ்த்து

உருவமில் இறைவன் ஒருவன் என்றே
அருளிய மகம்மது பெருநபி வாழி
உன்னற் கரிய உருவமில் ஒருவனை
உன்னற் குரியனுய் உதவ உடலெளி
கன்னி இயற்கை அன்னை வாழி
நேசி பகைவரை ' என்று பேசி
ஆணி அறைந்த மாணில ரிடத்தும்
இரக்கங் காட்டிப் பரக்கச் சிலுவையில்
நின்ற கிறிஸ்து அன்பு வாழி
கொலையர சோங்கிய நிலையில் தோன்றி
அஹிம்ஸா பரமோ தர்மா ' என்றும்
தயா மூல தர்மா ' என்றும்
அருளறம் வளர்த்த அருகன் வாழி
சீலமே திரண்ட கோலங் கொண்டு
போதியி னடியில் சோதனை செய்து
ஒருமையில் நின்று தரும முணர்த்திய
சத்திய ஞானப் புத்தன் வாழி
பாரதப் போரிடைச் சாரதி யாகிப்
பயன்கரு தாத வியன்திருப் பணியாம்
பாதை காட்டும் கீதையை ஓதிய
கொண்டல் வண்ணக் கண்ணன் வாழி
நாதக் கொடியும் போதவிந் தூர்தியும்

நாதகொடி - கோழிக்கொடி, கோழி நாத தத்துவத்துக்கு அறிகுறி. விந்து ஊர்தி - மயில்வாகனம்; மயில விந்து தத்துவத்துக்கு அறிகுறி.

ஞான வேலும் மான இச்சா
சத்தியும் எல்லாச் சித்தியும் உடைய
அமரன் அழகுக் குமரன் வாழி
காமனைக் காய்ந்து காலனைக் கொன்று
முப்புரம் எரித்தே அப்புர முள்ள
கல்லா லடியில் சொல்லா மற்சொலும்
மோனம் வாழி சாந்தம்
வாழிசன் மார்க்கம் வாழி இனிதே.

---

19. குருமார் ஒருமை

உலகெல்லாம் பொலிந்தோங்க
உயிர்ப்பளிக்குஞ் செழுங்கதிரே
புலனெல்லாம் வென்றவர்க்குப்
புத்தமிர்தஞ் சொரிமதியே
கலையென்னும் பயிர்தழைக்க
அறிவுபொழி கருமுகிலே
அலகில்லா ஒளிவண்ண
அருட்குருவே அடிபோற்றி. க

மக்களுயப் பலமதங்கள்
மருவஅமைத் தவற்றினிடை
மிக்கதொரு சமரசத்தை
மிளிரவைத்தாய் உயிரென்னச்
சிக்கலதில் உற்றதென்ன ?
சிற்றுயிர்கள் அறியாமை
தக்கவர்க்கு வழியுணர்த்துந்
தழல்வண்ண மெய்க்குருவே. உ

எம்மதத்தில் நின்றாலும்
எவ்வேடங் கொண்டாலும்
செம்மையறம் நின்றொழுகின்
சீர்பெறுதல் கூடுமென்று

மெய்ம்மையுரை பகர்ந்தகுரு
மேலவனே பன்மைமத
மம்மரழித் தெனையாண்ட
மாண்பினையான் மறவேனே. ௩

விதங்கண்டு வாதஞ்செய்
வீணருடன் உழன்றேற்கு
மதங்களெலாம் உன்னடியில்
மலர்ந்துநிற்கும் உண்மைநிலை
இதம்விளங்க என்னுளத்தில்
எம்பெருமான்! செய்தனையே
பதங்கடந்த நிலைகுறிக்கும்
பரமகுரு வாழியரோ. ௪

அறந்தேய்ந்த இடமெல்லாம்
அவதரிக்கும் ஒருவஉனைச்
சிறந்தார்க்கும் பலபெயரால்
செகம்போற்றும் உண்மைநிலை
மறந்தார்கள் பன்மையிலே
மயங்குகின்றார் வாதத்தில்
புறங்காண வாதமெலாம்
பொன்னடியை வேண்டுவனே. ௫

ஒருவஉனக் குலகளித்த
உத்தமப்பேர் பலகொண்டு
குருமௌன மூர்த்தியென்றுங்
குமரனென்றுங் கண்ணனென்றும்
மருவருகன் புத்தனென்றும்
மலைக்கிறித்து நபியென்றும்
கருவியற்கை கன்னியென்றுங்
கருதிநிதம் வாழ்த்துவனே. ௬

ஆலமரும் மௌனியென்பேன்
அணிகடம்புக் குமரனென்பேன்
காலமலர் புன்னைநிழற்
கண்ணனென்பேன் கடிப்பிண்டிப்

பாலமரும் அருகனென்பேன்
பண்பரசுப் புத்தனென்பேன்
கீலமரக் கிறித்துவென்பேன்
பிறரென்பேன் குருவுனையே. எ

ஆலடியில் அறிவளித்தாய்
அசோகடியில் அருளளித்தாய்
கோலரசில் அறமளித்தாய்
கொலைமரத்தில் அன்பளித்தாய்
நீலடியில் இசைஅளித்தாய்
நிறைகடம்பில் அழகளித்தாய்
சீலகுரு உனையடைந்தேன்
சிறியேனுக் களிப்பதென்னே. அ

உருஅருவ மில்லாத
ஓர்இறையே உண்டென்னும்
அருமறைகள் மொழியாலே
அருள்ஞானம் அமைவதுண்டோ
உருவுடைய குருநாதா
உன்காட்சி இறைசேர்க்கும்
பொருளுணர்ந்து வந்தடைந்தேன்
பொய்கடிந்து மெய்யருளே. கூ

காணாத இறையென்றும்
காணவல்ல இறையென்றும்
மாணான மறையுரைக்கும்
மனந்தெளியா தலுத்துழன்றேன்
வாணாளை வீணாக்கி
வாடிமிக வந்தடைந்தேன்
காணாத இறைகாட்டுங்
காணிறைநீ குருவென்றே. கO

எ. கீலம் - ஆணி. கீலமரம் - ஆணியடிக்கப் பெற்ற மரம்; சிலுவை.

அ. கொலைமரம் - சிலுவை. நீலடியில் - புன்னை அடியில்.

20. குருநாதன்

உருஅருவம் அருவுருவம்
ஒன்றுமிலா இறைவிளங்கும்
திருவுடைய உளக்கமலத்
தெய்வவொளி குருநாத
உருவெடுத்த நாள்முதலா
உனைநாடி உழைத்திருந்தால்
பெருநிலையைப் பெற்றிருப்பேன்
பிழைபொறுக்க வேண்டுவனே. ௧

பருமையினைப் பயில்கின்றேன்
பருமையினைப் பருகுகின்றேன்
பருமையெலாங் கடந்தொளிரும்
பரம்பொருளை அடைவதெங்ஙன்
குருபரநின் திருவடியைக்
குறிக்கொண்டு வாழ்ந்திருந்தால்
திருவருளைப் பெற்றிருப்பேன்
சிறுமையினைப் பொறுத்தருளே. ௨

குறியில்லா உலகினிலே
குறிநெறிகள் பலஉண்டு
நெறியெல்லாம் நின்றாலும்
நின்கருணைத் திருநோக்கைப்
பெறினல்லால் இறைமைநிலை
பெறலரிதென் றுணர்ந்துவந்தேன்
அறமெல்லாம் அருள்குருவே
அடியன்முகம் பாராயோ. ௩

உருவாதி இலாஇறையே
உயிர்க்கருள உருத்தாங்கிக்
குருவாக வருவதெனக்
கூறுவதும் மறுப்பதுவும்
பருவான உலகியற்கை
பாழாய்வில் படிந்தெழுந்து
குருநாத உனையடைந்தேன்
குணக்குன்றே ஆண்டருளே. ௪

ஏடுகளை ஆய்ந்தாலும்
எம்மதத்தில் புகுந்தாலும்
காடுமலை அடைந்தாலும்
கண்டனங்கள் செய்தாலும்
பாடுபல பட்டாலும்
பயனிலையென் றுணர்ந்தின்று
வாடுநிலை நீஅறிவாய்
வாழஅருள் குருமணியே. ரு

சடையினிலும் உடையினிலும்
தாடியிலும் மொட்டையிலும்
படைபடையாய்ப் பாடலிலும்
பஜனையிலும் பூசையிலும்
உடையதிரு ஞானம்வளர்
உறுதியிலை எனத்தெளிந்தே
அடைவெனநின் னடிஅணைந்தேன்
அருள்புரியாய் குருமணியே. சு

மண்விடுத்துப் பொன்விடுத்து
மங்கையரை விடுத்தொதுங்கிக்
கண்ணடைத்துக் காற்றடைத்துக்
கல்மரமா யிருப்பதிலும்
பண்பிலையென் றுணர்ந்துனது
பதமலரில் வண்டாக
நண்ணியதை நீஅறிவாய்
ஞானமருள் குருமணியே. எ

கந்தனென்றே கிறித்துவென்றே
கண்ணனென்றே மற்றுமுள
எந்தநிலை கொண்டேனும்
எனக்கருள வரல்வேண்டும்
சிந்தனையே உனக்காக்கிச்
சின்மயமே ஒன்றுகின்றேன்
சந்தமறை மொழிந்தருளிச்
சகங்காக்குஞ் சற்குருவே. அ

என் மனமே குருவாகி
எனை நடத்தும் வழிகாணேன்
பொன்மனத்தைக் குரங்காக்கிப்
புகுந்துழன்றேன் புரைநெறியில்
கன்மனத்துப் பாவியெனக்
கைவிடுத்தா லெங்கடைவேன்
பன்மரஞ்சூழ் செடியாகிப்
படுகின்றேன் அருள்குருவே. ௯

உருவாகி அருள்புரிவாய்
உணர்வாகி அருள்புரிவாய்
கருவாகி அருள்புரிவாய்
கருத்தாகி அருள்புரிவாய்
பெருமானே எப்படியும்
அருள்புரிவாய் என்றென்றே
குருவேஉன் னடிஅடைந்தேன்
குறைநீக்க அருளுதியே. ௧௦

21. மனம்

எல்லாம் வல்ல இறையோனே
என்னில் மனத்தை ஏன்படைத்தாய்
பொல்லா அதனை வழிபடுத்தப்
புனிதா உன்னால் இயலாதோ
வல்லா ரதனை ஆய்ந்தாய்ந்து
வரைந்த உரைகள் பலகொண்டு
கல்லார் கற்றார் மயங்குவதைக்
காணாய் கருணைப் பெருங்கடலே. ௧

எங்கு முள்ள இறையோனே
என்னுள் நீங்கா இனிமையனே
அங்க உறுப்பில் மனமொன்றோ
அதனில் அடங்கும் எல்லையதோ

எங்கும் ஓடி இயங்குவதோ
இனிதோ தீதோ ஐயாவே
சங்கை அறுத்து நிலைபெறுத்திச்
சாந்த வண்ணம் ஆக்காயோ. உ

என்னி லுள்ள மனம் இன்னே
எழுந்து கங்கை ஹோயாங்கோ
பன்னு வால்கா மெஸ்ஸோரி
பரவு தான்யூப் தேம்ஸ்மூழ்கி
மின்னு மதிசேய் குருஅருக்கன்
மிளிரு நிபுலை சென்றுசென்று
துன்னும் விரைவின் மாயமென்னோ
துகளே இல்லாத் தூயோனே. ௩

மலையா ஓங்கும் அணுவாகும்
மற்போர் செய்யும் அமைதியுறும்
புலியாய்ப் பாயுங் கோவாகும்
புயலாய் வீசும் சிறுகாற்றும்
கலையாய் வளரும் கசடாகும்
கருணை பெருக்கும் கொலைபுரியும்
நிலையா மனஞ்செய் நடமென்னே
நினைவுக் கெட்டா மெய்ப்பொருளே. ௪

மனமே புலனாய்ப் பொறியாகி
வயங்கும் உடலாய் உலகாகி
அனலி மதியாய்க் கோளாகி
அவைக ளுணர்த்துங் கலையாகி
நினைவாய்க் கனவாய் உருவெளியாய்
நிகழ்த்தும் மாயம் என்னேயோ
சினமே இல்லாச் சிற்பரமே
சிந்தைக் கெட்டா மணிவிளக்கே. ௫

---

௩. நிபுலை - (Nebula).
௫. அனலி - சூரியன்.

மனத்தின் விகாரம் யாவுமெனும்
    மறைவைத் தெளிய அலைந்தொழிந்தேன்
வனத்தில் விகாரம் மாயுமெனும்
    மாற்றம் பொய்யென் றறிந்துணர்ந்தேன்
மனத்தின் எல்லை கடந்தொளிரும்
    மன்னே மின்னே உன்னடியார்
இனத்திற் சேர்ந்தால் தெளிவடைவேன்
    இன்பப் பொருளே அருளாயே. ௬

புறத்தே உழலும் மனந்திரும்பிப்
    புகுந்தால் அகத்தே புலனடங்கும்
அறத்தின் கூறு கால்கொள்ளும்
    அதுவே குருவாய் வழிகாட்டும்
பொறுத்தல் வளரும் அருளூற்றுப்
    பொங்கும் புனித ஞானவெளி
திறக்கும் இவைகள் எளிதாமே
    சித்தே உன்றன் துணைபெறினே. ௭

நன்மை தீமை உலகிலுண்டோ
    நாடும் மனத்தில் அவையுண்டோ
நன்மை நிறைந்த மனத்துக்கு
    நன்மை உலகே புலனாகும்
புன்மைத் தீமை மனத்துக்குத்
    தீமை உலகே புலனாகும்
பன்மை யுணர்வு மனஞ்சாகப்
    பரமே பணிசெய் கின்றேனே. ௮

அச்சம் பொய்கோட் புறமனமே
    அருக அருக அகமனமும்
பச்சென் றரும்பி மலர்ந்து நிற்கும்
    பயனே கருதாப் பணிபெருகும்

---

௬. மாற்றம் - வார்த்தை ; வாக்கு.

அச்சம் பொய்கோள் அற்றொழியும்
அன்பு வீரம் ஆர்த்தெழும்பும்
விச்சே எதற்கும் அருள்வேண்டும்
வீணன் முகத்தைப் பாராயோ. ௯

குருவென் றெழுந்தால் அகமனமே
குறைகள் தீர்ந்து குணமாகும்
உருவில் காமன் காலன்செய்
உருட்டும் மருட்டும் உதைவாங்கும்
தருமமோங்கும் தயைவளரும்
தரணி யெல்லாம் சோதரமாம்
பெரும! எங்கும் உன்மார்க்கம்
பிறங்கும் பிழைகள் பொறுத்தருளே. ௧௦

22. மனக்குரு

உடன்பிறந்து பிரியாதே
உடன்வளர்ந்து வருமனமே
கடந்தவரும் கடுந்தவரும்
கற்றவரும் மற்றவரும்
தடம்புவியில் உனை இகழ்ந்து
சாற்றுவதென் வழிவழியே
இடந்தரநின் பாலுள்ள
ஏதமென்ன இயம்புதியே. ௧

யானடையும் நிலைமைகளை
ஆய்ந்துணரும் ஆற்றலிலார்
ஈனஉரை பலபகர்ந்தே
எனை இகழ்வர்’ எனமனமே
மானமுடன் உன்நிலையை
மதிபதியச் செய்தாயுன்
ஊனநிலை கழன்றுவிடின்
உண்மைநிலை புலனாமே. ௨

௯. விச்சே - வித்தே.

மனமேநீ அடைந்துவரும்
மாயைநிலை எத்தனையோ
நினைவேறிப் பார்க்குங்கால்
நெடுங்கடலாய்த் தோன்றிடுமே
இனமாகி இயங்குங்கால்
எண்மூன்றி லடங்கிவிடல்
தினமேவு தியானத்தால்
திறப்பாமென் றுணர்த்தினையே. ௩

புலன்களிலே உழல்கின்ற
புறமனமாய் அவையொடுங்க
நலன்களிலே நாட்டங்கொள்
நடுமனமாய் ஆங்கிருந்து
பலன்களிலே செல்லாத
பணிபுரியும் அடிமனமாய்
மலங்களிலே புரண்டெழுந்து
மாசறுக்கும் மனம்வாழி. ௪

புறநோக்கி மனமேநீ
புரிகுறும்பால் இழிவுனக்கே
அறநோக்கும் நடுநுழைவில்
அற்றுவிடும் இழிவெல்லாம்
நெறிநோக்கும் அடிஅணைவில்
நீகுருவே ஆகிஇறை
நிறைநோக்கை அறிவுறுத்தும்
நின்பெருமை புகலரிதே. ௫

---

௩. மனத்தின் மாயா நிலைகள பல. அவை கடல் போன்றன. அவற்றைத் தொகுத்தால் மூன்றினமாகும். மூன்றின உண்மை, தியான யோகப் பயிற்சியில் வெளிப்படையாக விளங்கும் என்றபடி.

௪. மூவித மனம: புறமனம், நடுமனம், அடிமனம். புறமனம் புலன்களில் உழல்வது; நடுமனம் நலன்களில் நாட்டங் கொள்வது; அடிமனம் நிஷ்காமிய கர்மம் நிகழ்த்துவது.

புறமனமாய் நீபுரியும்
பொல்லாத வினைபலவே
அறமனமாய் நடுஅமைவில்
அயல்மனங்கள் நினதாகும்
திறமடைவை சித்துவரும்
செய்யாதே செல்லுவையேல்
உறுவையடி நிலைமனமே
உயர்குருவாய் எழுவாயே. ௬

நீகுருவாய் எழுந்தருளி
நிறைவழியைக் காட்டியதும்
ஏகஒலி ஓசைஒளி
எழும்முறையே எழில்மனமே
போகுமிடம் மேலெங்கே
புதுவாழ்வை அளித்தொளிக்கும்
ஆகமிலாய் கைம்மாறு
ஆற்றும்வகை அறியேனே. ௭

உன்புறமோ உப்பாழி
உன்நடுவோ உயராவி
உன்னடியோ தண்மைமழை
ஒத்திருக்கும் வகையுணர
நன்மனமே துணைபுரிந்தாய்
நானிதற்கென் செலுத்துவனே
பொன்மனமே என்றுன்னைப்
போற்றிநிதம் வழுத்துவனே. ௮

---

௬. அறம் விளங்கும் நடு மனத்தில், பிற மனங்கள் நினைப்பன எல்லாம் நுழைந்து பதியும். அதனால், 'நடு அமைவில் அயல்மனங்கள் நினதாகும்' என்னப்பட்டது. நடுமன விளக்கத்தில் சித்தும் விளையும். அச்சித்தில் அவாக் கொள்ளாமல் சென்றால் அடிமனம் விளக்கமுறும். அங்கு மனமே குருவாகும் நிலை உண்டாகும்.

௭. ஆகம் - உடல்.

௮. புறமனம் உப்புக்கடல் போன்றது. நடுமனம் நீராவி போன்றது. அடிமனம் மழை போன்றது.

புறமடங்க அழகுருவைப்
பொருந்தநினைந் ததிலொன்றில்
நிறவுருவம் நடுநீராய்
அடிஒளியாய் நீறாகும்
உறைபருமை நீராகி
ஒலிகாற்றாய் ஒடுங்கல்போல்
முறைமுறையே நிகழ்வதனை
முழுமனமே உணர்ததினையே. ௯

பிடுங்குபுறம் வயமாகப்
பிணிபுலனில் நுழைமனமே
அடங்கநடு புகுந்தடியில்
அணைந்துவழி காட்டிமறை
தடங்கருணைப் பெருங்குருவே
தரணிசொலுங் குருமார்கள்
அடங்கலுமே நீயானால்
யாரினியர் உனைவிடவே. ௰

---

23. முறையீடு

குறையுடையேன் கோதுடையேன்
குணமில்லா நடையுடையேன்
கறையுடையேன் கரவுடையேன்
கருணையில்லாக் கருத்துடையேன்
சிறையுடையேன் சினமுடையேன்
சீரில்லா நெறியுடையேன்
இறையவனே கடையேனும்
இனியவழி காட்டாயோ. ௧

---

௯. புறமனம் அடங்க அழகு உரு ஒன்றை நினைந்து அதில் ஒன்றல்வேண்டும். அதனால் நடுமனம் விளக்கமுறும். நடுமன விளக்கத்தில் உருவம் நீர மயமாகும். அடிமன நிலையில் நீர் மயம் ஒலிமயமாகி மறையும். பனிக்கட்டி நீராகிக் காற்றாகி நுண்மையாய் ஒடுங்குவதுபோல எண்க.

புறமடங்க அழகுருவைப்
பொருந்தநினைந் ததிலொன்றில்
நிறவுருவம் நடுநீராய்
அடிஒளியாய் நீறாகும்
உறைபருமை நீராகி
ஒலிகாற்றாய் ஒடுங்கல்போல்
முறைமுறையே நிகழ்வதனை
முழுமனமே உணர்த்தினையே. ௯

பிடுங்குபுறம் வயமாகப்
பிணிபுலனில் நுழைமனமே
அடங்கநடு புகுந்தடியில்
அணைந்துவழி காட்டிமறை
தடங்கருணைப் பெருங்குருவே
தரணிசொலுங் குருமார்கள்
அடங்கலுமே நீயானால்
யாரினியர் உனைவிடவே. ௧௦

23. முறையீடு

குறையுடையேன் கோதுடையேன்
குணமில்லா நடையுடையேன்
கறையுடையேன் கரவுடையேன்
கருணையில்லாக் கருத்துடையேன்
சிறையுடையேன் சினமுடையேன்
சீரில்லா நெறியுடையேன்
இறையவனே கடையேனும்
இனியவழி காட்டாயோ. ௧

௯. புறமனம் அடங்க அழகு உரு ஒன்றை நினைந்து அதில் ஒன்றல்வேண்டும். அதனால் நடுமனம் விளக்கமுறும். நடுமன விளக்கத்தில் உருவம் நீர மயமாகும். அடிமன நிலையில் நீர் மயம் ஒலிமயமாகி மறையும். பனிக்கட்டி நீராகிக் காற்றாகி நுண்மையாய் ஒடுங்குவதுபோல என்க.

பத்தியிலேன் பதைத்துருகும்
    பரிவில்லேன் நெஞ்சினிலே
சுத்தமிலேன் வாழ்க்கையிலே
    சுகமில்லேன் துகளறுக்கும்
புத்தியிலேன் சத்தியிலேன்
    பொறுமையிலேன் உனையன்றிச்
சத்தியனே எனைக்காக்குஞ்
    சார்புடையார் எவரேயோ. உ

இளங்குழவிப் பருவத்தே
    இழைத்தபிழை யானறியேன்
வளங்கொழிக்கும் பருவமெலாம்
    வளர்த்தபழிக் கென்செய்கேன்
களங்கமற அழுகின்றேன்
    கருத்துநிலை அறிவாயே
விளங்கருளைப் புரியாயேல்
    வேறுவழி எனக்குண்டோ. ௩

உன்னருளைப் பெறவேண்டி
    உடலோம்ப விரையாதே
என்னிமித்தம் உடலோம்பி
    இழிவினைகள் செய்தலுத்தேன்
உன்னினைவு மனத்திலுற
    உயிர்சுற்றுங் கொழுகொம்பாய்
மன்னுமுணர் வெழலாச்சு
    மன்னிப்பெழின் உய்வேனே. ௪

பொல்லாத பழிபாவம்
    புகுந்திடவும் இடந்தந்த
கல்லாத மாக்களினுங்
    கடையாய மனிதன்யான்
நில்லாத விளையாட்டை
    நிலையாக நினைந்தழிந்தேன்
நல்லார்தம் மனத்தமுதே
    நாயகமே பொறுத்தருளே. ௫

புறமனத்தின் வழியுழலும்
பொறிபுலனின் பொல்லாமை
அறவுணர்ந்தே அகமனத்தில்
அணைதருணம் ஆண்டவனின்
உறவளித்தால் உய்ந்திடுவேன்
ஒடுங்குந்தொல் வினையாவும்
அறமலையே அருளருவி
ஆனந்த மழையமுதே. ௬

மதவெறியால் வாதப்போர்
மலியிடங்கள் சென்றுழன்றேன்
இதமறியேன் நிந்தனையும்
இகல்பகையும் எழுந்தனவால்
மதமெல்லாம் நீயொருவன்
மருவுகின்ற நிலையுணர்ந்து
பதமடைந்தேன் பரம்பரனே
பழையவினை கழித்தருளே. ௭

செருவார்க்கும் அரசியலில்
சேர்ந்தார்ந்த மனந்திரும்பி
அருளாக்க அரசியலில்
அணைந்துபுக விழைவதனைத்
தெருளான்ற அறவடிவோய்
திருவுளநன் கறியாதோ
இருளாற்செய் பிழையொறுக்கும்
இறையெனவந் தடைந்தேனே. ௮

கன்மமெலாம் அநுபவித்தால்
கட்டறுமென் றுரைக்கின்றார்
கன்மமதில் கன்மமுளை
கால்வழிகள் வரள்வதென்றோ
கன்மவழி உழல்வதெனில்
கருணைவள்ளால் நீஎதற்கோ
கன்மவழி உழல்வதெனல்
கடவுளுனை மறப்பதன்றோ. ௯

கன்மமென் றுநடுக்குற் றுக்
கருத்துடைதல் எற்றுக்கோ
வன்மமிலா அன்பிறைநீ
என் றடியில் வணங்கிவினை
உன்னிஅழு தழுதுருகின்
உண்மையுணர்ந் தருட்பெருக்கால்
கன்மமழி கணக்கறிந்தேன்
கடவுள்நின தருளாலே. ௧௦

24. முறையீடு

பிறப்பிலே சாதி மதத்திலே சாதி
பேசிடும் மொழியிலே சாதி
நிறத்திலே சாதி நாட்டிலே சாதி
நீதியில் நிறையினில் சாதி
அறத்திலே சாதி ஆலயஞ் சாதி
அழுகிய பிணத்திலுஞ் சாதி
புறத்தகஞ் சாதி நாற்றமே எங்கும்
புங்கவ அழித்தல்நிற் கரிதோ. ௧

சாதியும் மதமும் சம்பிர தாயச்
சாத்திரச் சூத்திரச் சழக்கும்
சூதுடை வழக்க ஒழுக்கமும் சூழ்ந்து
தொல்லருள் நெறியினை மறைத்துச்
சோதியே உலகை அரித்துணல் கண்டும்
சோதனை என்றுநீ இருந்தால்
ஆதியே எளியேம் செய்வதென் றறியேம்
அருணெறி ஓம்புக அரசே. ௨

திருநெறி என்னுஞ் செடிவளர் பொழில்
சிறிய அலகையாய் வீறிப்
பெருகிய சாதி முதலவெங் கொடிகள்
பிறங்கலாய்ப் பிறங்கலாய் மண்டி

அருளொளி படரா தடக்கினால் உலகில்
அருநெறி எங்ஙனம் ஓங்கும்
உருகிய உளத்தால் உன்னடி போற்றும்
உண்மையை உணர்ந்தருள் அரசே. ௩

மன்பதை இயங்கி மகிழ்வுற ஆதி
மநுவெனும் மன்னவர் வகுத்த
பொன்முறை யாலே பொங்கிய தன்பு
பொலிந்ததிங் கமைதியே அந்த
நன்முறைக் கூறு செய்தனர் பின்னோர்
நானிலம் கலக்குற அரசே
உன்னரிய தென்னே உலகினைத் திருத்தல்
உத்தம ஒருவநின் கடனே. ௪

அருணெறி செழிக்க அறத்தினர் தந்த
அரசியல் எங்கணுந் தழைக்கத்
தெருளறி வோர்கள் செய்தில ரதனால்
செகமெலாம் கொலைக்கள னாச்சே
மருளிலே வீழ்ந்து மன்பதை மறைந்தால்
மன்னநின் னிடம்விடுத் தொருவா
கருணையின் னவர்க்குக் காட்டுவை இன்பக்
கடவுளே எனனுடை அன்பே. ௫

அன்பினில் வளர்ந்த அரசியல் சாய
ஆசையே அரசியற் பேயாய்த்
தன்னலத் தாயாய் விளம்பரத் தலையாய்த்
தாக்கிடும் தாள்களாய்க் கட்சி
வம்புக ளாகி வாதமாந் தேர்வாய்
வதைபடைப் புரட்சியாய்க் கொலையாய்த்
துன்புசெய் கோரம் சொல்லவும் ஒண்ணா
தொலைத்தருள் சுதந்திரத் தேவே. ௬

மக்களாய்ப் பிறந்தோர் மாக்களாய் மாற
மரபிலா அரசியல் துணைசெய்
சிக்குளே வீழ்ந்து செகமெலாம் சிதைந்து
சிறுகுமிந் நாளினில் யாண்டும்

பக்குவ ரில்லை பண்பினால் ஆக்கப்
பரமனே நிலைமையை அறிவாய்
விக்குளின் நேரம் விழிபுரள் வேளை
விமலனே காத்தருள் செய்யே. ௭

கைத்தொழில் செய்து கடவுளே என்று
கழல்நினைந் தருளினால் வாழ்ந்த
வித்தக வாழ்வு வீழ்ந்தது மின்னால்
மேய்பொறிப் பேயினால் எழுந்த
பித்தமே திரண்ட முதல்தொழில் பிரிவாய்
நாடுகள் ஆசையாய் முடுக
அத்தனே பழைய தொழில்வள ராட்சி
அவனியில் அமைதர அருளே. ௮

நாடுகள் ஆசை நாடுதல் செய்யும்
நலமிலா ஆட்சியே வேண்டா
பாடுக ளெல்லாம் குண்டுக ளாகிப்
பாரினை அழித்திடல் தகுமோ
ஏடுகள் படித்தோர் ஏழைகள் உழைப்பை
எப்படி உணருவா ரந்தோ
வாடுநர் குறைதீர் வள்ளல்நீ என்றே
வந்தனன் திருவடி நினைந்தே. ௯

சாதியும் மதமும் முதல்தொழில் முதலாம்
தடைகளும் சாய்த்தன பொதுமை
ஆதியே அதனை ஆணவச் செயலால்
அமைத்தலின் அருமையை உணர்ந்து
நீதியில் நிலவும் நின்னருட் டுணையே
நினைந்தநல் வினைபுரி குழுவில்
ஓதுதற் கரிய ஒருவனே கூடி
உயர்பணி செய்யவேண் டுவனே. ௧௦

அ. மின்னால் மேய் பொறிப் பேயினால் - மின்சார இயந்திரத்தால். முதலாளி தொழிலாளி என்ற பிரிவாய்.

௧௦. பொதுமையைச் சாய்த்தன. பொதுமையை ஆணவச் செயலால் அமைத்தலால் விளையும் கஷ்டத்தை உணர்ந்து.

25. முறையீடு

பொய்யிலே பிறந்து பொய்யிலே வளர்ந்து
பொய்யனாய்த் திரிதரு பாவி
மெய்யிலே பிறந்து மெய்யிலே வளர்ந்து
மெய்யனாய் மேவுதல் என்றோ
செய்யனே உன்றன் சித்தமென் மீது
திரும்பினால் சீர்பெறல் கூடும்
உய்யவே அருளாய் உண்மையே எங்கும்
உளமுடை ஒப்பிலா மணியே. ௧

கருத்தினால் பாவம் கண்ணினால் பாவம்
கைகளால் பாவமே நிகழ்த்திப்
பருத்தனன் கொழுத்த பாவியாய் வளர்ந்து
படுசுமை பாரினுக் கானேன்
கருத்தனே பாவக் கடல்கடந் தேறுங்
கவட்டையைக் காண்கிலேன் நிலையை
ஒருத்தனே அறிவாய் உதவிடல் வேண்டும்
உனைவிடக் களைகணும் உண்டோ. ௨

எங்கணும் உள்ளாய் ஈசனே பாவம்
எப்படி நுழைந்ததோ அறியேன்
இங்கதை ஆய இறங்கினன் நூல்கள்
எடுத்தனன் அடுத்தனன் பலரைச்
சங்கையே வளரச் சஞ்சலம் பெருகச்
சார்ந்தனன் திருவடி இன்று
புங்கவா புனிதா பொருந்திய பாவம்
பொன்றிடச் செய்தருள் அரசே. ௩

புறத்ததோ பாவம் அகத்ததோ என்று
புந்தியைச் செலுத்திய புலவோர்
புறத்ததே என்றும் அகத்ததே என்றும்
புனைந்தனர் பலப்பல நூல்கள்

---

௨. கவட்டையை - கிளையை; துணையை என்றபடி.

அறத்திலே விளங்கும் ஐயனே அவைகள்
அலைத்தலைத் தரிப்பதை அறிவாய்
மறத்திலே விழுந்த என்மனம் மாய
மாசிலா மணியருள் புரியே. ௪

பாவமே நிகழ்த்திப் பாவியேன் வளர்ந்தால்
பண்புறு நாளுள வாமோ
காவலே செயினுங் கண்முதற் புலன்கள்
கட்டுறல் அரிதெனக் கண்டேன்
தாவர மென்னச் சலனமில் தவமோ
சாருநாள் எந்தநாள் அறியேன்
ஆவதென் வாழ்வில் ஐயனே படைத்த
அப்பனே அடைக்கலம் அடியே. ௫

கண்ணினை மூடக் காற்றினை அடக்கக்
கருத்தினை ஒடுக்கிடச் சொல்லும்
பண்ணிலா யோகர் படிகளி லுழன்றேன்
பாழினிற் கழிந்தது காலம்
மண்ணிலே பிறந்த பயனினை இழக்க
மனமிலை வழியெனக் கருளாய்
விண்ணிலே மிளிரும் விளக்குகட் கொளிசெய்
மெய்விளக் கேயரு ளொளியே. ௬

சிற்பர நின்றன் திருவருட் குறிப்பைத்
தெளிந்துணர் திறமிலாக் காலம்
பற்பல துறையில் பணிசெயப் பாவம்
படர்தொறும் படர்தொறும் அரசே
கற்பனை கடந்த கடவுளே அவ்வக்
காலையில் காத்தமை இந்நாள்
அற்புத மென்ன விளங்கியும் அருளில்
அணைகிலா அறிவிலி யானே. ௭

ஐயனே நின்றன் அருள்வழி நிற்க
அடியனேன் முயன்றனன் முயன்றும்
செய்யஅவ் வழியே செல்லவும் நினது
திருவருள் வேண்டுமென் றுணர்ந்து

கையனேன் நெஞ்சக் கல்கரைந் துருகிக்
கண்புனல் உகுப்பதை அறிவாய்
மெய்யனே கருணை வெள்ளமே புலனை
வென்றிலேன் வெல்வகை யருளே. ௩

இயற்கையின் உயிரே இன்பமே அன்பே
ஈசனே என்னையும் படைத்துச்
செயற்கையைப் படைத்த திறத்தினை அறியேன்
தெய்வமே உயிர்களின் உள்ள
முயற்சியின் பயனே முனிவிலா முதலே
மூடனேன் நிலையினை அறிவாய்
பயிற்சியும் படிப்பும் என்செயும் பண்பே!
பாவியேன் பிழைபொறுத் தருளே. ௪

கற்றவ னென்று கருத்திலே செருக்கிக்
காலமே கழித்தனன் வீணில்
நற்றவஞ் செய்ய நாளிலை நல்ல
ஞானிகள் கூட்டமு மில்லை
குற்றமே செய்தேன் குறைபல உடையேன்
குணமிலை நீயெனத் தெளிந்தேன்
பற்றெனை உன்னைப் பற்றினேன் இன்று
பரமனே பார்த்தருள் செய்யே ௫

---

26. முறையீடு

எத்துணைப் பிறப்போ எத்துணை இறப்போ
எடுத்தனன் உலகினில் ஏழை
அத்துணைப் பிறப்பும் அத்துணை இறப்பும்
ஆண்டவ நின்னருட் கொடையே
பத்திமை யோங்கப் படைத்தனை இந்தப்
பண்புறு பிறவியை அந்தச்
சத்திய நெறியில் நின்றிலன் பரம
சாந்தமே அருள்புரி வாயோ. ௧

நெறியிலே நில்லா நீசனேன் என்று
நித்தனே தள்ளிநீ விட்டால்
பொறியிலேற் கெந்தப் புகலிட முண்டு
பொறுத்தலும் அருள லும் பொருந்தும்
அறவியல் புடைய அண்ணலே உன்னை
அடைந்தனன் பிழைபொறுத் தாளாய்
அறிவிலி அழுத அழுகையை அறிவாய்
அடைக்கலம் அடைக்கலம் அரசே. உ

பலதிறத் துறையில் படிந்தனன் பாவி
பரமநின் னடியினை மறந்தே
சிலதினம் உன்றன் சீரடி நினைக்கச்
செய்ததும் அருட்டிற மன்றோ
கலதிய ரேனும் பிழைகுறித் தழுது
கசிந்துளம் உருகினல் அருளும்
சலதியே அழுதே சார்ந்தனன் அடியில்
சழக்கனை ஆண்டருள் செய்யே. ௩

வீடுகள் கவலை வீதிகள் கவலை
விரிபதி ஊர்களுங் குழப்பம்
நாடுகள் புரட்சி பாடுகள் அதிகம்
நாதனே அமைதியை நாடிக்
காடுகள் புகினுங் கட்டுகள் சட்டம்
கடித்திடுங் கொடுமைசேர் காலம்
வாடுறு மனத்தால் வந்ததை அறிவாய்
வள்ளலே வழியருள் செய்யே. ச

அமைதியே வாழ்க்கை நோக்கமென் றறைந்தார்
அன்றருட் குரவர்கள் இன்றோ
அமைவுறு தொழிலும் வாழ்க்கையும் அரசும்
அமைதியை அரித்திடல் வெளியே

சமயமும் உரிய கோயிலும் அமைதி
சாய்த்திடும் நிலைமைநேர்ந் துளதால்
இமயமா நிற்க எண்ணினேன் ஈசா
இயலுமோ பரபரப் பிடையே. ரு

மலையொடு பொழிலும் நதியொடு கடலும்
மங்கையும் குழவியும் மதியும்
கலையென நின்றே அமைதியை வழங்குங்
காட்சியும் நெஞ்சினைக் கவரா
நிலைமையை, உற்ற நிலத்தினை, மாற்றி
நிறுத்திட எவர்தமால் இயலும்
அலைவிலாச் சாந்த அமுதமே அருளால்
அமைவுறு உலகமும் உண்டோ. சு

உலகினிற் பாவம் உறுத்தெழுந் தெரிக்கும்
உண்மையை ஒருவனே அறிவாய்
அலகிலா தெழுந்தால் அழித்திட வல்லார்
ஐயனே யன்றிவே றுளரோ
உலகுயி ரளித்துப் பாவமும் அளித்த
உத்தம அருள்வணன் நீயே
திலகமே உள்ளந் திகழொளி விளக்கே
செல்வமே திருவருள் செய்யே. எ

இலக்கியம் பயின்றேன் இலக்கணம் பயின்றேன்
எழிற்கலை பலப்பல பயின்றேன்
அலக்கழி சரியை கிரியையில் நின்றேன்
ஐம்புல யோகினில் நின்றேன்
துலக்கஎன் னறிவைத் தோயநின் அன்பில்
துகளற வாழ்வினில் ஐயா
நலக்குற நோக்கின் நானற லுண்மை
நாயக அருள்புரி யாயோ. அ

ரு. இமயமா நிற்க - தியானத்தில் சாந்த இமயம்போல் நிற்க.

சீலமே நிற்கச் சிறியனேன் முயன்றேன்
சிதைந்ததை இடையிடை அறிவாய்
சீலமும் உனது திருவடித் தியானச்
சிறப்பினில் விளையுமென் றுணர்ந்தே
ஓலமே இட்டேன் குறைமுறை இட்டேன்
ஒருமொழி கேட்டிலேன் என்றன்
ஆலமே உண்டுன் அமுதினைச் சொரிவாய்
ஆனந்த வான்மலை முகிலே. ௯

முன்வினை என்றும் நிகழ்வினை என்றும்
முகிழ்தரு பின்வினை என்றும்
என்னவோ எழுதிச் சென்றனர் உளத்தின்
எண்ணமோ அறிகிலேன் எல்லாம
உன்வினை என்னும் உண்மையை உணர்ந்தால்
உறுதுயர் எங்ஙனம் பெருகும்
பொன்னடி மறவாப் புண்ணிய நெறியே
புனிதமே பொலியவைத் தருளே. ௧௦

27. முறையீடு

உன்னையே நினைக்க உன்னையே பேச
உன்னருட் டொண்டையே ஆற்ற
என்னையோ செய்தேன் ஏக்குறு கின்றேன்
எப்படி உய்குவன் ஏழை
உன்னியே பார்த்தேன் உளமெலாம் நடுக்கம்
உறுவதை நீயுநான் அறிவேம்
கன்னலே கரும்பே கருணையங் கனியே
கடையனேன் பிழைபொறுத் தருளே. ௧

கன்னலின் பாகே கட்டியே கரும்பே
கருணைசேர் அமுதமே உன்னை
முன்னைய வாழ்வில் முன்னிய தில்லை
முற்றிலும் மறந்தது மில்லை

பின்னைய வாழ்வில் முன்னினேன் பெரிதும்
பேயனேன் மறந்ததும் உண்டு
அன்னையே என்றும் அப்பனே என்றும்
அடைந்தனன் பிழைபொறுத் தருளே. உ

கல்வியில் வீழ்ந்தேன் கலைகளில் வீழ்ந்தேன்
கருணையில் வீழ்ந்திலேன் பாவி
செல்வமோ இல்லை சேற்றினில் வீழத்
திருவருட் டுணையென மகிழ்ந்தேன்
பல்வகைக் களியில் படுநுரு நெஞ்சம்
பரமனே அளித்தனை வாழி
தொல்வினை அழிந்தால் நல்லுடல் பெறுவேன்
தொடர்ந்தனன் பிழைபொறுத் தருளே. ௩

சாதியில் நெளிந்தேன் மதங்களில் உழன்றேன்
சாத்திரக் குப்பையில் புரண்டேன்
நீதியே நாள்கோள் நினைந்தனன் நாயேன்
நித்தியச் சத்தியப் பொருளே
ஆதியும் இல்லா அந்தமும் இல்லா
அநாதியே அனைத்திலும் உள்ள
சோதியே தொல்லை வினைஎரி சுடரே
சூழ்ந்தனன் பிழைபொறுத் தருளே. ௪

நாத்திக நூலில் நாடிய குழுவில்
நாட்டமும் வைத்தநா ளுண்டு
நாத்திகம் என்னை நண்ணிய தில்லை
நாதநின் அருளது போலும்
ஆத்திக வேடம் அதிகமே உலவி
அழித்தது அருநெறி, உண்மை
ஆத்திகஞ் செழிக்க ஆருயிர் தழைக்க
அணைந்தனன் பிழைபொறுத் தருளே. ௫

செல்வமு மின்றிச் சீர்மனை யின்றிச்
சிறக்குநன் மக்களு மின்றிப்
பல்வள மின்றிப் பணித்தனை வாழப்
பரமனே அதனுளங் காண

வல்லமை யுண்டோ வாழ்க்கையை வகுக்கும்
வள்ளல்நீ, அதன்படி ஒழுகிச்
செல்வதென் கடமை சிறுமையால் இடையில்
செய்தவெம் பிழைபொறுத் தருளே. ௬

செல்வமோ சிறப்போ சேண்மையில் நின்று
திகழ்தரும் போதெலாம் தடைகள்
ஒல்லெனத் தோன்றும் உள்ளமும் மாறும்
உலகமும் நகைசெயும் அரசே
செல்வமுஞ் சிறப்பும் தெய்வமே உன்றன்
திருவடி மலரெனக் கொண்டு
நல்லவே பொழுது போக்குவன் நடுவில்
நண்ணிய பிழைபொறுத் தருளே. ௭

அளவிலாச் செல்வம் நினதெனும் ஞானம்
அடையவே அடியனை இங்கே
அளவுடைச் சிறுமை அமைதரு செல்வம்
அடைவதைத் தடுத்தனை போலும்
களவுறு இயற்கைக் கருணையாஞ் செல்வம்
கண்ணனுங் கிறித்துவும் மற்ற
வளவரின் செல்வம் வள்ளலே அளித்தாய்
வழியிடைப் பிழைபொறுத் தருளே. ௮

பிறந்தனன் இங்கே இறப்பனோ இங்கே
பெயர்ந்துயான் எவ்விடஞ் செல்வேன்
மறந்தனன் வழியை மயக்கினைப் போக்கும்
மருந்துடை மருத்துவன் நீயே
திறந்தன எல்லாம் சென்றுசென் றுழன்றேன்
சேரிடந் தெரியவே இல்லை
சிறந்தது காணத் திருவடி அடைந்தேன்
சிறியனேன் பிழைபொறுத் தருளே. ௯

பொன்னினிற் பொன்னே மணியினின் மணியே
பொலிவினிற் பொலிதரு பொலிவே
அன்னையின் அன்பின் அருளுடை அன்பே
அழிவிலா இன்பமே அடியார்

முன்னிய வண்ணம் முறைமுறை பெற்ருர்
மூர்க்கனேன் அடியனு வேனே
என்னயான் ! ஈசா எப்படி உய்வேன்
எளியனேன் பிழைபொறுத் தருளே. ௧௦

28. விண்ணப்பம்

எல்லாமாய் அல்லவுமாய் இருக்கும் ஒன்றே
இயற்கையுடல் கொண்டருளும் இன்பே உன்னை
நல்லாரும் பொல்லாரும் நாடல் என்ன
நண்பரொடு பகைவர்களும் நண்ணல் என்ன
கல்லாருங் கற்றவருங் கருதல் என்ன
கருணையரும் வன்கணருங் கழறல் என்ன
எல்லாரும் ஈசனென ஏத்தல் என்ன
ஏழையேன் தெளிவுபெற இசைப்பாய் ஐயா. ௧

பல்லுலகம் உனைப்போற்றிப் பரவல் உண்மை
பரவலிலே பலதிறங்கள் பார்க்க லானேன்
நல்லுலகம் பயன்கருதா ஞானப் பாதை
நண்ணிஉனைப் பரவுதலே உணரச் செய்தாய்
சொல்லுலகம் நடிப்பச்சம் பயனை நாடல்
சூழஉனைத் தொழுதுவரல் தோன்றச் செய்தாய்
நல்லுலகை நாடஅருள் நாயேன் உய்ய
நாதாந்தங் கடந்தொளிரும் ஞானத் தேவே. ௨

காலையிலே எழுந்துலவிக் கடன்களாற்றிக்
கதைபேசித் தொழில்புரிந்து காசு தேடி
மாலையிலே களித்துறங்கல் வாழ்க்கை யாமோ
மக்கள்நிலை அவ்வளவில் மாய்ந்தோ போகும்
மேலையுமே தொடர்ந்துசெலும் மேன்மைத் தன்றே
விரியுலகில் விளம்பரமே விரும்பா தென்றுங்
காலடியில் தலைசாய்த்துக் கருத்தை வைத்துக்
கடன்கள்செய அருள்புரியாய் கருணைத் தேவே. ௩

இளமையிருந் தெவ்வழியி லேனும் உன்னை
எப்படியோ விதம்விதமாய் எண்ணி வந்தேன்
வளமையிலும் எளிமையிலும் வணங்கி வந்தேன்
வாதையிலும் மகிழ்விலும் வாழ்த்தி வந்தேன்
உளஅலைகள் ஒடுக்கமுற உன்னி வந்தேன்
உறுமையிலும் மறவாமல் ஓதி வந்தேன்
களமொழியக் கட்டறுத்துக் கனவி லேனும்
காட்சியினைக் காட்டாயோ கருணைத் தேவே. ௪

பாவமனம் வாயுடலம் வகுத்தார் யாரே
படைபடையாய்ப் பாவங்கள் படைத்தார் யாரே
தேவஉன தகமறியேன் சேயின் கையில்
தெறுகொள்ளி கொடுத்துவிடின் சேர்வ தென்னோ
பாவமெலாம் பகர்ந்துருகின் மன்னிக் கின்ற
பண்புடைமை உனக்குண்மை பிறங்க வைத்தாய்
காவலிலே புலன் வைத்துக் கசிந்து நிற்கும்
கடையன்நிலை கண்டருளாய் கருணைத் தேவே. ரு

மூக்குநுனி நோக்கலொடு மூச்சை ஈர்த்தல்
மூலஅன லெழுப்பலொடு பாம்பைத் தூண்டும்
தேக்கமுத மலயோகச் சிந்தை விட்டுத்
தியானமெனும் அமலத்தின் தெளிவிற் சேர்ந்தேன்
வாக்குமனப் பாவம்அறை வலிமை பெற்றேன்
வந்துமுறை யிடுகின்றேன் வள்ளால் முன்னே
நோக்கியருள் மன்னிப்பை நுழைவே றில்லை
நோய்தீர அழுவதென்றன் நோன்பே ஐயா. சா

என்பாவம் வெளிப்படையாய் இயம்பும் ஆற்றல்
எனக்களித்த வீர இனி எளிய பாவம்
என்பாலில் அணுகிவர எண்ணுங் கொல்லோ
எண்ணினதைத் தலையெடுக்க ஈசா உன்றன்
அன்பினும் அருள்விடுமோ அரசே என்னை
அருமந்த பிள்ளைகளில் ஒருவ னாக்கி
இன்பாரச் செய்யஉளம் இசைந்தால் உய்வேன்
எங்கெங்கும் வீற்றிருக்கும் இனிமைத் தேவே. எ

பாவமெலாம் எங்கிருந்து பரவிற் றென்று
பனுவல்களை ஆய்ந்தாய்ந்து பார்த்துச் செத்தேன்
மேவியதென் ஐயமன்றி வேறொன் றில்லை
விரிவாய்தல் அருளில்லா வித்தை வேலை
தாவியவெம் பாவத்தால் தவிக்கும் நாயேன்
தற்பரனே உனையடைந்தேன் தக்க மார்க்கம்
ஆவிநலம் உறக்காணும் அறிவு பெற்றேன்
அழியாத ஆனந்த அருண்மைத் தேவே. ௮

பாவமெனில் நடுங்குமனம் பாவிக் கீந்தாய்
பரமநின தருட்பெருக்கைப் பரவல் எங்ஙன்
ஆவியெலாம் பரவிடினும் ஆற்றா தன்றே
ஆண்டவனே ஆருயிரே அமுதே அன்பின்
காவியமே ஓவியமே கலையே தெய்வக்
கற்பகமே கற்பகஞ்சேர் கருணைக் காவே
காவிலுறு கடிமணமே மணத்தின் சூழ்வே
கண்காண உளங்காணக் காட்சி நல்கே. ௯

உலகிலுள பாவக்கார் ஓடி ஓடி
உறுத்துருமி நச்சுமழை உரமாய்ப் பெய்து
மலையருவி முதலாகி மண்டி மண்டி
மலட்டாறாய் ஊற்றூறாய் வாறு றாகி
நிலைகளெலாம் நிரப்பிஉயிர்ப் பயிர்கள் வேக
நெருப்பாகி எரித்துவரல் நிமலா காணாய்
நிலமழிந்தால் நின்னருட்கு வேலை ஏது
நிறைபொருளே அமுதமழை நிரம்பப் பெய்யே. ௧௦

---

௧௦. பாவக் கார்மேகம். நீர் நிலைகளை யெல்லாம் நிரப்பி. உயிராகிய பயிர்கள்.

29. அருள் வைப்பு

பச்சையிளங் குழவியிலே பாவிசெய்த தறியோன்
படிப்படியே வளருங்கால் பாவமுடன் வளர
நச்சரவக் கூட்டரவை நண்ணவைத்த தென்னோ
நல்லிளமைப் பருவத்தே நாதஉனை நினைந்த
இச்சையிலும் பழிபாவம் இயங்கவைத்த தென்னோ
என்வினையோ உன்னருளோ ஏழைஅறி யேனே
எச்சமெலாம் நீறாக்கி எனையாளல் வேண்டும்
எப்பிழையும் பொறுத்தருளும் இயல்புடையஅரசே.

இளமையிலே உன்நினைவும் இழிபாவ நினைவும்
இரண்டுமொன்றாய் இயங்கவைத்த எண்ணமறிவே
முளைகிளரிப் பாவஎண்ணம் முகிழ்த்துமர மாகி [னோ
மூடாமல் காத்தநுட்பம் மூர்க்கனறி வேனோ
தளையுளதென் றறைந்துவிட்டார் தரணியிலே அறிஞர்
தளைநினைவின் வேரறுக்குஞ் சக்தியிலை எல்லாம்
வினைமுதலே உனைநோக்கி வேண்டுகின்றேன் அருளே
வேறுதுணை இலைஎனக்கு வினைகடந்த பொருளே.

அயலவரின் மொழியினிலேஆர்வம்வைத்தேஅலைந்தேன்
அதிற்பெரிய பட்டம்பெறும் ஆசையிடைவீழ்ந்தேன்
மயலொழிய மனமாற மறித்தஅதி சயத்தை
மாதேவா என்னசொல்வேன் மடமையறிந் தேனே
கையிலெழு துங்கணக்குக் கதியெனவே கொண்டேன்
கடிதிலதை விரைந்தொழித்த கருணையென்ன அரசே
செயலினிலும் நீகலந்து செய்ததுணை உணராத்
தீயன்பிழைபொறுத்தருளாய்திருவருளின் வைப்பே.

---

௧. கூட்டரவை - சேர்க்கையை ; கூட்டுறவை. எச்சமெலாம் சேடங்களை யெல்லாம் ; எஞ்சியுள்ள வினைகளை யெல்லாம்.

௨. கிளரி - எழுந்து. தளை - பாசம் ; கட்டு.

௩. எனது மடமையை அறிந்தேனே. ஒரு கம்பெனியில் கணக்கனா யிருந்தமை.

பள்ளியிலே போதிக்கும் பணியுவந்தே ஏற்றேன்
பரமஅதன் பற்றறுத்த பான்மைஅறி யேனே
கொள்ளைஎரி அரசியலில் குதித்துநின்றேன் ஐயா
கொதிப்படக்கிப் பதைபபொழித்த குணத்தையறி யேனே
தெள்ளுதொழி லியக்கத்தில் சேவைசெய்தேன் பன்னாள்
சிந்தனையி டேறுது செய்ததறி யேனே
வள்ளலுன தருட்பெருக்கின் வகையுணரா தொழிந்தேன்
மலரடிஎன் தலைமீது வைத்தருளா யின்னே. ௪

மனைவியொடு மக்களொடு மகிழ்வுடனே வாழ்ந்தேன்
மாளஅவர் உளங்கொண்ட மாண்பையறி யேனே
மனைவியென மற்றொருத்தி மனத்தில்மரு வாத
வண்ணஞ்செய் வல்லமையின் வகையைஅறி யேனே
தனிமையிலே வாழ்ந்துபணி தரணியிலே ஆற்றத்
தற்பரநின் தயவென்ற தன்மையறி யேனே
பனிமொழியர் காட்சியிலே பரமநின தொளியைப்
பார்க்கஅருள் சுரந்தநலம் பாடஅறி யேனே. ௫

உணவிலுளம் வைத்துவைத்து வகைவகையில் உண்டேன்
உணவுளத்தை வறட்டுவித்த உளவைஅறி யேனே
வணவணமாய்ப் பட்டாடை வரிந்துகட்டி வந்தேன்
வரிவழக்கம் அறவொழித்த மர்மம்அறி யேனே
கணகணமாப் பேச்செழுத்தால் கலக்கிவிட்டேன் நாட்டைக்
கலக்கவழி மறைத்தடைத்த கணக்கைஅறி யேனே
நிணநிணமே செறிபுரட்சி நினைந்தநெஞ்சை அப்பா
நீக்கியற மாக்கியதன் நீர்மையறி யேனே. ௬

சாதிமதச் சாக்கடையில் சருக்கியடி வீழ்ந்தேன்
சமரசசன் மார்க்கமெனுஞ் சார்பளித்த தெதுவோ
ஓதுகலை மயற்கடலில் உளமிருத்திப் படிந்தேன்
உயர்இயற்கை கலையென்றே உணர்வித்த தெதுவோ

---

௬. நிண நிணமே - மாமிச மாமிசமாக ; இரத்தஞ் சிந்தும் புரட்சி என்றபடி.

போதனையில் நெடுங்காலம் புந்திவைத்தேன் ஐயா
போதனையிற் சாதனையே பொருந்தியதென் றெதுவோ
சோதனையில் ஆழ்ந்தாழ்ந்த சோதனைக்கும் எட்டாச்
சோதிநின தருளன்றிச் சூழ்வதுவே றுளதோ. எ

உருவவழி பாட்டுறுதி ஓரோவழியிற் செய்தால்
உறுதிகுலைந் தொருமைகெடும என்றுரைத்த தெதுவோ
திருவுடைய அகத்திணையின் சேர்க்கைபெற்றா லுருவத்
திறம்விளங்கும என றுணர்த்தித் தெளிவித்த தெதுவோ
உருவமெனக் கல்வணங்கல் உயர்வழிபா டாகா
ஓவியமே உளங்கவர்வ தெனத்தெரித்த தெதுவோ
உருவருவம் ஒன்றுமின்றி ஓங்குபரம் பொருளே
உன்னருளே எனக்கொண்டேன உண்மையெனக்கருளே.

குருமணியின் காட்சியிலே வேட்கைகொண்டேன் அரசே
கோதில்குரு நாதனுண்மைக் குணங்குறித்த தெதுவோ
பருமையிலே மனஞ்செலுத்திப் பன்மையிலே வீழ்ந்தேன்
பருப்பன்மை ஒருமைக்குப் படியென்ற தெதுவோ
கருமமறல் ஞானமெனக் கருத்திருத்தி வந்தேன்
கைம்மாறெண் ணாக்கருமஞ் செய்யென்ற தெதுவோ
பெருமநின தருளன்றிப் பேசுதல்வே றுண்டோ
பிழைபொறுக்கும அருளுடைய பெரியபரம் பொருளே,

என்னுடைய வாழ்வினைநீ இயக்கிவரும் நுட்பம்
இளமையிலே உணராமல் இறுமாப்பால் கெட்டேன்
உன்னுடைய அருளாலே உழலுமொரு பாவி
உனைமறந்தேன் உய்வேனோ உண்மையிலே கெட்டேன்
என்னிலைமை அறியாமை எங்குமுள அறிவே
ஏழைமுகம் பார்த்தருளி இரும்பிழைகள் பொறுப்பாய்
கன்னலினும் இனிக்கின்ற கருணைபெரு கமுதே
காட்டில்வலைப் பட்டகலை கதியானேன் அரசே. க0

அ. ஒரோ வழியில் - ஏகதேசத்தில். அகத்திணையின் - மனோதத்துவத்தின்.

க0. கலை - கலைமான்.

30. குறை களைவு

அறியாமை எனுமுதலை அடர்ந்ததெனை என்றோ
அதைஅகற்றும் ஆற்றலுயிர்க் கில்லையென அருளால்
குறியேதும் இல்லானே குறிஉடலும் உலகும்
கொடுத்தறிவை விளக்கியதை மறந்தொழிந்த கொடியேன்
வெறியேறி இழைத்தபிழை அத்தனையும் பொறுத்து
மேலேற்றப் படிப்படியே மனந்தெளியச் செய்த
நெறியோனே நின்மலனே நின்பெருமைத் திறத்தை
நேர்மையிலேன் எவ்வாறு நினைந்துபுகழ் வேனே. ௧

அருளரசே எனக்களித்த அகத்தினிலே அகந்தை
அரக்கனுழைந் தாட்சிசெய விடுத்தஅறி யாமை
மருளுடையேன், அவன்கொடுமை மாதேவா அறிவாய்
மறமிக்க அவனைமறி வகையறியேன் வலியோ
தெருளுணர்வோ ஒன்றுமிலேன் செய்வதொன்றும் அறியேன்
திக்கற்ற பாவிக்குத் துணைஎவரோ சொல்லாய்
இருளடைவில் வாடுகின்ற ஏழைமுகம் பாராய் [யே.
எப்பிழையும் பொறுத்தருளும் இயல்புடைய இறை

பொன்மனத்தை எனக்களித்தாய் புண்ணியனே அது
புகுந்தசஞ்ச லத்தாலே புலிகரடி முதலாம் [வோ
பன்மிருகம் உலவுகின்ற பரற்காடாய்ப் போச்சே
பழமலையே புதுப்புனலே பரங்கருணைக் கடலே
உன்னையே நினைந்துருகும் உயர்நிலையை இழந்தேன்
உலகினிலே ஏன்பிறந்தேன் உத்தமனே சொல்லாய்
என்னிலையைப் பண்படுத்த எண்ணுதியேல் உய்வேன்
இல்லையெனில் என்செய்கேன் ஏழைமுகம் பாரே. ௩

சீற்றமெனுள் ஊற்றெடுத்துச் செறிந்தார்த்த சேட்டை
செப்புதற்குஞ் சொல்லுண்டோ சீறுபுலி நாணும்
கூற்றுருவாய் முடுக்குங்கால் குருதியெலாங் கொதிக்கும்
கூர்நரம்புக் கட்டிளகும் கொல்லுமது ஒடுங்கப்
பாற்றியுளத் தமைதியெனும் பரிதியெழ அருளிப்
பாவியெனைத் தடுத்தாண்ட பரங்கருணை நிதியே
சேற்றிடையில் கமலமெழத் தேன்பிலிற்ற வண்டு
தித்திக்கும் பாட்டோதச் செய்யிறைநீ யன்றோ. ௪

வன்மஅனல் எரிக்கிரையாய் மாய்ந்துவந்த காலே
  மனஅமுதாய்த் தணமைபொழிந் தாணடவண்மை வாழி
கன்மமதூ கரைகாணுக் கடலென்றே அஞ்சிக்
  கலங்கியஎன் கலக்கொழித்த கருணைநிலை வாழி
பன்மைமயக் குறும்வழியே பகைமைவளர் எனக்குப்
  பணபொருமை இனபுணாததும பானமையருள வாழி
தன்மமலை யாயிலங்கித் தயைஅருவி சொரியும்
  தண்மையனே பண்மையனே தனிநீதி வடிவே. ௫

ஆசையெனும் அலகைஅன்பை அடக்கிவிலங் கிட்டே
  ஆளஇடந் தந்தபின்னை ஆளநினைந் தாயோ
ஈசஅதை அறத்தொலைத்தால் எவ்வுயிரும் ஆவேன்
  இன்பநிலை வேறுண்டோ ஏழைஅறி யேனே
வீசுவெயில் படர்ந்துவர விலகிவறள் நீர்போல்
  விரிஆசை நின்னொளியால் விலகிஅற ஐயா
வாசமலர் இளமையிலே மனஞ்செலுத்தி வந்தாய்
  வள்ளலுனக் கெவ்வகையில் வழங்குவன்கைம் மாறே.

காமவெறிக் கடல்கடந்து காதற்கரை நண்ணிக்
  காணாத நெறிகாணக் கண்ணளித்த கண்ணே
சேமமுற ஒருத்தியுடன் சிலஆண்டு வாழ்ந்து
  சேயடைய அன்புபெறச் செம்மைபுரி அறமே
தேமொழியர் ஒளியினிலே திகழ்தாய்மை நுட்பம்
  சிந்தையினில் படியவைதது்ச் சிக்கறுத்த பதியே
காமமெனப் பெண்ணுலகைக் கருதாத கல்வி
  காசினியில் பெருகிவரக் கடவுளருள் செய்யே. ௭

தனியொருத்தி மணந்தறத்தில் சார்வாழ்க்கை மற்றத்
  தையலரைத் தாயென்று சால்புறவே கருதும்
இனியமனத் திருவளித்தல் என்றுணரச் செய்தாய்
  இயற்கைமணந் தின்பநல்கும் இறைவநின தருளே

அ. மணந்த அறத்தில் சார்தல் வாழ்க்கை. அவ்வாழ்கையே மற்றத தையலரை...... திருவளித்தல்.

கனிமொழியர் மாயையெனக் கடிமணத்தைத் துறந்தோர்
காமஎரிக் காளாய கதைகள்பல அறிவாய்
தனிமைவழி படைபபுளததைத் தகர்ப்பதனரே வளரும
தரணியிலே பெண்மைநலம் தழைக்கஅருளாயே. அ

மருட்புகழில் என்மனம்போல் விழுந்ததிலை என்று
மற்றதனைத் துறக்குமகம் மலரவைத்தாய் போலும்
பொருட்பெருக்கு களியாடல் புகுவிக்கு மென்று
புன்மையனை எளிமையிலே பொருந்தவைததாய போலும்
அருட்சிறபபால் அலலலெலலாம அறுததலுகவென றனபால
'அன்றுட அப்ப'மெனக் களிக்கின்றாய் போலும்
இருட்செறிவே இல்லாத இன்பஒளி விளக்கே
எங்கெங்கும் எவ்வுயிருப் இருந்தருளும் இறையே. கூ

ஆசைபுகழ் முதலாய அறியாமைச் சேய்கள்
அத்தனையும் ஆட்சிசெய எத்தனைபோ பிறவி
நாசமடைந் தொழிந்திருக்கும் நானறியேன் எச்சம்
நாதஇந்தப் பிறவியிலே நல்லருளால் சிதையும்
ஓசைசிறி தெழவுணர்வும் உற்றதையா முற்றும்
உண்மைவிடு தலையடைய ஒழிந்தபழம் பிறப்பின்
வாசமுணர் வகைதெளிய வள்ளல்! வழி காட்டாய்
வாக்குமனங் கடந்தொளிரும் மாசில்லா மணியே. கo

31. வழிபாடு

வாக்குமனங் கடந்தவன்நீ
வாக்குமன முடையேன்யான்
போக்குவர வற்றவன்நீ
போக்குவர வுடையேன்யான்
யாக்கையிலா மேலவன்நீ
யாக்கையுடைக் கீழவன்யான்
தேக்கின்ப வழிபாடு
செய்வதெங்ஙன் சின்மயனே. க

உருவுண்டு வாக்குமன
ஒலிக்கென்பர் அகத்திணையார்
அருவமுரு அன்றென்றல்
அறியாமை அஃதுமுரு
அருவமுரு எனும்பேதம்
அமைநுண்மை பருமையிலே
உருஅருவம் ஒன்றுமிலாய்
உன்னலெங்ஙன் உண்மையனே. ௨

மதியாலே உணர்ந்தாலும்
மனத்தாலே நினைந்தாலும்
பதியேஎவ் வுருவாதல்
படிந்துவிடும் எவ்வண்ணம்
துதியேற வழிபடுதல்
துணையுருவம் இல்லானே
கதியேஉன் னடைக்கலமே
காட்டுவழி செம்பொருளே. ௩

வாக்குமனங் கடந்தவனே
வாழவைத்தாய் வழிபாட்டைத்
தூக்கியற்கைக் கோயில்வழி
தொன்மைமிகும் அக்கோயில்
ஆக்கியநாள் எந்நாளோ
ஆண்டவனே நீயறிவாய்
பாக்கியமே வழிபாடு
பண்பியற்கை வடிவோனே. ௪

நீல்வளரும் வான்கோளும்
நிலாப்பகலும் பால்வழியும்
மால்வரையுங் காடுவயல்
மாகடலும் ஆயஉனை

௫. பால்வழியும் - Milky path.

நூலவலவர் ஓவியமா
நுண்ணுருவந் தரநினைப்பில்
கால்வைத்த வழிபாடு
கருத்தில்புக இறையருளே. ரு

ஓவியநுண் ணுயிர்நிலையை
உணராது வழிபாட்டைத்
தாவியவர் கல்லுருவே
தனிக்கடவு ளெனக்கொண்டார்
மேவியஅம் மடமைக்கோள்
மேதினிக்கண் மூடியதே
ஓவியநுண் பொருளோங்க
உடையவனே உளங்கொள்ளே. சு

புறமனத்தின் ஆட்சிவிழும்
ஓவியத்தின் வழிபாட்டால்
அறமணக்க உள்மனத்தின்
ஆட்சியெழும் எனஉணருந்
திறமளிக்க வல்லவநின்
திருவருளாம் அடிமலரின்
நறவருந்தி இன்பமுற
நானழிய வேண்டுவனே. எ

ஒன்றலுநெஞ் சோவியத்தில்
உயர்அமல யோகமென்றும்
தின்றுகொழுத் துயிர்ப்படக்கல்
சிறுமைமல யோகமென்றும்
நன்றறியச் செய்தமையால்
ஞானநெறி விளங்கியது
நன்றிபுரி வகையறியேன்
நன்றிகரு தாப்பரமே. அ

இயற்கையிலே நீஇருக்கும்
இனிமையினை வழிபாட்டுப்
பயிற்சிமிகத் தெளிவாக்கும்
பண்பமைத்த பெரியோய்அம்

முயற்சிலே நுழையாது
மூச்சடக்கல் அறிவாமோ
இயற்கைவழி பாடோங்க
இறை! ஆட்சி செலுத்துதியே. கூ

வழிபாடே வழிபாட்டை
ஒருவுநிலை சேராமுன்
வழியதனை விரிமனத்தார்
வலிந்துவிடல் கேடன்றே
பழிபாவம் அவராலே
பரவிவரும் பாரழியும்
வழிபாட்டின் வழிவளர
வள்ளலதை ஓம்புகவே. ௧0

32. வழிபாடும் கோயிலும்

வழிபாட்டுக் கென்றறிஞர்
வகுத்தெடுத்தார் கோயில்களை
இழிபாட்டுக் கவை இந்நாள்
இரையாதல் கண்கூடு
கழிபாட்டை என்றழுது
கதறுகின்றார் அடியரெலாம்
பழிபாட்டைக் களைந்தருளிப்
பண்பளிப்பாய் பரம்பொருளே. ௧

அமைதியுற அகக்கரணம்
அமைந்ததிருக் கோயில்பல
அமைதியழி பகைக்களனாய்
ஆனவிதம் நீயறிவாய்

௧0. ஒருவும் - நீங்கும்.

௧. இழிபாட்டுக்கு - இழிவு உண்டாதலுக்கு; இழிந்த நிலைமைக்கு. பாட்டை கழி - வருத்தத்தைக் கழிப்பாயாக. பழிபாட்டை - பழிக்குரிய கேடுகளை.

அமைதிபெற எங்குற்றே
அடியவர்கள் வழிபடுவர்
அமைதியெனும் மெய்ப்பொருளே
ஆண்டவனே பார்த்தருளே. உ

நாடுகளின் இயற்கைநிலை
நன்குணர்ந்த பெரியோர்கள்
பீடுதிருக் கோயில்களைப்
பிறங்கவைத்தார் அங்கங்கே
கோடுகளை இடையிடையே
கொணர்ந்திட்டார் கொலைக்கூத்தர்
கேடுகளை ஒழித்தருளாய்
கேடில்லாப் பழம்பொருளே. ௩

ஆதியிலே வழிபாட்டுக்
கார்ந்தபெருங் கோயில்படல
சாதிமதச் சாக்கடையாய்ச்
சண்டாளர் இருப்பிடமாய்
நீதிஅறம் அழித்துவரல்
நின்மலனே நீஅறிவாய்
கோதுகளை அறுத்தொழித்துக்
குணம்பெருகச் செய்யாயோ. ௪

எங்குமுளன் இறையொருவன்
என்றுணர்ந்த ஞானியரே
இங்குயிர்கள் கட்டவிழ
இயங்கிஅலை மனம்நிலைக்கப்
பொங்குதிருக் கோயில்களைப்
பொலியவைத்தார் அவையின்று
பங்கமுறல் அழகேயோ
பழுதொழிப்பாய் பரம்பரனே. ௫

---

௩. பீடு - பெருமை உடைய. கோடுகளை - கோணல்களை ; கொடுமைகளை.

சந்தடியில் விழுந்தமக்கள்
சாந்தமுறப் படிப்படியே
சிந்தைநிலை பெறுவதற்குத்
திருக்கோயில் வழிபாடு
முந்தையினர் கோலிவைத்தார்
மூலமுறை மாறிவரல்
எந்தைஇறை நீஅறிவாய்
ஏழையேம் செய்வதென்னே. ௬

வணக்காலும் வாழ்த்தாலும்
வழிபாடு நிகழ்கோயில்
கணக்காடல் சூதாடல்
கட்காமக் கொலையாடல்
பிணக்காடல் முதலாய
பேயாடல் இடமாகிப்
பிணக்காடா மாறுவது
பெருமானே திருவுளமோ. ௭

பொல்லாத மருட்செயல்கள்
புகுந்தரிக்கும் கோயில்களில்
கல்லாதார் ஆட்சிமிகக்
கற்பனையும் கண்மூடும்
உல்லாசக் களியாட்டும்
உலவிவரின் உளஅலைகள்
நில்லாவே நில்லாவே
நின்மலனே காத்தருளே. ௮

எக்கோயில் கண்டாலும்
இறையிடமென் றுளங்கொண்டே
அக்கோயில் அடைந்துதொழும்
அன்பர்தொகை பெருகிடவும்
சிக்கோடு மதப்பிணக்குச்
சிதடர்தொகை அருகிடவும்
மிக்கோனே வேண்டுகின்றேன்
விண்ணப்பங் கேட்டருளே. ௯

திருக்கோயில் கெட்டதென்று
சிவவழி பாட்டைவிட்டால்
செருக்கோட வழியுண்டோ
சிற்பரமே தனிஇடத்தே
உருக்கோல மிட்டுன்னை
உன்னுவதும் வழிபாடே
தருக்கோட வழிபாட்டைத்
தகுமுறையில் வளர்த்தருளே. கo

33. திருக்கோயில்

உருவின்றி அருவின்றி உருஅருவ மின்றி
உரையின்றி அசைவின்றி ஒளிபொழியு மொன்றே
கருவின்றி முளையின்றிக் காலவளர்ப் பின்றிக்
கரையின்றி எங்கெங்கும் கலந்தருளு மொன்றே
செருவென்ற புலமுடையார் சிந்தையிலே நின்று
தேனமுது சொரிகின்ற தெய்வமெனு மொன்றே
திருவொன்றுங் கோயிலுனக் கமைந்தவித மென்னே
செகமெங்கும் ஒருமுகமா ஏற்றவித மென்னே. க

இயற்கையிலே இறையேநீ இருந்தருளும் நுட்பம்
இனிதுணர்ந்த ஓவியத்தார் எடுத்தனர்பல் கோயில்
பயிற்சியிலே திருக்கோயில் தத்துவத்தின் பான்மை
பகுத்தறிந்தோர வழிபாட்டால மனக்குறும்பை வெல்வர்
செயற்கையிலே விழுந்தவர்அத் தத்துவத்தின் செல்வம்
தேருது மனக்குறும்பால் தேய்வரென்ற தெளிவு
முயற்சியிலே விளங்கவைத்த முழுமுதலே வாழி
முத்திநெறி வாழச்செய் முனிவரொளி ! வாழி. உ

கo. உயிரான வழிபாட்டை.

அலைவழிநல் ஓவியத்தார் அமைத்ததொன்றோ கோயில்
ஆண்டவனே உன்கோயில் அளவிலடங் காவே
நிலவுலகும் நீருலகும் நின்றன் திருக் கோயில்
நெருப்புலகும் வளியுலகும் வெளியுலகுங் கோயில்
கலையுலகுங் கவியுலகுங் கதையுலகுங் கோயில்
கானமிகு பண்ணுலகும் இசையுலகுங் கோயில்
ஒலியுலகும் மறையுலகும் ஒளியுலகுங் கோயில்
உலகமெலாங் கோயிலுனக் கோங்குபரம் பொருளே.

மண்ணெல்லாங் கல்லெல்லாம் மலையெல்லாங் கோயில்
மரமெல்லாம் பொழிலெல்லாம் வனமெல்லாங் கோயில்
கண்ணெல்லாம் பயிரெல்லாம் கழனியெலாங் கோயில்
கயமெல்லாம் ஆறெல்லாங் கடலெல்லாங் கோயில்
விண்ணெல்லாம் ஒளியெல்லாம் விளக்கெல்லாங்கோயில்
மின்னெல்லாம் பிழம்பெல்லாம் வித்தெல்லாங் கோயில்
எண்ணெல்லாம் எழுத்தெல்லாம் ஏடெல்லாங் கோயில்
எல்லாம்உன் கோயில்களே எங்குமுள பொருளே.

கரும்பணுகப் புனல்கொழிக்குங் காலருவி கோயில்
கரைமணலுங் கலங்காத பூங்காற்றுங் கோயில்
அரும்புமலர் காய்கனிகள் அளிஇனிமை கோயில்
ஆடுமயில் கூவுகுயில் அறைசுரும்பு கோயில்
விரும்புநடை கலைமானும் மெல்லானுங் கோயில்
வீரமுகம் காதல்விழி ஈரமனங் கோயில்
அரும்பிறவிப் பயனடைந்த அருட்குரவன் கோயில்
அகிலமெலாம் நின்கோயில் அருட்சோதி அரசே. ௫

கையினிலே புனைந்ததிருக் கோயில்பல இந்நாள்
கருத்திழந்து கண்ணிழந்து கைகால்களிழந்து
மெய்யிழந்து நிற்பதனை வித்தகனே அறிவாய்
விடியலிலே நலமிகு வேலையிலே தோன்றிச்

---

௩. அலைவு அழி. ஒலி மறைக்குச் காரணம். ஒலி காரணம்; மறை காரியம்.

௪. கண் - பீசம் ; மூலம் : விதை. வித்து - பிழம்புகட் கெல் லாம் வித்து. ௬. வேலையிலே - கடலிலே.

செய்யகதிர் பரப்பிஎழு தினகரனுங் கோயில்
சித்தம்வைத் துன்னிவழி பாடுசெய்தால் ஐயா
உய்யஅருள் புரியாயோ உலகுயிரைக் கலந்தே
ஒளிவழங்கும் அருளொளியாய் ஓங்குபர ஒளியே. ௬

தத்துவத்தைக் கொண்டெழுந்த தனிக்கோயி லுள்ளம்
சாயஅங்கே பேய்புகுந்து தலைவிரித்தே ஆடிச்
சத்தியத்தை அழித்துவரல் தற்பரனே அறிவாய்
சாய்ங்கால நீலவெளி தண்மைநில வுமிழ்ந்து
முத்துடுக்கள் படைநிலவும் முழுமதியாங் கோயில்
முழுமனத்தால் வழிபாடு முன்னிமுன்னிச் செய்தால்
பத்திமையிங் கமையாதோ பரங்கருணை வெள்ளம்
பாயாதோ எங்கெங்கும் பரிந்தருளும் பதியே. ௭

செயற்கையிலே உருக்கொண்ட கோயில்களின் நோக்கம்
செத்தொழிந்தால் அவைகளினால் சிறக்கஇட முண்டோ
இயற்கைமலை காடுகடல் இறைவநின் றன் கோயில்
ஏழிசையும் யாழ்குழலும் எழிற்கலையுங் கோயில்
குயிற்குரலும் மயில்நடமும் கிளிமொழியுங் கோயில்
கோயில்பல இனிதிருக்கக் குலங்குலமா ஏனோ
அயர்ச்சியுற்றுக் கவலையிலே ஆழ்ந்துபடல் வேண்டும்
அண்டபிண்டம் அத்தனையும் அளித்தருளும் பதியே.

கைக்கோயில் அமைப்பழிந்தால் கடவுளழி வாயோ
கண்ணில்லாப் பேச்செல்லாங் காற்றில்விட வேண்டும்
கைக்கோலொன் றிழந்துவிடின் கண்டுகொளல் வேறு
கைவழக்கே உலகிலுண்டு கவன்றழுவ தில்லை
மைக்கோலம் இட்டுலகு மயங்கியது போதும்
மதிவளரக் கலைவளரும் வழிபாடும் வளரும்
மெய்க்கோலம் பொங்கிளமை மெல்லியபூம் பெண்மை
வியப்பழகுக் கோயிலென்றே வித்தகச்சித் துருவே. ௯

௭. உடுக்கள் - நட்சத்திரங்கள்.

எக்கோயில் சாய்ந்தாலும் இறவாத கோயில்
ஈசனைக் கொன்றுளதே எஞ்ஞான்று முளதே
அக்கோயில் 'கோயில்'ஐயா அஃதுயிராங் கோயில்
அன்பறிவு வழிபாடே அதற்குரிய தன்றே
எக்கோடு மில்லாத இந்தவழி பாடே
எங்கெங்கும் பரவிவரின் இகல்பகைகள் எழுமோ
இக்கால நிலையறிவாய் எரியடங்க அருளாய்
எவ்வுயிரும எவ்வுலகும் கோயில்கொண்ட இறையே. க0

34. யோகம்

பொறிபுலன் கடந்து பொல்லாப்
புறமனங் கடந்து மத்தி
மறிமனம் கடந்து வேராம்
மனத்தினைச் சாந்த மாகும்
குறியினில் ஒன்றல் யோகக்
குணம்பெறு தொடக்க மென்றே
அறிவினில் விளங்கச் செய்த
அத்தனே போற்றி போற்றி. க

காற்றினை மூக்கால் ஈர்த்தல்
கனலினை மூலக் காலால்
ஏற்றிடல் இறக்கல் மாற்றல்
இளமதி ஒளியைக் காண்டல்
ஊற்றுள நாடி நிற்றல்
உடல்முகஞ் சிவத்தல் எல்லாம்
ஏற்றநன் முறைக ளல்ல
என்றருள் குருவே போற்றி. உ

க. மத்தி மறி மனம் - தீமைகளைத் தடுக்கும் நடுமனம். வேராம் மனத்தினை - அடிமனத்தை.

உ. காலால் - காற்றால். எல்லாவற்றிற்கும் ஊற்றாயுள்ள நாடிகளை நிற்க வைத்தல்.

காற்றினை அடக்கும் போதும்
கனலினை முடுக்கும் போதும்
மாற்றுறு நெருக்கி னூடே
மன்னுமின் னொளியெ ழும்பும்
தேற்றிய உடலின் மின்னில்
திகழ்வது சடத்தின் சோதி
ஏற்றமன் றென்று சொன்ன
எந்தையே போற்றி போற்றி. ௩

உடலொளி மின்னல், மேலாம்
உயிரொளி மின்ன லன்று
சடம்அது இதுசித் தாகும்
சடத்தினைச் சித்தாக் கொள்ளும்
நடனமும் மரபாய்ப் போச்சு
ஞானிகள் உண்மை தேர்வர்
மடமையர் மருள்வ ரென்று
வாய்மலர் அரசே போற்றி. ௪

உடலொளி கண்டு கண்டே
உயிரொளி காணச் செல்லார்
திடமுறச் சாலங் காட்டிச்
சீடரை வலிந்து சேர்ப்பர்
அடிபணிந் தேத்தச் செய்வர்
அறிவையர் பொருளைக் கொள்வர்
கடையவர் இயல்பென் றிங்குக்
கருணைசெய் அரசே போற்றி. ௫

சித்தொளி கண்டோ ரென்றும்
திருவருள் வழியே நிற்பர்
செத்தவர் போலச் செல்வர்
சித்தெனச் சாலங் காட்டார்
சத்தியம் அவரே யாவர்
சகமெலாம் சாந்த மாகும்
முத்தியும் விழையா ரென்று
மொழிந்தமெய்க் குருவே போற்றி. ௬

புறமனக் கொடுமை சாய்ந்தால்
பொன்மனம் யோகம் நண்ணும்
பிறபடி நாட்டம் வேண்டா
பிறர்க்கென வாழச் செய்யும்
அறமலி பணிக ளாற்றின்
அகன்றிடும் அலைம னக்கோள்
குறிஅறி வாகு மென்று
கூறிய குருவே போற்றி. எ

உடம்பினை முறையே ஓம்பி
உயர்ந்தஇல் வாழ்க்கை நின்று
கடன்பணி செய்த லென்னுங்
கருத்தினில் ஒன்று பட்டுத்
திடம்படப் பணிக ளாற்றிச்
சென்றிடின் காமி யம்போம்
மடம்படும் என்று வாய்மை
மலர்ந்தசின் மயமே போற்றி. அ

அடிமனம் ஒன்றில் ஒன்றும்
அலைமனம் வீழ்ந்து சாயின்
படிவதன் வண்ண மாகும்
பன்மைகள் ஒருமை யாகும்
சுடரொளி ஒன்றின் ஒன்றில்
சுடர்வணம் எல்லா மாகும்
செடியறும் என்று சொன்ன
சித்தனே போற்றி போற்றி. கூ

எ. பிற படிகளின். மனம் நிலைக்கத் தியானத்துக்கென்று கொள்ளப்பெற்ற குறி குலைந்து போகும். அஃதும் அறிவாகும்.

அ. காமியம் - பயன் கருதுவது.

கூ. செடி - பாவம்.

பன்மையை ஒருமை யாக்கும்
படிமனம் உறங்கச் செல்லும்
உன்னுதல் ஒதுங்கும் வேளை
ஒலிஒளி நடனஞ் செய்யும்
சொன்மனம் கடந்து மேலே
சூழலைச் சொல்ல லாகா
நன்மையென் றுரைத்த நாதா
நாண்மலர் போற்றி போற்றி க௦

35. யோகப் பயன்

புறமனத்தார் குறும்பெல்லாம் புகலஎளி தாமோ
பொய்களவு கட்காமங் கொலைகுழப்பம் புரட்சி
மறவினத்துச் சூதுபகை கரவுபுறங் கூறல்
வாததர்க்கம் மதவெறிமண் ணாசையுடன் போர்கள்
அறமறைக்கும் ஆட்சிமுறை அடக்குமுறை படைகள்
ஆகாயம் தரைக்கடலில் ஆருயிரின் வதைகள்
பிறவளர்க்கும் பேய்களிடை த் திரிந்தனனைக் காத்த
பெரியவனே நின்கருணை பேசஅறி யேனே. க

நடுமனத்தார் மயிர்ப்பாலம் நடப்பவரே யாவர்
நழுவாது செல்லினடி நன்மனத்தில் அமர்வர்
இடைமறிக்கும் மாயவித்தை இறங்கிவிடின் வீழ்வர்
இழிவர்நிலை மன்பதையை ஏமாற்றித் திரிவர்
சடைவனப்பும் முக்கண்ணும் சங்காழி காட்டித்
தணந்திடுதல் முதலாய சாலவித்தை செய்வர்
அடியவனை அந்நிலைகள் அடராமற் காத்த
ஆண்டவநின் அருட்டிறத்தை அறையஅறி யேனே.

க௦. அடி மனத்தின் இயல்பு பன்மையை ஒருமையாக்குவது. அம்மனம் மறையுங்கால் தியானம் அற்றுப்போகும்; ஒலியும் ஒளியும் முறையே பொருளாகும். பின்னே அவையும் மறையும். அந்நிலை வாக்கு மனங்கடந்தது; சொல்லொணாதது. அதுவே அழியா நன்மை பயப்பது.

உ. இடையிலே தடைசெய்யும் மாயவித்தையில் இறங்கி விட்டால் வீழ்வர்; நிலை இழிவர். தணந்திடுதல் - மறைதல்.

அடிமனத்தை அடைந்தவர்கள் ஆனந்த யோக
அறிதுயிலில் அமர்ந்திருப்பர் அதையிதையும் துற
படியகத்தில் மலைகாடு பண்ணைகடல் மொழிகள் [வார்
படிப்படியே மறைந்தொலியாய் ஒளியாகிப் பாழாம்
உடலகத்தில் உணர்வழியும் மேல்விளையும் உண்மை
உன்னஉளம் உரைத்திடநா நோக்கவிழி இல்லை
படமழித்துப் பளிங்கினைப்பா ரென்றுரைத்த பதியே
பரம்பொருளே அருட்பொழிவைப் பகர அறியேனே.

அடிமனமே நினைப்புமறப் பழியுமிடம் அதுவே
அரியமுத லுடம்பிருக்கும் ஆனந்த பீடம்
நடிகமதன் நெடியயமன் நாடகங்க ளில்லை
ஞானம்வளர் அறஅருளின் நல்லாட்சி நடக்கும்
தடியுடலும் புறமனமும் நடுவுடலும் மனமும்
சாடுசெய லொன்றின்றித் தாதழிந்தே கிடக்கும்
'படிமைநிலை' என றுணர்வில் படியவைத்த பதியே
பரமேநின் அருட்பெருக்கைப் பாட அறியேனே. ௪

பருவுடலில் நுண்ணுடலில் முதலுடலில் முறையே
படிந்தபுற மனமுநடு மனமும்அடி மனமும்
தருவிலுள தலைநடுவேர் கடுப்பனவே யாகும்
தனியோகக் கனல்மூளத் தாங்கிடும்வேர் எரிந்தால்
பெருமரமே கிளைகளுடன் பெயர்ந்துவிழும் மீண்டும்
பிறங்கியெழத் தலைசுழற்றப் பேறில்லை தளிர்க்கும்
கருவழியும் என்றுணரக் கருத்துவைத்த கதியே
கற்பகமே நின்கருணை கழற அறியேனே. ௫

---

௪. நடு உடலும் நடு மனமும். படிமைநிலை - யோகப்பயனால் விளையுஞ் சிறந்த நிலை ; தவநிலை ; படிமம் போன்ற நிலை.

௫. மரத்திலுள்ள தலை நடு வேர் ஆகிய மூன்றையும ஒத்தனவே யாகும்.

இரேசகமும் பூரகமும் கும்பகமும் இந்நாள்
இவ்வுலகில் படும்பாட்டை எழுதலிய லாதே
தராதலமீ தூழல்காற்றை ஈர்த்திறக்கி இறுக்கல்
சார்புமுறை அன்றன்று சாந்தமுறை யுளது
புராதனமே மூவுடலில் மும்மனத்தின் புணர்வு
புகல்யோகப் படிகளென்று புந்திதெளி வித்த
பராபரமே நின்நினைவால் ஐயமெலாம் பறக்கும்
பான்மைகண்டேன் அருள்வியக்கும் பண்பையறி யேனே.

புறமனத்தை அடங்கவைத்தல் இரேசகமாம் அதனைப்
புரிந்தநடு மனத்திறக்கல் பூரகமாம் அதனை
அறமணக்கும் மனத்திறுத்தல் கும்பகமாம் என்றும்
அடைவான இரேசகமே பூரகமா மாறித்
திறமிருக்குங் கும்பகமாய்த் தெளிவுசெயும் என்றும்
சிந்தனையில் விளங்கவைத்த சித்தமணி விளக்கே
நிறையுளத்தி லருள்விளக்கி நிற்கின்ற பொருளே
நின்மலனே அருள்வகையை நிகழ்த்தஅறி யேனே.

மூலஅனல் எழுப்புவதன் மூலமென்ன என்று
முன்னிமுன்னிப் பல்காலும் முயன்றுமுயன் றலுத்
மூலனுரை 'கருவாசல் எருவாசல்' இடையே [தேன்
மூளொளியே மூலஅனல் என்றுணரச் செய்தாய்
மேலொளியும் கீழொளியும் மின்கொடியா யொன்றி
மெய்நிறுத்தும் நிலைதெளிந்தால் மெய்யோகம் விளையும்
காலமெலாம் தெளிவாகும் என்றறியச் செய்தாய்
கடவுளேநின் பெருங்கருணைக் கருத்தைஅறி யேனே.

அ. 'எருவிடும் வாசற் கிருவிரன் மேலே, கருவிடும் வாசற் கிருவிரற் கீழே, உருவிடுஞ் சோதியை உள்கவல் லார்க்குக், கருவிடுஞ் சோதி கலந்துநின் றானே' —திருமூலர். மெய் நிறுத்தும் - உடலை நிறுத்தும்

மூலவொளி எழுப்புதற்கு மூர்க்கநெறி வேண்டா
முன்னவர்கள் பற்றியது மூர்க்கநெறி அன்று
சீலநிறை அறவாழ்விற் சேர்ந்துடலை ஓம்பிச் [தால்
சிந்தையிலே கொண்டகுறித் தியானத்திற் றிளைத்
மூலவொளி மேலையொளி மூண்டெழுந்து நிற்கும்
மூலவினை நீறுகும் என்றென்றன் மூளைப்
பாலமரச் செய்தனையே பகலிரவைக் கடந்த
பரவெளியே நின்னருளின் பான்மையறி யேனே. ௬

மேலொளியும் கீழொளியும் மின்னியெழ எழவே
மெல்லிதய மலர்விரிந்து தேனமுதம் சொரியும்
சீலஉடல் கோயிலெனும் சிறப்புவெளி யாகும்
சீவவொளி காலுமெங்கும் செவ்வொளியே பொங்கும்
மேலுறுமெய்ஞ் ஞானநிலை மேவுவதைச் சொல்லால்
விளம்பலிய லாதென்று விளங்கவைத்த இறையே
வாலறிவே யோகியருள் வதிந்தருளும் அன்பே
வாழ்வேநின் அருட்டிறத்தை வழுத்தஅறி யேனே.

---

36. யோக உடல்

உடல்விளக்கை அருள்புரிந்தாய் உயிரிருளை ஓட்ட
உற்றதுணை பயன்படவே யோகநிலை வைத்தாய்
உடல்வெறுத்தால் யோகநிலை உயிருறுதல் என்றே
உயிர்இருளை நீக்கிஉயர் ஒளிபெறுதல் என்றே [ரே
உடல்விளக்கின் கொடைநோக்கம் உடைந்துவிடு மன்
உய்யுநெறி வேறுண்டோ உடையவனே உரையாய்
உடல்வெறுக்கும் அறியாமை ஒழிந்துவிடல் நன்றே
ஒலிகடந்தும் ஒளிகடந்தும் ஓங்குபரம் பொருளே. ௧

க. உன் கொடை நோக்கம்.

உயிரிருளை நீக்கஅதற் குடலமைத்த வகையை
உன்னஉன்ன உன்கருணைத் திறம்விளங்கும் ஐயா
தயிரிலுறு நெய்யெனவே தனியோகர் உள்ளத்
தாமரையில் வீற்றிருந்து தண்ணளிசெய் தேவே
மயிருடலம் நெஞ்சுருவாய் நுண்ணுடல்நெஞ் சருவாய்
மணக்குமுதல் உடல்நெஞ்சில் மருவகர ஒலியாய்
செயிரழிசெவ் வொளியாகிச் சிக்கறுக்கும் அறிவே
சித்தருளக் கோயில்கொண்ட சின்மயமே அருளே. உ

புறஉடலம் தோல்நரம்பு புகையுடலம் நுண்மை
புல்லரிய முதலுடலம் பொன்னவிரோங் காரம்
புறமனமே அலையுமது நடுமனமோ எண்ணம்
புந்திநினை வற்றதுவே அடிமனமாம் அதிலே
உறவுகொள உறவுகொள ஊனமெலாம் நீங்கும்
உண்மைஅருள் இன்பநடம் ஓங்கிவரும் நல்ல
அறமருவும் என்றுணர அருள்சுரந்த இறையே
அப்பாஎன் றடியடைந்தேன் ஆள்கபெருந் தகையே.

ஓங்கார உடலளிக்கும் உடல்நுண்மை மேலும்
உருவமுகிழ் பருவுடலை உதவுவதைத் தேர்ந்து
பாங்கான புறமிருந்து நடுநுழைந்து அடியிற்
படிந்துபடி படியாகப் பயிற்சியினைச் செய்தால்
தூங்காத தூக்கமுறும் தொல்லைபல நீங்கும்
தொல்பிறவி உணர்வுண்டாம் தூயஅறி வோங்கும்
ஆங்காரம் அற்றொழியும் என்றுணரச் செய்த
ஆண்டவனே நின்கருணை அற்புதந்தே ரேனே. ௪

உ. முதல் உடல் - காரண சரீரம். மூன்று உடலுக்கும் மூவகை நெஞ்சம் உண்டு. அவை முறையே உரு அரு ஒலி வண்ணம் இருப்பன. ஒலி கடநதது ஒளிநிலை. ஒளி நிலையில் எல்லாவிதச் சிக்குகளும் ஒழியும்; சொல்லொணாதநிலை பின்னே எய்தும்.

௩. நுண்ணுடலம் புகைபோன்றது; தோல் நரம்பு எலும்பு அற்றது.

௪. ஓங்கார உடல் - முதலுடல்; காரண சரீரம். ஓங்கார முதலுடலினின்றும் நுண்ணுடல் தோன்றும்; மேலும் பருவுடல் பரிண

ஓங்கார உடற்போர்வை உருவருவ உடல்கள்
ஓதுமவை வளம்பெறினே ஓங்காரம் உரமாம்
நீங்காத தியானமரு நுண்ணுடலை ஓம்பும்
நிறையொழுக்கம பொருந்துணவு பருவுடலை ஓம்பும
ஓங்கார உடலுரமா யோங்கிநின்ற பின்னை
உருஅருவ உடல்தாக்கும் உறவுமறு மென்று
பாங்காக என்னறிவிற் படியவைத்த பதியே
பரமதிரு வடியடைந்தேன் பாவங்கழித தருளே. ரு

பருவுடலை ஓம்புமுறை ஒன்றிரண்டோ அப்பா
பாரினிலே மலயோகர் பகர்ந்தமுறை பலவே
பருவுடலின் அளவினிலே பண்புசெய்யும் மேலே
பற்றியிரு உடல்களிடம் எட்டியும்பா ராவே
திருஅமல யோகர்முறை சிற்சிலவே உண்டு
தெய்விகமே அவைமூன்று தேகமெலாம் ஓம்பும்
கருவுடலில் சுடரெழுப்புங் கடந்தநிலை கூட்டும்
கலியுலக நாட்டமெங்கே கருணைமழை முகிலே. சு

மிக்கும். ஓங்கார உடல் நுண்ணுடலையும் பருவுடலையும் அளிப்பது என்றபடி.

ரு. ஓங்கார உடலுக்கு இரண்டு போர்வை உண்டு. ஒன்று உருவமென்னும் பருவுடலம்; மற்றொன்று அருவமென்னும் நுண்ணுடலம். இவ்விரண்டுடலின வளத்தையொட்டியே ஓங்கார உடலின் உரம் அமையும். ஆகவே நுண்ணுடலையும் பருவுடலையும ஓம்புதல் வேண்டுமென்க. நுண்ணுடலை ஓம்புவது தியானம. பருவுடலை ஓம்புவன நிறை யொழுக்கமும் பொருந்திய உணவுமாகும். இவற்றால் ஓங்கார உடலம் உரம்பெறும். ஓங்கார உடல் உரம்பெற்ற பின்னை உரு அரு (பருமை - நுண்மை) உடல்களின் தாககுதல் அற்றுப் போகும்.

சு. கரு உடல் - காரண சரீரம். கலியுலக நாட்டமெங்கே? கருவுடலிலா? பருவுடலிலா?

ஊற்றினிலே காற்றினிலே ஒளியினிலே மூழ்கி
ஒளிபொழிற்பூ கண்டுகண்டே உயர்பாக்க ளோதிப்
போற்றுமடி சிந்தைவைத்துப் பொருந்தியஊண் அருந்தி
பொய்கடியுந் தொழில்புரிந்து போகம்அள வாகி [ப்
ஆற்றினிலே நின்றொழுகி ஆசைகளி யாடல்
அலைகுடிகள், அழுக்கிறுகல் அளவில்லாப் பேச்சு
சீற்றமிகல் புகழ்நாட்டம் செயற்கைகளை விட்டால்
தெரிபருமை உடல்வளரும் திருவருளால் இறையே.

மலயோகர் ஆசனமும் மற்றவையும் ஆய்ந்தேன்
வல்லவரும் மார்புடைந்து மாய்வதனைக் கண்டேன்
கலையோக வித்தையிலே கருத்திருத்தி மாய்ந்தேன்
கண்மூடும் விளையாட்டுக் கற்பனை என்றுணர்ந்தேன்
மலையோரஞ் சென்றிருந்து வாசியடல் விழையேன்
மாநிலத்தில் எவ்விடத்தும் மருட்டலிலை நெஞ்ச
அலையோட அமைதிபெற அன்பமல யோகம்
ஆண்டவனே அருள்புரியாய் அடியமர இன்றே. அ

உடையின்றி இருந்தஎனக் குடைமூன்று தந்தாய்[னே
ஒன்றிரும்பு வெள்ளியொன்று மற்றதுசெம் பொன்
அடைவெனறே இருமபுவெளளி ஆககிவெள்ளி பொனனை
ஆக்கவழி இயற்கையிலே அமையவைத்தாய் அப்பா
நடையின்றிக் கெட்டொழிந்தேன் நல்லறிவை நல்காய்
நல்லிரும்பைப் பொன்னாக்கல் ஞானவித்தை யாமோ
முடையின்றி வாழ்வறியா மூர்க்கநிலை என்றே
மூவுடலுஞ் சடந்தொளிரும் முழுமைமுதல் அரசே.

எ. அடி - உன் திருவடி. ஆற்றினிலே - நன்னெறியினிலே. அழுக்கு இறுகல் - மலச்சிக்கல். ஆசை..... புகழ் நாட்டம் முதலாய செயற்கைகளை.

அ. வல்லவரும் - வலிமையுடையவரும். கலை - இடைகலை; பிங்கலை. வாசி அடல் - மூச்சடக்கல்

௯. இரும்பு : பருவுடல்; வெள்ளி : நுண்ணுடல்; பொன் : முதலுடல். இரும்பை - உலோக இரும்பை.

நீக்கமற எங்கெங்கும் நிறைந்துள்ள அறிவே
நின்படைப்பில் ஒருறுப்பை நினைந்துநினைந் துன்னி
நோக்கதுவா யொன்றலொன்ற அதன்மயமாம் எல்லாம்
நுவலரிய அம்மயமும் செம்மயமாய்த் திகழும்
தேக்குமயம் பொன்றியதும் செப்புதற்கொன் றில்லை
தேகமனம் அற்றநிலை சிந்தனையில் லாத
ஆக்கமுறல் நன்றென்னும் அறிவுபெற ஐயா
அருள்புரிந்த ஆண்டகையே அடியனடைக் கலமே.

---

37. தியானம்

இறைவனே உன்றன் இருப்பினில் அடியேற்
கெட்டுணை ஐயமு மின்று
தரையினில் இன்மை சாற்றிய சில்லோர்
சாகுநாள் உன்னையே நினைந்து
முறையிடல் கண்டேன் முத்தெனக் கண்ணீர்
முகத்தினில் வடிந்ததைப் பார்த்தேன்
அறவனே பலநாள் அரற்றினன் அழுதேன்
அகமுணர்ந் தருள்வழி காட்டே. க

ஈசனே உன்றன் இருப்பினைச் சொல்லி
இருப்பதால் எப்பயன் விளையும்
பாசமே யுடைய பாவியான் பாசப்
பற்றினை எப்படி அறுப்பேன்
பூசைகள் செய்தேன் பூமல ரிட்டேன்
புண்ணியக் கோயில்கள் சூழ்ந்தேன்
நேசமே பெருக்கும் நூல்களை ஆய்ந்தேன்
நேர்வழிக் காட்சியை அருளே. உ

எங்கும்நீ உள்ளாய் எங்கும்நான் இல்லை
எப்படி உன்னுடன் கலப்பேன்
தங்குமஞ் ஞானம் தகைந்தெனைச் சிறுகச்
சாடியே வீழ்த்திய தறிவாய்

இங்கதைத் தவிர்க்க எத்தனை முயற்சி
எண்ணினன் செய்தனன் பயனே
புங்கவா பொருந்திப் புகவிலை இறையும்
புகலொரு வழியினை அரசே. ௩

தாகமே கொண்டேன் தனிவழி காணத்
தயாபர எழுந்தது தியான
யோகமே என்று பின்னென ஒருநாள்
உற்றதன் வழிதுறை அறியேன்
ஏகநாயகனே எந்தையே ஈசா
எழிலருட் டுணையென உணர்ந்தேன்
வேகமே உந்த விடுத்தன என்னை
வெற்றுரை விளம்பர வினையே. ௪

புறமன அலைவு பொன்றிட ஒன்றைப்
புந்தியில் நினைக்கவென் றகத்தின்
துறையுணர் அறிஞர் சொல்லிய படியில்
துன்னினால் அதுபிற மனங்கள்
உறவினை நல்கும் உன்னுமாறவைகள்
உழலுமற் புதங்களும் நிகழ்த்தும்
திறவினை அளிக்கும் சடஒளி காட்டும்
சிற்பர வேறெது செயுமே. ௫

ஒன்றினி லொன்ற லென்றுகொண் டெதிலும்
ஒன்றலால் உறுபயன் விளையா
தென்றுணர் உள்ளம் என்றனக் களித்த
இறைவநீ இயற்கையிற் படிந்தே
ஒன்றிய நிலையின் தத்துவ நுட்பம்
ஒளிருமோ ருருவினை உன்னின்
நன்றொளி விளங்கும் என்றுளந் தெளிய
நாதனே செய்ததும் அருளே. ௬

---

௫. அகத்தின துறை உணர் அறிஞர்-மனோதத்துவ சாஸ்திரிகள்.

௬. இறைவனும் இயற்கையும் ஒன்றியுள்ள நிலையை ஓவியத்தார் உருவத்தில் அமைக்கின்றனர். அவ்வுருவில் இயற்கை இறையின் தத்துவ நுட்பம் பொருந்துகிறது. இத்தத்துவ நுட்பம் ஒளிரும் உருவைத் தியானிப்பதால் பயன் விளையும் என்றபடி.

அலைபுற மனத்தில் அழகுரு ஒன்றே
அமைவுறக் கொண்டதை முன்னின்
நிலைபெறும் என்றும் நடுமனத் திறங்கி
நிறஉரு வடிவெலாங் கலங்கிப்
பொலிவுறும் இயற்கைத் தத்துவ மாகும்
புகுமது மறுமனத் தடியில்
நிலவியே மறையும் நித்தனே மேலும்
நிகழ்வது சொலற்கரி தாமே. எ

புறமன அலைவில் புரளுநர் உருவைப்
போற்றுதல் விடுத்துருக் கடந்த
நிறவடி வில்லா நிலைமையில் உன்னை
நினைத்தலும் அரிதரி தாகும்
புறமனம் உருவை யன்றிவே றொன்றைப்
பொருந்தியல் புடையதோ ஐயா
நிறவடி வின்மை அடிமனங் கடந்த
நிலைமையில் விளங்குவ தன்றோ. அ

களவுபொய் காமம் கட்கொலை முதலாம்
கசடுகள் வளர்புற மனத்தால்
அளவெலாங் கடந்த ஆண்டவ உன்றன்
அருநிலை தியானமென் பதுவே
வெளிறெனும் பாழாம் மேலுமே பாவம்
மேவுமே பொங்குமே அப்பா
புளுகுபொய் முதலாம் புன்மைகள் முற்றும்
பொன்றிடும் அடிமன மன்றோ. கூ

எ. அழகு உரு ஒன்றையே நினைக்கும் பயிற்சி பெறுதல் வேண்டும். அது புற மனத்தில் நன்கு நிலைபெறும். அதனால் புற மனமும் நிலைபெறும். உருவம், நடு மனத்தில் இறங்கி நிலவும்போது கலங்கி விடும்; பின்னே அடி மனத்தில் உறுங்கால் மறைந்து போகும்.

உருவமே தியானம் உறஉற அதுவே
ஒடுக்கிடும் புறமனக் குறும்பை
அருவமாய் நடுவில் அமைதியை அளிக்கும்
அடிமன அணைவினில் மறையும்
தருமமே வளர்க்கும் தயையினைப் பெருக்கும்
சாந்தமே மன்பதைக் கூட்டும்
கருமமே மிகுந்த காசினி தியானக்
கண்பெறக் கருணைசெய் அரசே. கo

38. தியானம்

உடலளித்தாய் உளமளித்தாய்
உணர்வளித்தாய் உனைநினைக்கக்
கடலளித்தாய் மலையளித்தாய்
கதிரளித்தாய் ஐயாவே
படமுடியாத் துயரமிங்குப்
படையெடுத்து வருத்துவதென்
மடமையன்றி வேறென்னை
மனந்திரும்ப அருளாயோ. க

உன்படைப்பை உளங்கொண்டால்
உன்நினைவே தோன்றிவரும்
என்படைப்பில் உளங்கொண்டால்
என்னவரும் இறையோனே
பொன்படைத்த மாந்தர்பலர்
பொய்படைக்க விரும்புகின்றார்
துன்படைத்து வீழ்த்துங்கால்
துணைஎவரென் றுணராரோ. உ

பசும்புல்லை மனஞ்செலுத்திப்
பார்க்குங்கால் உன்நினைவே
விசும்புமலை நோக்குங்கால்
விமலாவோ உன்நினைவே

கசம்படரும் வண்டிசையே
காதுறுங்கால் உன்நினைவே
தசும்பரவும் படமசைத்துப்
பண்ணொலியில் உன்நினைவே. ௩

காலையிலே எழும்பரிதிக்
கதிரூட்டும் உன்நினைவே
மாலையிலே எழும்மதியின்
நிலவூட்டும் உன்நினைவே
நீலமுமிழ் வான்கோள்கள்
நின்றூட்டும் உன்நினைவே
சோலைமணக் காற்றூட்டும்
தூயவனே உன்நினைவே. ௪

பள்ளியிலே நூல்பயின்றும்
பலதுறைக ளாய்ந்துழன்றும்
வள்ளலுனை உணர்ந்துய்ய
மாந்தர்படும் பாடென்னே
புள்ளிஉழை மான்நடையில்
புந்திவைத்துச் சிந்தித்தே
உள்ளவுள்ள உன்நினைவே
உறுதிபெற உண்டாமே. ௫

மாங்குயிலின் குரல்கோயில்
மயில்நடனம் அருட்கோயில்
தேங்குபசும் கிளிமழலை
திருக்கோயில் உன்நினைப்பைப்
பாங்குபெற ஊட்டிநிற்கப்
பாமரர்கள் அங்குமிங்கும்
மூங்கையராய்த் திரிவதென்ன
முழுமுதன்மை மெய்ப்பொருளே. ௬

பசுமைமணிச் சிறகுடைய
பறவையொன்று வானிவர்ந்து
திசைதிசையே இசைமுழக்கிச்
செல்லுவதை நோக்கிநின்றால்

அலசவிலருள் மெய்ப்பொருளே
அகமுறுமே உன்நினைவே
வசைவளர்க்கும் நூலவர்க்கு
வழிநன்கு புலனாமோ. ௭

வீடுதொறும் பாட்டுருவாய்
வீணைகுழல் யாழமுதப்,
பாடுகளே யின்றிநிதம்
பரம்பொருளே உன்நினைவு
கூடவழங் கன்பொழுக்கைக்
குறியாத மாந்தரிங்குக்
காடுகளில் திரிந்துழன்று
காற்றடக்குந் தவமென்னே. ௮

அருக்கனழல் கடலெரிப்ப
ஆவியெழக் காராகிப்
பெருக்குமழை மலைபொழியப்
பேரருவிக் கணம்பரந்து
செருக்கலைகள் வீசாறாய்
சென்றுகட லணைகாட்சி
இருக்கைநினை வூட்டலன்றோ
இருக்கருணைப் பெரும்பேறே. ௯

இயற்கையெலாம் உன்நினைவே
ஊட்டஉள தென்றுணரும்
பயிற்சிபெறும் வாய்ப்பெல்லாம்
பரம்பொருளே அருளியுள்ளாய்
முயற்சியிலார் கண்மூடி
மூர்க்கமெலாம் வளர்த்துவிட்டார்
செயற்கைவழிச் சென்றுழன்றால்
சிந்தனையின் ஊற்றெழுமோ. ௧௦

39. தியானம்

எங்குமுளாய் என்றுன்னை இயம்பிவிடல் எளிதே
எழுதிவிடல் பாடிவிடல் எடுத்துரைத்தல் எளிதே
எங்குமுள உன்னையுணரும் வழிஎதுவோ என்றே
இரவுபகல் எண்ணிஎண்ணி இவ்வுலகில் வாழ்ந்தால்
எங்குமுள உனதுடலம் இயற்கையெனும் உண்மை
இயல்பிலுறும் உறுதிபெறும் என்றுமனந் தெளிந்தேன்
எங்குமுள இறையவனே எப்படியோ தெளிவை
ஏழைமகற் கருள்புரிந்தாய் இரக்கநிதி நீயே. க

'என்னுளமே கோயி'லென எங்கெங்கும் பேச்சே
எத்தனையோ மறைமொழிகள் எடுத்தடுக்க லாச்சே
மின்னொளிருங் கருவிகொடு மெய்யறுத்துப் பார்ப்போர்
மேதைநிணம் தசைகுருதி மிகுந்துவர லன்றி
மன்னுமிறை கோயிலொன்றும் மருவவில்லை என்றார்
மனக்கோயில் எதுவென்றே மயக்குற்றுக் கிடந்தேன்
என்னுளத்தே தியானமெனும் எண்ணமுற்ற தென்னே
ஏழைபடும் பாடுணர்ந்த இறைவஉன் றன் அருளோ.

பலயோகம் பலவாறு பலருணர்த்தக் கேட்டேன்
பற்றிவிட்டேன் சிலவற்றைப் பற்றாமல் விட்டேன்
சிலயோகம் உளங்கவரும் சிறப்புடைமை கண்டேன்
சிந்தைஅவை கொள்ளவில்லை திருவருளின் செயலோ
மலயோகத் துறைகளிலே மயங்கிவிழா வண்ணம்
மாதேவா எனைக்காக்க மனங்கொண்டாய் போலும்
நலயோகம் தியானமெனும் ஞானவுணர் வென்னை
நண்ணியதென் உன்னருளே நாதாந்த அரசே. ௨

உ. உளக்கோயில் பெரிதும் பேசப்படுகிறது. மருத்துவர் உறுப்புக்களைச் சத்திரஞ்செய்து பார்க்கிறார். அவர் 'உள்ளத்தில் ஒரு கோயிலுமில்லையே' என்கிறார். மனக்கோயில் எது? அது தியானத்தால் அமையும் என்றபடி.

‘எங்குமுளன் என்னிலுளன் இறை’என்னும் மொழியை
இயம்புவதால் ஒருபயனும் என்றும்விளை யாதே
‘எங்குமுளன் என்னிலுளன் இறை’என்னும் உண்மை
இலங்கிவிடின் மலம்அலையா எப்பழியும் அணுகா
தங்குபழ வினைகளெலாம் தலைவிரித்தே ஆடிச்
சார்பின்றி நீறாகும் சாந்தமுறும் என்று
புங்கவனே என்னுளத்தில் புகுந்ததொரு விளக்கம்[ளே.
பொங்கருளே எனக்கொண்டேன் புனிதமெனும் பொரு

ஓவியத்தி லுன்னைநினைந் தொன்றி அதில் நின்றால்
உன்றனொளி உளத்திறங்கும் உருவமறை வாகும்
பாவியலி லுன்னையுன்னிப் பரிந்ததிலே ஒன்றின்
பருவரிகள் கரந்துசெலும் பண்புளத்திற் பதியும்
பூவியலி லுன்னைஎண்ணிப் பொருந்தியதில் ஒன்றின்
பொன்னிதழ்கள் பொன்றிமுதல் புகுமுளத்தில் உனது
மாவியலை நண்ணமன மறியலைகள் ஓய
மாண்குறிக்கோள் தேவையென மனங்கொண்டேன் தேவே.

சொற்கடந்த தியானமிங்குத் தொல்லைமனந் தொலைக்
தூயமனம் மலர்விக்கும் துணைபுரியத் தூண்டும்[கும்
கற்களிலா வழிநடத்தும் கருணைஎளி தாக்கும்
கரவுபகை எரிகாமம் களவுகொலை மாய்க்கும்
எற்புடலில் உளநோயை இரிந்தோடச் செய்யும்
இனியஅமிழ் தூட்டிநரை இழிவொழிக்கும் இந்தப்
பொற்புடைமை யானுணர்ந்து புவியிடையே வாழ்ந்து
புகலஅருள் மழைசுரந்தாய் பொன்றாத முகிலே. ௬

அன்பார்ந்த தியானஉயிர் அமருமுடல் தொண்டாம்
அருள்வழியே அதுநிகழின் அமையாத தென்ன
துன்மார்க்கப் புறமனத்தைத் தொலைத்தடக்கி நன்மை
சூழுமனம் உண்டுபணுந் தொன்மைமலி தொண்டு,

---

௭. தியானம் உயிர் போன்றது; தொண்டு உடல் போன்றது.

பன்மார்க்க உணர்வெழுப்பும் பகைமார்க்கம் மாய்த்துப
பத்திவளர் பொதுமார்க்கம் படைக்கவல்ல தொண்டு,
கன்மார்க்கம் பெருகிவருங் காலமிது தியானம்
காக்கநறுந் தொண்டாற்றக் கருணைபுரி அரசே. எ

தொண்டென்று தொண்டுசெயின் துகளறுக்குந் தியானம்
தொடர்ந்துவரும் முனைப்பழியும் தொலைமனம் மாறும்
சண்டையெலாம் மண்டியிடும் சாத்துவிகம் ஓங்கும்
சன்மார்க்கம் கனிவிளங்கும் சாத்திரங்கள் சாற்றும்
அண்டபிண்ட அற்புதங்கள் அடுக்கடுக்காய்த் தோன்றும்
அனைத்துயிரும் ஒன்றென்னும் அன்புவழி திறக்கும்
தொண்டருளம் வீற்றிருந்து தொல்லுலகை நடத்தும்
'தொண்ட!எங்குந் தொண்டுநெறி சூழஅருள் புரியே.

உடற்றொண்டும் கலைத்தொண்டும் ஓங்குதொழிற் றொண்டும்
உற்றமனத் தொண்டுடனே உதித்தகுடித் தொண்டும்
இடத்தொண்டும்நாட்டுரிமைத் தொண்டுஞ்சகத் தொண்டும்
இயன்றவரை இயங்கிவரின் இகல்பகைகள் ஒதுங்கும்
கடற்புவியில் தியானஅகக் கண்திறக்கும் நன்றே
கருணையிலா அமைப்பெல்லாங் காலொடிந்து வீழும்
திடத்தொண்டும் தியானமுமே சிறக்கஅருளரசே
தெய்வஒளிப் புதுஉலகம் திரண்டுதிரண் டெழுமே.

மண்ணினைந்தேன் நீர்நினைந்தேன் வனனிவளி நினைந்தேன்
வான்வெளியும் மதிகதிரும் வழிவழியே நினைந்தேன்
உண்ணினைக்குந் தியானவகை உணர்வுகொண்டேன்
உற்றதுணை செய்வாயோ ஒதுங்கிவிடு வாயோ [ஐயா
எண்ணமறி ஆற்றலுண்டோ ஏழைமதி யுடையேன்
எப்படியோ உன்கருணை எவ்வழியில் செலுமோ
அண்ணலெனக் கொருவரமே அளித்துவிடின் உய்வேன்
அகநதொண்டில் ஆர்வெண்டும் அருள்புரிவாய் அதுவே.

க. இடத்தொண்டு - தாம் வாழும் ஊர்த்தொண்டு.

'எங்குமுளன் என்னிலுளன் இறை' எனனும் மொழியை
இயம்புவதால் ஒருபயனும் என்றும்விளை யாதே
'எங்குமுளன் என்னிலுளன் இறை' என்னும் உண்மை
இலங்கிவிடின் மனம்அலையா எப்பழியும் அணுகா
தங்குபழ வினைகளெலாம் தலைவிரித்தே ஆடிச்
சார்பின்றி நீறுகும் சாந்தமுறும் என்று
புங்கவனே என்னுளத்தில் புகுந்ததொரு விளக்கம்[ளே.
பொஙகருளே எனக்கொண்டேன் புனிதமெனும பொரு

ஓவியத்தி லுன்னைநினைந் தொன்றிஅதில் நின்றால்
உன்றனொளி உளத்திறங்கும் உருவமறை வாகும்
பாவியலி லுன்னையுன்னிப் பரிந்ததிலே ஒன்றின்
பருவரிகள் கரந்துசெலும் பண்புளத்திற் பதியும்
பூவியலி லுன்னை எண்ணிப் பொருந்தியதில் ஒன்றின்
பொன்னிதழ்கள பொனறிமுதல புகுமுளததில உனது
மாவியலை நண்ணமன மறியலைகள் ஓய
மாணகுறிக்கோள தேவையெனமன நகொணடேன் தேவே.

சொற்கடந்த தியானமிங்குத் தொல்லைமனந் தொலைக்
தூயமனம் மலர்விக்கும் துணைபுரியத் தூண்டும்[கும்
கற்களிலா வழிநடத்தும் கருணைஎளி தாக்கும்
கரவுபகை எரிகாமம் களவுகொலை மாய்க்கும்
எற்புடலில் உளநோயை இரிந்தோடச் செய்யும்
இனியஅமிழ் தூட்டிநரை இழிவொழிக்கும் இந்தப்
பொற்புடைமை யானுணர்ந்து புவியிடையே வாழ்ந்து
புகலஅருள் மழைசுரந்தாய் பொன்றாத முகிலே. சு

அன்பார்ந்த தியானஉயிர் அமருமுடல் தொண்டாம்
அருள்வழியே அதுநிகழின் அமையாத தென்ன
துன்மார்க்கப் புறமனத்தைத் தொலைத்தடக்கி நன்மை
சூழுமனம் உண்டுபணுந் தொன்மைமலி தொண்டு,

எ. தியானம உயிர் போன்றது ; தொண்டு உடல் போன்றது.

பன்மார்க்க உணர்வெழுப்பும் பகைமார்க்கம் மாய்த்துப
பத்திவளர் பொதுமார்க்கம் படைக்கவல்ல தொண்டு,
கன்மார்க்கம் பெருகிவருங் காலமிது தியானம்
காக்கநறுந் தொண்டாற்றக் கருணைபுரி அரசே. ௭

தொண்டென்று தொண்டுசெயின் துகளறுக்குந் தியானம்
தொடர்ந்துவரும் முனைப்பழியும் தொல்லைமனம் மாறும்
சண்டையெலாம் மண்டியிடும் சாத்துவிகம் ஓங்கும்
சன்மார்க்கம் கனிவிளங்கும் சாத்திரங்கள் சாற்றும்
அண்டபிண்ட அற்புதங்கள் அடுக்கடுக்காய்த் தோன்றும்
அனைத்துயிரும் ஒன்றென்னும் அன்புவழித் திறக்கும்
தொண்டருளம் வீற்றிருந்து தொல்லுலகை நடத்தும்
'தொண்ட! எங்குந் தொண்டுநெறி சூழஅருள் புரியே.

உடற்றொண்டும் கலைத்தொண்டும் ஓங்குதொழிற் றொண்டும்
உற்றமனத் தொண்டுடனே உதித்தகுடித் தொண்டும்
இடத்தொண்டும் நாட்டுரிமைத் தொண்டுஞ் சகத்தொண்டும்
இயன்றவரை இயங்கிவரின் இகல்பகைகள் ஒதுங்கும்
கடற்புவியில் தியான அகக் கண்திறக்கும் நன்றே
கருணையிலா அமைப்பெல்லாங் காலொடிந்து வீழும்
திடத்தொண்டும் தியானமுமே சிறக்கஅரு ளரசே
தெய்வஒளிப் புதுஉலகம் திரண்டுதிரண் டெழுமே.

மண்ணினைந்தேன் நீர்நினைந்தேன் வன்னிவளி நினைந்தேன்
வான்வெளியும் மதிகதிரும் வழிவழியே நினைந்தேன்
உண்ணினைக்குந் தியானவகை உணர்வுகொண்டேன்
உற்றதுணை செய்வாயோ ஒதுங்கிவிடு வாயோ [ஐயா
எண்ணமறி ஆற்றலுண்டோ ஏழைமதி யுடையேன்
எப்படியோ உன்கருணை எவ்வழியில் செலுமோ
அண்ணலெனக் கொருவரமே அளித்துவிடின் உய்வேன்
அகத்தொண்டில் ஆரவேண்டும் அருள்புரிவாய் அதுவே.

---

௧. இடத்தொண்டு - தாம் வாழும் ஊர்த்தொண்டு.

40. கருணைத் திறம்

உன்னருளால் இவ்வுலகில்
ஒவ்வொன்றும் உற்றுவர
என்செயலால் நிகழ்வதென
எண்ணிவந்தேன் இறையோனே
உன்னருளும் என்செயலும்
ஒளிந்தேபோர் செய்தனவோ
உன்னருளே வாகையணி
உண்மைநிலை உணர்ந்தேனே. க

ஒருவரிடம் வன்கண்ணும்
ஒருவரிடம் மென்கண்ணும்
மருவவைத்தல் இயல்பென்று
மாநிலத்தார் நினைப்பதுபொய்
கருணையினை எல்லார்க்குங்
காலுவதே உனதியல்பு
பரிதியொளி பரப்புவதில்
பால்கொளுமோ இறையோனே. உ

அருளொளியில் மூழ்குவதை
அறியாமல் அலையுமனம்
அருளின்மேலே மயங்குவது
மனிதரது குறைபாடே
தெருளிலிவர் உன்னடியைச்
சிந்தையிலே இருத்திவரின்
அருளொளியில் மூழ்குவதை
அறிகுவர்நன் கிறையோனே. ௩

க. வாகை - வெற்றிமாலை.

உ. சூரியன் தன் ஒளி பரப்புவதில் பால் கொள்ளல் (பட்ச பாதம்) உண்டோ ?

நற்செயலுந் தீச்செயலும்
நண்ணுமிடம் உயிருளமே
எச்செயலும் இல்லாத
இறையோனே உன்மீது
பச்சைமுதுப் பழிசுமத்திப்
பார்ப்பவருங் கரையேற
இச்சைகொளின் வழிகாட்டும்
இரக்கஇயல் நினதன்றோ. ௪

உன்னியலை உணராமல்
உளறிவருங் கயவர்களும்
கன்னெஞ்சங் கசிந்துருகிக்
கலங்குங்கால் கைப்பிடித்து
நன்னெறியிற் செலுத்துமருள்
நாயகனே இகலில்லா
உன்னருளை நினைப்பதுவே
உறுதியென வந்தேனே. ௫

தீயவெலாம் உலகிடைஏன்
செறிவித்தாய் என்றென்றே
ஆயமனஞ் செலுத்திவந்தேன்
அநுபவத்தில் அவைகளுமே
நேயநெறி விரைவதற்கு
நேர்படுத்தும விதங்கண்டேன்
தூயபரம் பொருளேநீ
துணைபுரியும் வகைஎன்னே. ௬

வெம்மைநெறி நடப்பவர்க்கு
விருந்துநிழ லாவதுபோல்
செம்மைஅறம் விருந்தாகும்
தீமையிலே உழல்வோர்க்கும்
அம்மையினுந் தயவுடையாய்
அறவழியும் மறவழியும்
செம்மலுன தருளியங்குஞ்
சீரியலின் சிறப்பென்னே. ௭

தீயவரின் கூட்டரவும்
தீஇயக்கக் கூட்டரவும்
மேயஎழுந் தூறுமுங்கால்
விரையுமனம் உன்னடியில்
தாயினுநல் லருளுடைய
தற்பரமே இவ்வுலகில்
தீயனவும் உளவாகச்
செய்தனை நீ எனலாமே. ௮

சாதிமதச் சண்டைகளும்
தலைவழக்குச் சண்டைகளும்
நீதிகொலுஞ் சண்டைகளும்
நிலம்பிடிகருஞ் சண்டைகளும்
மேதினியில் சன்மார்க்கம்
மேவஎனை உந்தியதை
ஆதிபர நீயறிவாய்
யானறிவேன் அருளரசே. ௯

மண்ணிடத்துங் கடலிடத்தும்
வானிடத்துங் குண்டெறிதல்,
அண்ணலுனை மறந்தஉயிர்க்
கருளூட்டுங் கருணைமழை
நண்ணுகவே சன்மார்க்கம்
நண்ணுகஎன் றெச்சரிக்கை
பண்ணுவதுன் அருட்டிறத்தின்
பண்புணர்த்த வல்லேனே. ௧௦

---

௧௦. குண்டெறிதல்......கருணை மழை ;......பண்ணுவது. உன் அருட்டிறத்தின்......

41. அருளாட்சி

அகிலாண்ட கோடியெலாம் இயங்கஅரு ளரசே.
அறவோர்க ளன்றளித்த அரசியலைப் பின்னாள்
இகலாண்ட மனமுடையார் ஈரங்குலைத் தார்கள்
எரிபகையே கொலைபெருகி இன்பமழித் தனவே
செகமாண்டு மறைந்துவிடத் திருவுளச்சம் மதமோ
சிற்றுயிர்கள் கட்டவிழச் சிந்தைசெய லெங்கே
மிகவேண்டி மெய்யடியார் விதிர்விதிர்த்தல் கண்டு
மேதினியி லருளாட்சி விழிக்கவிழி நோக்கே. க

குறுமதியர் அறம்மறந்து கோனாட்சி என்றும்
குடிஆட்சி என்றுங்குடிக் கோனாட்சி என்றும்
சிறுமைமிக அரசியலைச் செறியவைத்தா ரிங்கே
சிதடரினம் சழக்கரினம் சீறிவிழுங் காட்சி
வறுமையுறப் பசிபிடுங்க வந்தபிணி தின்ன
மன்னுயிர்கள் வதைந்துறங்கி மடிகின்ற காட்சி
வெறுமையெனுஞ் சூனியமோ மெய்யருளை யுடையாய்
வியனுலகில் அருளாட்சி விளங்கவிழி நோக்கே. உ

பொல்லாத ஆட்சிகளால் பொதுமைஅறம் நீங்கிப்
பொருளொருபால குவிந்தொருபால் பொன்றுதலை அறி
மல்லாட வழக்கெடுக்கும் மன்றுகளில் நீதி [வாய்
மயக்கடைந்து நெறிபிறழ்ந்து மாய்வதனை அறிவாய்
கல்லாத மாந்தரினங் கற்றவரை ஒதுக்கிக்
கலையழித்தே ஆட்சிபுரி கொலைவினையை அறிவாய்
எல்லாரும் இன்புறவே எங்குமுள இறையே
இனியஅரு ளாட்சிஇன்றே எழக்கருணை புரியே. ங

அருளற்ற ஆட்சிகளால் அரக்கரினம் பெருகி
அகிலமமர்க் களமாக்கி அன்பழித்தல் அறமோ
தெருளற்ற அவர்படைகள் திரண்டெழுந்து பாய்ந்து
சீவவதை குண்டுகளால் செய்துவரல் அழகோ

மருளற்ற ஓவியமும் காவியமும் மற்ற
மாண்கலையும் நடுக்குற்று வதையுறுதல் முறையோ
இருளற்ற பேரொளியே எவ்வுயிர்க்கும் பொதுவே
இறையவனே அருளாட்சி இங்கரும்பச் செய்யே. ௪

ஆண்டவனே வழியடியார் அருளியவை அருளே
அருகபுத்தர் உரைத்தஅறம் அன்பீனும் அருளே
மாண்சிலுவை கிறிஸ்துவிடம் வழிசெந்நீர் அருளே
வள்ளுவனார் தமிழருவி வாய்மைமொழி அருளே
காண்டகுநந் தாயுமானார் கருத்தெல்லாம் அருளே
கருணைமன இராமலிங்கர் கண்ணீரும் அருளே
தீண்டரிய சோதிஅருட் சோதிஉயிர்ச் சோதி
தீமைஅண்டா அருளாட்சி திகழஉளங் கொள்ளே.

அலைநெஞ்சை மென்மேலும் அலைக்குமர சியலால்
அவனிபடும் பாடுகளை ஆண்டவஎன் சொல்வேன்
கலைநெஞ்சம் காணாத கழகமலி வென்னே
காதலின்பம் நுகராத காமவெறி என்னே
தொலைநஞ்சு வறுமையுலை வறுமையெழ லென்னே
தொகைதொகையாய மருததுவமும மனறுஞ்சூழ்வெனனே
கொலையஞ்சுங் கொலையென்னே குண்டுமழை என்னே
குணமலையே அருளாட்சி குறித்தருளா யின்னே. ௬

மருளார்க்கும் ஆட்சியெலாம் மறைந்தொடுங்கி உலகில்
மன்னுயிர்கள் கவலையின்றி மனநிறைவு கொள்ள
அருளாட்சி விதைகாதல் அன்பில்படி வாகி
அகக்கருவில் அரும்பிமுளைத் தறக்குடியில் வளர்ந்து
தெருளாராககும ஊர்நாட்டில செழிநதோஙகித தழைத்துச்
சீருலகில் மரமாகிச் செழுங்கனிகள் உதவ
இருளாட்சி இல்லாத இன்பஒளி விளக்கே [புரியே.
இயற்கையிலே கோயில்கொண்ட இறைவஅருள்

---

௫. செந்நீர் - இரத்தம்.

௬. வறுமை உலை வறுமை - வறுமையும் அஞ்சுங் கொடிய வறுமை.

ஐந்துவிதப் பூதஇயல் ஆழ்ந்தாழ்ந்தே ஆய்வர்
 ஆழியடி மணலுயிரை ஆராயச் செல்வர்
வந்தருகும் இமயமுடி காணவிரைந் தெழுவர்
 வானவெளி மண்டிலங்கள் வகையறிய முயல்வர்
நந்துபனி வடதுருவம் நண்ணமலங் கொள்வர்
 நானிலமும் தமைவணங்கும் நாட்டமுடன் உழல்வர்
சிந்தைநெறி அருளாட்சி தேடுவரோ மாந்தர்
 சிற்பரமே உன்னருளால் சேரஉளம் பற்றே. அ

நாடுகளைப் பற்றுவதில் நாட்டங்கொள் அரசு
 நாளுநாள் சட்டத்தால் நடுக்குறச்செய் அரசு
காடுகளை அழித்துவருங் கருணையில்லா அரசு
 கட்டிடத்தில் நூல்காட்டிக் கற்பழிக்கும் அரசு
பாடுகளைப் பெருக்குவித்துப் பலஉயிர்கொல் அரசு
 பலவிதமாய்க் கொலைக்கருவி பரப்புகின்ற அரசு
கேடுபுரி இன்னவைகள் செட்டழிய இறையே
 கேண்மைமிகு அருளாட்சி கிட்டஅருள் விரைந்தே.

அனைத்துயிரும் ஒன்றென்னும் ஆட்சியருளாட்சி
 ஆருயிர்கள் பசியறியா ஆட்சியருளாட்சி
வளைபாடுடைய பெண்ணுள்ளம் மகிழ்வதருளாட்சி
 வாழ்க்கைவழிப் பரநலத்தை வளர்ப்பதருளாட்சி
தனக்குரிய மொழியிடத்தே காப்பதருளாட்சி
 தனைப்போலப்பிறரைஎண்ணுந் தன்மையருளாட்சி
உனைத்தினமும் நிலையுணர்வை யூட்டலருளாட்சி
 ஒளியாட்சி அருளாட்சி ஓங்கஅருள் அரசே. க0

அ. வந்து - காற்று. நந்து - கொல்லும்.

கூ. கட்டிடத்தில் நூல் காட்டி - பள்ளி யென்னும் பெயரால் வெறுங் கட்டிடத்தில் நூல் என்னும் பெயரால் ஏடுகளிலுள்ள எழுத்துக்களைச் சொல்லி என்றபடி. கற்பு - கல்வி; கலை; ஒழுக்கமுமாம்.

க0. இல்வாழ்க்கை வழி. ஆங்காங்குத் தோன்றியுள்ள இயற்கை மொழிகள் அழியாதவாறு அவற்றைக் காப்பது.

42. ஆனந்தம்

ஆனந்த மயமான ஆனந்த அரசே
ஆனந்தம் உள்பொருளோ இல்பொருளோ என்றும்
ஆனந்தம் உள்ள இடம அறிந்தவர்யார் என்றும்
ஆனந்தம் மண்ணுலகோ விண்ணுலகோ என்றும்
ஆனந்தம் ஒருமையிலோ பன்மையிலோ என்றும்
ஆனந்தம் தனிமையிலோ கூட்டினிலோ என்றும்
ஆனந்தம் புறத்தினிலோ அகத்தினிலோ என்றும்
ஆனந்த ஆய்வாலே ஆனந்தம் வருமோ. க

ஆனந்த உருவான ஆனந்த அறிவே
ஆனந்தம் யாக்கையிலே எவ்வுறுப்பில் என்றும்
ஆனந்தம் பொறிகளிலோ புலன்களிலோ என்றும்
ஆனந்தம் நெஞ்சினிலோ அறிவினிலோ என்றும்
ஆனந்தம் உன்னிடமோ என்னிடமோ என்றும்
ஆனந்த இடங்காட்டும் வழியெதுவோ என்றும்
ஆனந்தம் எளிமையிலே அகப்படுமோ என்றும்
ஆனந்தம் ஆராய்ச்சி செய்தாலும் வருமோ. உ

ஆனந்த வாரிதியே ஆனந்த மழையே
ஆனந்த அருவிசொரி ஆனந்த மலையே
ஆனந்தம் விரும்பாத ஆருயிர்களுண்டோ
ஆனந்தம் விரும்பினதும் அருகணைய வருமோ
ஆனந்தம் உண்பதுவோ தின்பதுவோ அப்பா
ஆனந்தம் உழைப்பின்றி வலிந்தடையும் ஒன்றோ
ஆனந்த உளவுசொலும் ஆசிரியர் உளரோ
ஆனந்தக் கலையுணர்த்தும் அறப்பள்ளி எதுவோ. ௩

ஆனந்தப் பசுமைபொழி ஆனந்தப் பொழிலே
ஆனந்த ஆராய்ச்சி அல்லலையே செய்யும்
ஆனந்தம் ஆராய்ச்சி எல்லைகடந் தோங்கும்
ஆனந்தம் அகண்டம்வல் லாராய்ச்சி கண்டம்

ஆனந்தம் கண்டத்துள் அடங்கும்இயல் பினிதோ
ஆனந்தம் இல்லாத இடமில்லை என்றே
ஆனந்த அமுதுண்ட ஆண்டகையர் சொற்றார்
ஆனந்தம் எங்குமெனில் ஆராய்ச்சி ஏனோ. ௪

ஆனந்தம் வேறென்னும் அறியாமை நீங்கின்
ஆனந்தம் நீயென்னும் மெய்யறிவு தேங்கும்
ஆனந்தம் நீஎன்னில் ஆனந்தம் எல்லாம்
ஆனந்தம் எங்கெங்கும் ஆனந்தம் அப்பா
ஆனந்தம் மறைப்பதெது ஆணவமே அது'தான்'
ஆனந்தம் 'தான் அந்தம்' ஆசிரியர் மொழியே,
ஆனந்தம் பொங்கிஎழும் 'தான்'அந்தம் எய்தின்
ஆனந்த அடைவினுக்குத் 'தான்'அறுக்க அருளே. ௫

ஆனந்த வாழ்வினுக்குத் தானந்த மாக
ஆனந்த நின்படைப்பாம் அழகியற்கை துறக்க
ஆனந்தப் பெயராலே அறைந்தமொழி எல்லாம்
ஆனந்த வழிகாட்டா அடைவிக்கும் அதனை
ஆனந்தப் படைப்பினிலோ ஆனந்த மில்லை
ஆனந்தப் படைப்பிலொன்றை அகங்கொண்டே ஒன்றின்
ஆனந்த ஊற்றெழும்பும் ஆனந்தம் பொங்கும்
ஆனந்த அமுதூட்டும் அற்புதமே ஐயா. ௬

ஆனந்த இறையவனே ஆனந்தம் அடைய
ஆனந்த இல்வாழ்க்கை அதற்குரிய கால்கோள்
ஆனந்த முதற்பெண்ணை அலகையென நீத்தால்
ஆனந்த ஊற்றழியும் அருந்துயரம் பெருகும்

---

௫. 'ஆனந்தம் ஆனந்தம் என்பர் அறிவிலர், ஆனந்த மாநடம் ஆரும் அறிகிலர், ஆனந்த மாநடம் ஆரும் அறிந்தபின், தானந்தம் அற்றிடம் ஆனந்த மாமே' —திருமூலர்.

௬. அதனை (ஆனந்த வழியை) அடைவிக்கும்.

ஆனந்தப் பொங்கலுடன் அன்னை எமை அளித்தாள்
ஆனந்தச் சோதரியார் அன்புளத்தால் வளர்த்தார்
ஆனந்தம் அருள்மனைவி அழகமிழ்தம் தந்தாள்
ஆனந்தம் வளர்த்துவரும் அன்போபேய் அரசே. எ

ஆனந்தம் பெறவேண்டி அங்குமிங்கும் ஓடல்
ஆனந்தம் அச்சமயம் இச்சமயம் என்றே
ஆனந்த நோக்குடனே அலைந்துதிரிந் துழலல்
ஆனந்தம் என்றுபுறக் கோலங்கள் மாற்றல்
ஆனந்தங் கிட்டுமென மலயோகஞ் செய்தல்
ஆனந்த யோகரென்றே அவதிகளை நாடல்
ஆனந்த ஆண்டவனே இவையெல்லாம் பாழே
ஆனந்த உயிர்ப்பணிகள் ஆற்றஅருள் செய்யே. அ

ஆனந்த நீர்நிறைந்த அகலேரி கரையில்
ஆனந்தம் தழைதழைக்க ஆகாயம் நோக்கி
ஆனந்தக் கரநீட்டி அன்புடனே அழைக்கும்
ஆனந்தங் கனிமரத்தின் அடியமர்ந்து பார்த்தால்
ஆனந்த நடைநடந்தே அங்குவரும் புட்கள்
ஆனந்தக் குரலெடுத்தே ஐயஉனைப் பாடும்
ஆனந்தம்! ஆனந்தம்! ஆனந்த இறையே
ஆனந்தம்! ஆனந்தம்! ஆனந்தப் பேறே. கூ

ஆனந்தக் கன்றெல்லாம் அங்குமிங்குந் துள்ளி
ஆனந்த மணியோசை ஆக்களுடன் செல்லும்
ஆனந்தம் ஆனந்தம் ஆனந்தக் காட்சி
ஆனந்தக் கோவலர்கள் அடியெடுத்து வைத்தே
ஆனந்தக் குழலூதி நடந்துசெலுங் காட்சி
ஆனந்தம் ஆனந்தம் ஆனந்த இறையே
ஆனந்த இயற்கையிலே ஆனந்தம் நுகர
ஆனந்த அருளாட்சி அகிலமெலாம் அருளே. க0

எ. அழகு அமிழ்தம் - குழந்தை.

43· வேண்டுதல்

மெய்ப்பொருளே உன்னடியில் மேவுமனம் வேண்டும்
மெய்யோம்பி நிறைபேணல் மீக்கூரல் வேண்டும்
எப்பொருளும் உன்னுடைமை எனும்எண்ணம் வேண்டும்
எப்பொழுதும் இறைகையிலே இசையுமுளம் வேண்டும்
தப்புவிளை வினைபுரியாத் தவம்பெருகல் வேண்டும்
தவறிழைத்தால் கசிந்துருகுந் தன்மைமிகல் வேண்
இப்புவியில் இகல்பகைகள் இயங்காமை வேண்டும் [டும்
எவ்வுயிரும் பொதுவெனக்கொள் இயல்வேண்டும் அருளே.

சோதி! அடி மறவாது தொண்டுசெயல் வேண்டும்
சுதந்திரமே எங்கெங்கும் சூழ்ந்தெழுதல் வேண்டும்
நீதியழி அடிமைமுறை நிகழாமை வேண்டும்
நிறைபிறழும் அரசெல்லாம் நிலவாமை வேண்டும்
சாதிவெறி பிறப்புயர்வு சாய்ந்திடலே வேண்டும்
சண்டைபுரி வெறிமதங்கள் தளர்ந்தொழிதல் வேண்
பேதமிலாச் சமரசமே பெருகிவரல் வேண்டும் [டும்
பிணியறுக்குஞ் சன்மார்க்கப் பிடிவேண்டும் அருளே.

அன்புருவே அடிவணங்கி அருள்பெறுதல் வேண்டும்
அணங்குலக அடிமையெங்கும் அற்றழிதல் வேண்டும்
இன்பருளுங் காதல்மணம் ஏற்றமுறல் வேண்டும்
இன்னாத மணமெல்லாம் இரிந்தோடல் வேண்டும்
பன்மனைவி ஒருவன்கொளும் பழியொழிதல் வேண்டும்
பரிந்தொருவன் ஒருத்தியுடன் படிந்தொழுகல் வேண்
அன்னையரை மாயையெனும் அகமடிதல் வேண்டும் [டும்
ஆணினிடங் கற்பொழுக்க அடிவேண்டும் அருளே.

பெரியவனே அடிமறவாப் பேறுபெறல் வேண்டும்
பெண்மையொளிர் பெருமையெங்கும் பேசிவரல் வேண்டும்
அரிவையரில் தாய்மைதவழ் அன்புணர்தல் வேண்டும்
அவ்வையர்பால் இறைமையொளி அசைவறிதல் வேண்டும்

க. உடலை ஓம்பி ஒழுக்கத்தைக் காப்பது அதிகப்படுதல் வேண்டும்.

கரியகுழல் மாதராட்சி காசினிக்கு வேண்டும்
    கன்னியர்தம் மனமடைந்துன் கருணைபெறல் வேண்டும்
தெரிவையரை இகழ்வோரைச் சேராமை வேண்டும்
    சிறுமையாளர் மனந்திரும்பச் செய்யவேண்டும் அருளே.

ஆண்டவனே உனைமறவா ஆண்டகைமை வேண்டும்
    அலையும்புற மனமடங்கி நடுவரும்பல் வேண்டும்
மாண்டநடு கடந்தடியின் மணமலரல் வேண்டும்
    மனந்திரும்பி அழுகின்றேன் மன்னித்தல் வேண்டும்
மூண்டபழி பாவமெலாம் முனையாமை வேண்டும்
    மூள்பாவச் செயல்நிகழ்த்தா மொய்ம்புபெறல் வேண்டும்
ஈணடெந்தம் என்னை நின்னிருந்துணையே வேண்டும்
    எழுமுயல் 'நான்' பலி அடிக்கீழ் இடல்வேண்டும் அருளே.

இறையவனே எஞ்ஞான்றும் எண்ணுமனம் வேண்டும்
    எவ்வுயிரும் நீஎன்னும் இனிமைபெறல் வேண்டும்
மறையருளும் உயிர்தொண்டு மடியும்வரை வேண்டும்
    மறுபடியும் தொடர்ந்ததனை வந்துசெயல் வேண்டும்
கறைமலியும் பொய்யுடலம் கடந்தேறல் வேண்டும்
    கருணைமனம் கண்ணோட்டம் கலந்தஉடல் வேண்டும்
நிறையின்ப இடமுண்மை நினையாமை வேண்டும்
    நித்தியமாய்த் தொண்டுபுரி நிலைவேண்டும் அருளே.

உறவேஉன் அருள்மறவா உறுதிநிலை வேண்டும்
    உலகுயிருன் கோயிலென உணர்கழகம் வேண்டும்
சிறியகளி கதைஆட்டம் சிறவாமை வேண்டும்
    செவிவரைநில் களிகலைகள் செறியாமை வேண்டும்
மறிமனத்தின் அலையடக்கும் மாண்கதைகள் வேண்டும்
    மனங்குவிந்து மதிபெருக்கும் உயிர்க்கலைகள் வேண்டும்
பொறியரவுப் புதினவிடம் புகையாமை வேண்டும்
    புதியஅறிவியல்அறத்திற் புகவேண்டும் அருளே. எ

எ. புதினம் - பத்திரிகை. அறிவியல் - சைன்ஸ்.

அழகநின தருங்கலைதோய் ஆனந்தம் வேண்டும்
அன்பியற்கைப் பள்ளிபயின் றறிவுபெறல் வேண்டும்
எழுகதிரில் மூழ்கிஉயிர்ப் பிறங்குமுடல் வேண்டும்
எழிலொழுகும் பொழிலணிந்த இருக்கையிடம வேண்டும்
குழலிபொழி மழலைமொழி கொள்செவிகள் வேண்டும்
கோடுமலை இவாந்துபொறைக் குணமபெருக்கல வேண்டும்
பழுவம்அவிர் பசுமைபடிந் திளமையுறல் வேண்டும்
பரவைஅலை பாட்டிலெழும் பயன்வேண்டும்அருளே.

அறவாஉன் வழியுலகம் அமைவுபெறல் வேண்டும்
அதற்குரிய தொழிலெல்லாம் அளவுபடல்வேண்டும்
வெறுமேடு படிப்பவர்தந் தொகைசுருங்கல் வேண்டும்
விரும்புதொழிற கல்வியெங்கும விரிவடைதல் வேண்டும
முறையான தொழிற்கல்வி முதன்மையுறல் வேண்டும்
மோனமவளர் ராட்டைசுறறல முதிாந்தோங்கல வேண்டும்
உறவாதல் கடிதொழில்கள் ஒடுங்கிடுதல் வேண்டும்
ஓவியஞ்செய் தொழில்வளர்ச்சி உறவேணடும் அருளே. ௯

ஒருவஉன தருளாட்சி உலகோங்கல் வேண்டும்
ஒறுக்குமரு ளாட்சியெங்கும் ஒடுங்கிடுதல் வேண்டும்
இருவரங்கு மாடியிலே உலவாமை வேண்டும்
இருவரிங்குக் குடிசையிலே உலராமை வேண்டும்
இருவரங்குத் தின்றுகொழுத் துருளாமை வேண்டும்
இருவரிங்குப் பட்டினியால் வாடாமை வேண்டும்
இருவரங்குப் பட்டாடை அணியாமை வேண்டும்
இருவரிங்கு நடுங்காமை உறவேண்டும் அருளே. ௧௦

அ. உயிர்ப்பு - பிராணசக்தி. பழுவம் - காடு ; பொழில்.

௯. உறவு ஆதல் - அன்பு ஆதலை ; விளைதலை.

44. போற்றி

உலகெலாங் கடந்து நிற்கும்
உலப்பிலா அறிவே போற்றி
உலகெலாங் கலந்து வைகும்
ஒப்பிலா இறையே போற்றி
உலகெலாம் ஒழுங்கில் செல்ல
ஒளிபொழி பிழம்பே போற்றி
உலகெலாம் வணங்கி ஏத்தும்
ஒருவனே போற்றி போற்றி. க

ஆதவற் கனலை நல்கும்
அலகிலாக் கனலே போற்றி
சீதனுக் கீரம் ஈயும்
சிறையிலா நிலவே போற்றி
ஓதருங் கோள்கட் கெல்லாம்
ஒளியருள் சுடரே போற்றி
பூதமும் அங்கி ஏற்பப்
பொலிதருந் தழலே போற்றி. உ

மண்ணிலைந் தப்பில் நான்கு
வகுத்தருள் பரனே போற்றி
ஒண்ணழல் மூன்று வைத்த
உத்தமா போற்றி போற்றி
விண்டுவில் இரண்டு சேர்த்த
வித்தகா போற்றி போற்றி
விண்ணிலே ஒன்று வேய்ந்த
விமலனே போற்றி போற்றி. ந

உ. ஆதவற்கு - சூரியனுக்கு. சீதனுக்கு - சந்திரனுக்கு.

ந. மண்ணில் ஐந்து : சுவை (ரசம்), ஒளி (ரூபம்), ஊறு (ஸ்பரிசம்), ஓசை (சப்தம்), நாற்றம் (கந்தம்). விண்டுவில் - காற்றில்.

இயற்கையின் உயிரா யெங்கும்
எழுந்தருள் இறையே போற்றி
செயற்கையின் சிந்தைக் கெட்டாச்
செல்வமே போற்றி போற்றி
முயற்சியின் விளைவா யோங்கும்
முதன்மையே போற்றி போற்றி
பயிற்சியில் நிற்போர்க் கென்றும்
பண்புசெய் பரனே போற்றி. ௪

இறப்பொடு பிறப்பி லாத
இன்பமே போற்றி போற்றி
வெறுப்பொடு விருப்பி லாத
மேன்மையே போற்றி போற்றி
ஒறுப்புடன் கறுவி லாத
உத்தம அன்பே போற்றி
பொறுப்புறும் ஒழுங்கிற் பொங்கும்
புனிதமே போற்றி போற்றி. ௫

பண்ணினை இயற்கை வைத்த
பண்பனே போற்றி போற்றி
பெண்மையில் தாய்மை வைத்த
பெரியனே போற்றி போற்றி
வண்மையை உயிரில் வைத்த
வள்ளலே போற்றி போற்றி.
உண்மையில் இருக்கை வைத்த
உறவனே போற்றி போற்றி. ௬

கூடலைக் குறிஞ்சி, முல்லை
இருத்தலைக் குறித்தோய் போற்றி
ஊடலை மருதப் பாலில்
உதவிய உறவோய் போற்றி

---

௬. உண்மையில் உன் இருக்கை.

கூடனல் பாலைப் பண்பில்
பிரிதலைச் சூழ்ந்தோய் போற்றி
ஏடமை நெய்த லூடே
இரங்கலை இணைத்தோய் போற்றி. எ

மலைமுழ வருவி வைத்த
மகிழ்ச்சியே போற்றி போற்றி
அலைகடல் பாட வைத்த
அமுதமே போற்றி போற்றி
கலையினில் காதல் வைத்த
கருணையே போற்றி போற்றி
சிலையினில் வீரம் வைதத
செம்மலே போற்றி போற்றி. அ

உருவிறந் தோங்கிச் செல்லும்
உயர்ச்சியே போற்றி போற்றி
அருவினுக் கெட்டா தேகும்
அகண்டமே போற்றி போற்றி
குருவினுள் கோயில் கொண்டு
குணம்புரி சித்தே போற்றி
திருவருள் விழைவோ ருள்ளச்
சிந்தனை போற்றி போற்றி. ௯

நல்லதே பிறவி தந்த
நாயக போற்றி போற்றி
அல்லவே செய்திந் நாளில்
அழுமெனைக் காப்போய் போற்றி
தொல்லையை நீக்குந் தொண்டில்
துணைசெயுந் தோன்றல் போற்றி
பல்வழி உயிர்ச்சன் மார்க்கம்
பரவவே அருள்வோய் போற்றி. க0

எ. ஏடு = பெருமை.

அ. மலை முழவு அருவி.

திரு. வி. கலியாணசுந்தரனார்

இயற்றிய நூல்கள்

		ரூ.	அ.
திரு. வி. க. வாழ்க்கைக் குறிப்புக்கள்	...	12	8
பெரியபுராணம் - அரும்பதவிசேட ஆராய்ச்சிக்குறிப்புரையும் வசனமும்	...	(அச்சில்)	
தமிழ்ச்சோலை அல்லது கட்டுரைத் திரட்டு	...	(அச்சில்)	
திருக்குறள் விரிவுரை : (முதற்பகுதி - பாயிரம் நான்கதிகாரம்)		(அச்சில்)	
,, (இரண்டாம்பகுதி அறத்துப்பால் - ஆறு அதிகாரம்)		3	0
மனித வாழ்க்கையும் காந்தியடிகளும்	...	5	0
பெண்ணின் பெருமை அல்லது வாழ்க்கைத் துணை	...	4	0
இந்தியாவும் விடுதலையும் (அச்சில்) உள்ளொளி	...	3	0
தமிழ்த் தென்றல் அல்லது தலைமைப் பொழிவு	...	5	0
நாயன்மார் வரலாறு	...	4	0
முருகன் அல்லது அழகு	...	2	0
சீர்திருத்தம் அல்லது இளமை விருந்து	...	1	4
இராமலிங்க சுவாமிகள் திருவுள்ளம்	...	1	4
முடியா ? காதலா ? சீர்திருத்தமா ?	...	1	4
என்கடன் பணிசெய்து கிடப்பதே	...	1	0
சைவததின் சமரசம் 0 12 சைவத் திறவு	...	0	8
சன்மார்க்க போதமும் திறவும்	...	1	8
சமரச சன்மார்க்கத் திறவு	...	0	4
தமிழ் நாடும் நம்மாழ்வாரும்	...	0	12
இமயமலை அல்லது தியானம்	...	0	8
காரைக்காலம்மையார் திருமுறை—அரும்பதக் குறிப்புரையுடன் (அச்சில்) ஆலமும் அமுதமும்	...	0	8
கடவுள் காட்சியும் தாயுமானாரும் 0 4 சித்தமார்க்கம்		0	6
தமிழ் நூல்களில் பௌத்தம	...	0	4
உரிமை வேட்கை அல்லது நாட்டுப பாடல்	...	0	6
தமிழ் மறைத் திரட்டு 0 8 சிவனருள் வேட்டல்	...	0	8
பொதுமை வேட்டல் 1 8 முருகன் அருள் வேட்டல்		0	8
திருமால் அருள் வேட்டல்	...	0	4
கிறிஸ்துவின் அருள் வேட்டல் 0 6 புதுமை வேட்டல்		0	10
நாயன்மார் திறம் 0 4 சமரச தீபம்	...	0	6
நினைப்பவா மனம் 0 4 சைவ சமய சாரம்	...	0	2

சாது அச்சுக்கூடம், (முருகவேள் புத்தகசாலை),
12, கணபதி முதலி தெரு, இராயப்பேட்டை, சென்னை.